

புதிய அனநாபகம்

ஆகஸ்டு 2016
ரூ. 15.00

குஜராத்:

நாறுகிறது

உன்

கோமாதா!

நீதி வேண்டுமா? வீதியில் இறங்கு!

-தமிழக வழக்கறிஞர்கள் போராட்டம்

நீதித்துறையானது ஏற்கெனவே அம்பலப்பட்டுப்போய் அருகதை இழந்துள்ள நிலையில், தம்மை எதிர்த்து யாரும் கேள்வி கேட்க முடியாதபடி வழக்கறிஞர்களுக்கு எதிரான புதிய சட்ட விதியை சென்னை உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி எஸ்.கே. கவுல் தலைமையிலான நீதிபதிகள் குழுவும் அண்மையில் கொண்டுவந்துள்ளது. போராட்ட குணம் கொண்ட தமிழக வழக்கறிஞர்களை அடக்கும் நோக்கத்துடனேயே, இந்தியாவில் வெறொங்கும் இல்லாத இந்த கருப்புச் சட்டம் தமிழகத்தில் ஏவிவிடப்பட்டுள்ளது. இப்புதிய விதிகளின்படி, இனி மாவட்ட அமர்வு நீதிபதிகளே எவ்வித கேள்வியும் இன்றி எந்தவொரு வழக்கறிஞரையும் வக்கீல் தொழில் செய்ய முடியாதபடி தடை விதிக்க முடியும். இந்தக் கருப்புச் சட்டத்தை எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி திரும்பப்பெறக் கோரி கடந்த இரு மாதங்களாக நீதிமன்ற புறக்கணிப்பு, உண்ணாவிரதம், இரயில் மறியல், சட்ட நகல் எரிப்புப் போராட்டம் ஆகியவற்றை தமிழக வழக்கறிஞர்கள் அனைவரும் நடத்தி வருகின்றனர்.

கடந்த ஜூலை 25-ம் தேதி நடந்த உயர் நீதிமன்ற முற்றுமைப் போராட்டத்திற்கு பிறகு, தற்காலிகமாக இந்தச் சட்டவிதியை நிறுத்தி வைப்பதாக தலைமை நீதிபதி அறிவித்திருந்தாலும், ஏற்கெனவே கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் உள்ள 5 வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் ஹெல்மெட் பிரச்சினை காரணமாகவும், தமிழில் வாதாட அனுமதி வேண்டும் என போராடியும் தற்காலிக தொழில் நீக்கத்தில் உள்ளவர்கள், ஜூலை 24-ம் தேதி தற்காலிகத் தொழில் நீக்கம் செய்

யப்பட்ட 126 பேர் உள்ளிட்ட அனைவரின் மீதான தற்காலிகத் தொழில் நீக்க நடவடிக்கையை ரத்து செய்யவும் வரை போராட்டத்தை வாபஸ் பெறுவதில்லை எனவும், அதுவரை நீதிமன்ற புறக்கணிப்பு போராட்டத்தில் ஈடுபடப் போவதாகவும் வழக்கறிஞர்கள் போராட்டக் கூட்டுக்குழு தீர்மானித்துள்ளது.

வழக்கறிஞர்களின் ஜனநாயகப்பூர்வமான இந்த போராட்டத்தை ஆதரித்தும், நீதித்துறை பாசிசத்தை எதிர்த்தும் தாங்கள் செயல்படும்பகுதிகளில் மக்கள் மத்தியில் கேலிச்சித்திர சுவரொட்டிகள், முழுக்க அட்டைகளுடன் பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்ட புதிய ஜனநாயகத் தொழிலாளர் முன்னணி, அதன் தொடர்ச்சியாக ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தியது. புதுச்சேரியில் ஜூலை 4-ஆம் தேதியன்றும், சென்னையில் ஜூலை 6-ஆம் தேதியன்றும், கோவையில் ஜூலை 12-ஆம் தேதியன்றும் விண்ணதிரும் முழக்கங்களுடன் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடைபெற்றன. திருச்சி சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் ஜூலை 12-ஆம் தேதி அன்று வழக்கறிஞர்களின் போராட்டத்தை ஆதரித்து பேரணி மற்றும் மனித சங்கிலி போராட்டத்தை நடத்தினர். இவற்றின் தொடர்ச்சியாக, ஜூலை 18-ஆம் தேதியன்று சென்னை உயர்நீதிமன்றம் அருகில் நூற்றுக்கணக்கான பு.ஜ.தொ.மு.வினர் திரண்டு ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்தினர்.

உழைக்கும் மக்கள் தங்களது உரிமைகளுக்கான சட்டரீதியான இறுதி தீர்வைப் பெறுவதற்கு நீதிமன்றங்களை நாடும்போது, அங்கு நீதியைப் பெற வாதிடுபவர்கள் வழக்கறிஞர்கள். வழக்கறிஞர்களின் உரிமைகள் நசுக்கப்படுவதென்பது, ஓட்டு மொத்த உழைக்கும் மக்களின் உரிமைகளும் நசுக்கப்படுவதாகும். எனவே, இது வழக்கறிஞர்களின் தொழில் சார்ந்த பிரச்சினை மட்டுமல்ல, ஓட்டுமொத்த மக்களுக்கான பிரச்சினை என்பதையும், நீதித்துறையின் பாசிசத்துக்கு எதிரான வழக்கறிஞர்கள் போராட்டத்தை ஆதரிப்பது நமது கடமை என்பதையும் உணர்த்திய இந்த ஆர்ப்பாட்டங்கள், ஒன்றிணைந்து போராட வேண்டிய அவசியத்தை உழைக்கும் மக்களிடம் விளக்குவதாக அமைந்தன.

- பு.ஜ. செய்தியாளர்கள்.

புதிய அனநாயகம்

மார்க்சிய-லெனினிய அரசியல் ஏடு

தொகுதி: 31 இதழ்: 10
ஆகஸ்ட் 2016

தனி இதழ்: ரூ. 15.00
ஆண்டு சந்தா: ரூ.180.00

வடிவமைப்பு : மு.துரை

தொடர்பு முகவரி:

புதிய ஜனநாயகம்,
110, இரண்டாம் தளம்,
63, என்.எஸ்.கே. சாலை,
(அ.பெ.எண் : 2355)
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 024.

மின்னஞ்சல்:

puthijananayagam@gmail.com

தொலைபேசி: 94446 32561

பிரெக்ஸிட்:

முதலாளித்துவத்திலிருந்து வெளியேறுவது எப்போது?

1989-இல் பெர்லின் சுவர் வீழ்ந்த போது, அது முதலாளித்துவ உலகமயமாக்கத்தின் வெற்றியாகவும் சோசலிசத்தின் இறுதித் தோல்வியாகவும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் சித்தரிக்கப்பட்டது. தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சியும் உற்பத்தி மற்றும் சந்தையின் உலகமயமாக்கமும் உலகத்தையே ஒரு கிராமமாக மாற்றி விட்டதால், இனி தேசிய எல்லைகள் தகர்ந்து விழும் என்றும் கூறப்பட்டது. அது உண்மையென்று கருதும் வண்ணம் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துக்குள் முன்னாள் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் பிணைக்கப்பட்டன. இந்தத் திருமணம், அந்நாடுகளின் பொருளாதாரத்தை முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு உயர்த்திவிடும் என்றும், கிழக்கு ஐரோப்பா அளிக்கும் மலிவான உழைப்பின் காரணமாகக் கிட்டும் கூடுதல் வருவாய், சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்கான ஒதுக்கீட்டை அதிகரிக்கப் பயன்படும் என்றும் மாயைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

ஆனால், கிழக்கு ஐரோப்பா வளர்ச்சி பெறவில்லை. கிழக்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து பிரிட்டன் போன்ற மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்தவர்களைக் குறைந்த கூலிக்கு அமர்த்திக் கொண்டு சொந்த நாட்டு தொழிலாளர்களைப் புறக்கணித்த காரணத்தினால் பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர்கள் ஆத்திரம் கொண்டனர். இன்னொரு புறம் பெட்ரோல் பங்குகளில் ஈழத்தமிழ் அகதிகள், டாக்கி ஓட்டுனர்களாக வங்க தேசத்தினர், ஜமைக்காவின் பணிப்பெண்கள், இன்னும் பாலஸ்தீனியர்கள், குர்துகள், கருப்பின மக்கள் - என ஏகாதிபத்திய சதியின் பலிகடாக்களான பல்வேறு நாடுகளின் அகதிகள், ஆகக்குறைந்த கூலி தரும் வேலைகளில் அமர்த்தப்பட்டதால், பிரிட்டனின் அடித்தட்டு உழைக்கும் வர்க்கமும் வேலைவாய்ப்பை இழந்தது. மக்கள் நலத்திட்டங்களுக்கான ஒதுக்கீட்டை குறைக்க வேண்டும் எனும்படியான ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் விதிகள் மற்றும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள், மேற்கு ஐரோப்பியத் தொழிலாளி வர்க்கம் ஏற்கெனவே பெற்றிருந்த உரிமைகளை ரத்து செய்தது.

ஐரோப்பிய ஒன்றியம் என்பது ஜெர்மனி, பிரான்சு, பிரிட்டனைச் சேர்ந்த ஏகபோக முதலாளிகள் உலக மேலாதிக்கத்துக்கான போட்டியில் தம்மை வலுப்படுத்திக் கொள்வதற்காக செய்து கொண்ட ஏற்பாடு. எனவே, இது நிதி மூலதனக் கொள்கையாளர்களின் இலாபத்தைப் பன்மடங்கு அதிகரித்தது. பிரிட்டிஷ் மேட்டுக்குடி நடுத்தர வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தியது. சமூக ஏற்றத்தாழ்வை அதிகரித்தது. இன்னொரு புறம் திக்கற்ற நிலையில் தவித்துக் கொண்டிருந்த பல்வேறு நாட்டு அகதிகள் மற்றும் வேலை தேடி வந்த கிழக்கு ஐரோப்பிய தொழிலாளர்களுக்கு உயிர்த்தண்ணீர் ஊற்றியது. பிரிட்டிஷ் ஒன்றியத்தில் இணைந்த ஸ்காட்லாந்து, அயர்லாந்து போன்ற ஒப்பீட்டளவில் பின்தங்கிய பகுதிகளையும் பொருளாதார ரீதியாகச் சற்றே முன்னேற்றியது. அதே நேரத்தில் பிரிட்டிஷ் தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் பரம ஏழைகளையும் நெருக்கடியில் தள்ளியது. உள்நாட்டு சிறு தொழில்களை அழித்தது. எனவே, வெளியேறுவதா, வேண்டாமா என்ற கேள்வி, முதலாளி வர்க்கத்தை மட்டுமின்றித் தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் இரு கூறாகப் பிரிந்தது. முதலாளி வர்க்கத்தின் மீதான வெறுப்பு, நிறுவெறியாக மடைமாற்றம் பெற்றது.

ஆனால், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து பிரிட்டன் வெளியேறுவதற்கு முன், பிரிட்டிஷ் ஒன்றியத்திலிருந்து ஸ்காட்லாந்தும், அயர்லாந்தும் வெளியேறிவிடக் கூடும். ஏற்கெனவே ஒன்றியத்திலிருந்து விலக முடியாமல் மிரட்டி இருத்தப்பட்டிருக்கும் கிரீஸ் முதல் ஸ்பெயின், போர்த்துகல் உள்ளிட்ட பல நாடுகளிலும் பிரிவினைக் குரல்கள் எழும்பத் தொடங்கும். சியாட்டில் போராட்டம், ஐரோப்பாவின் உலக வர்த்தகக் கழக எதிர்ப்பு போராட்டங்கள், சப்பிரைம் நெருக்கடி, வால் ஸ்டிரீட் முற்றுகை என்ற வரிசையில் உலக முதலாளித்துவத்தின் தோல்வியைப் பிரகடனப்படுத்தும் இன்னொரு நிகழ்வே பிரெக்ஸிட். இடிந்து வீழ்ந்த பெர்லின் சுவரின் கற்களைக் கொண்டு தனக்கொரு காப்புச்சுவரை எழுப்புகிறது பிரிட்டன். இது, உலக முதலாளித்துவத்தின் தோல்வியைப் பிரகடனம் செய்யும் சுவர்.

குஜராத்: நாறுகிறது உன் கோமாதா!

குஜராத்
தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நடத்திவரும் கலகம்,
இந்து மதவெறி பாசிச அரசியலின்
உயிர்நாடியைத் தாக்கியிருப்பதோடு,
ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் கோட்டையாகக்
கொண்டாடப்படும் குஜராதத்தைக்
கதிகலங்க வைத்துவிட்டது.

குஜராத் மாநிலத்தில், உனா என்ற சிறு நகரில் இந்து மதவெறிக் கும்பலொன்று தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த நான்கு அப்பாவி களைக் கட்டி வைத்துக் காட்டுமிராண்டித்தனமாக தாக்கிய சம்பவம், இந்து மதம் எனச் சொல்லப்படும் சனாதன தர்மத்தின் கொடுங்கோன் மையை, உயர்சாதி வன்மத்தை மீண்டும் அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறது. அதேபொழுதில், குஜராத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இந்துத்துவக் கும்பலை, ஆதிக்க சாதிவெறியை அதன் பிடரியைப் பிடித்து உலுக்கி வருகிறார்கள். அவர்கள் கடந்த இருபது நாட்களுக்கு மேலாக குஜராத் தில் நடத்திவரும் போராட்டங்கள், இந்து மதவெறிக் கும்பலை ஆப் பசைத்த குரங்கு நிலைக்குத் தள்ளிவிட்டிருப்பதோடு, மோடியின் குஜ ராத் குறித்து பார்ப்பனக் கும்பல் சித்தரித்த உன்னதங்களின் போலித் தனத்தை, மோசடித்தனத்தைத் தோலுரித்தும் காட்டிவிட்டன.

உ.பி.யில் அக்லக்கைப் படுகொலை செய்த ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் கோமாதா அரசியல்தான், குஜராத் தில் தாழ்த்தப்பட்டோரின் மீது பாய்ந்து குதறியது. பசு மாட்டைக் கொன்று அதன் இறைச்சியைப்

பதுக்கி வைத்திருப்பதாகப் பழி சுமத்தி அக்லக்கைக் கொலை செய்த இந்து மத வெறிக் கும்பல், பசு மாட்டைக் கொன்று அதன் தோலை உரித்தாகக் காரணம் கற் பித்துத் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது மிருகத் தனமான தாக்குதலை நடத்தியது.

“கொ ரக்ஷக் தன்” என்ற சிவசேனா வைச் சேர்ந்த குண்டர் படையால் தாக் கப்பட்ட அசோக் சர்வைய்யா, வஸ்ரம் சர்வைய்யா, ரமேஷ் சர்வைய்யா, பேச்சர் சர்வைய்யா ஆகிய நால்வரும் சமர் என்ற தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். செத்த மாடுகளின் தோலை உரிப்பதை, இச்சாதியினரின் குலத்தொழிலாக விதித் திருக்கிறது, பார்ப்பன இந்து மதம். இன் னொருபுறத்திலோ, மாட்டின் தோலை உரித்தார்கள் என்பதையே காரணமாகக் காட்டி மிருகத்தனமான தாக்குதலையும் நடத்தியிருக்கிறது.

குஜராத் தின் செளராஷ்டிரா பகுதி யில், உனா வட்டத்தில் அமைந்துள்ள மோடா சமாதியாலா கிராமத்தைச் சேர்ந்த அந்நால்வரும் கடந்த ஜூலை 11 அன்று, அருகிலுள்ள கிராமத்திலிருந்து செத்த மாட்டைத் தமது கிராமத்திற்கு எடுத்துவந்து அதன் தோலை உரித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், திடீரென அங்கு வந்த சிவசேனா இந்து மதவெறிக் கும்பல், அந்நால்வரும் பசு மாட்டைக் கொன்று அதன் தோலை உரிப்பதாகக் கூறி அங்கேயே அந்நால்வரையும் தாக் கியது.

அந்நால்வரையும் காப்பாற்ற, வேறு வழியின்றி, அவர்களின் உறவினர்கள் தமது சாதியையும், தமது குலத் தொழிலையும், செத்த மாட்டின் தோலைத்தான் அவர்கள் உரித்தையும் சொல்லிச்சொல் லிக் கதறிய பிறகும், அக்கும்பல் அதை யெல்லாம் ஒரு பொருட்டாகக் கருதா மல், அந்நால்வரையும் தமது காரில் தூக் கிப் போட்டு, அருகிலுள்ள உனா நகருக் குக் கடத்திச் சென்றது. அங்கு நடுத்தெரு வில், போலீசு நிலையத்திற்கு அருகில், பலரும் கூடிநின்று வேடிக்கை பார்க்க,

சுக மனிதன் என்ற இரக்கமோ, கருணையோயின்றி இந்து மதவெறிக் கும்பலால் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த நான்கு அப்பாவிகள் தாக்கப்படும் கொடூரம்.

இந்து மதவெறிக் கும்பலால் தாக்கப்பட்டு, சிகிச்சைக்காக மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட(இடமிருந்து) வஸ்ரம் சர்வய்யா, அசோக் சர்வய்யா மற்றும் ரமேஷ் சர்வய்யா. விஷம் குடித்துத் தற்கொலைக்கு முயன்று காப்பாற்றப்பட்ட மனோஜ்பாய் மக்வானா (வலது ஓரம்)

அந்நால்வரையும் அரை நிர்வாணமாக்கி, அவர்களைக் காரோடு சேர்த்துக் கட்டிப் போட்டு, இரும்புக் கம்பிகளாலும் தடிகளாலும் தாக்கியிருக்கிறது.

அந்நால்வரில் ஒருவன் 17 வயதான சிறுவன்; இரும்புக் கம்பியால் விழும அடியின் வலியைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல், அவர்கள் கதறிய ஒவ்வொரு முறையும், அடி இன்னும் பலமாக, இன்னும் வீச்சாக உடம்பில் இறங்கியிருக்கிறது. இந்தக் கொடூரத்தை வேடிக்கை பார்த்தவர்களில் ஒருவர்கூட அதனைத் தடுக்க முன்வரவில்லை. கூட்டத்தோடு கூட்டமாக நின்ற போலீசு இந்த அட்டூழியத்தைத் தடுக்க முன்வரவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அந்த அப்பாவினைத் தாக்குவதற்கு தமது லத்திக் கம்புகளையும் கொடுத்து உதவியது.

அந்த இந்து மதவெறிக் கும்பல், அதோடு அடங்கி விடாமல், சமூகத்தையே அச்சுறுத்தும் நோக்கில் தாக்குதலை முழுமையாகப் படம் பிடித்து, இணையத்தில் பதிவேற்றமும் செய்து வெளியிட்டது.

பொது சமூகத்தை அச்சுறுத்தும் நோக்கத்தோடு நடத்தப்பட்டுள்ள இப்பயங்கரவாதத் தாக்குதல், போர்க்குணத்தோடு எதிர்த்தாக்குதல் தொடுத்துப் போராடும் உணர்வை தாழ்த்தப்பட்டவர்களிடம் உருவாக்கிவிட்டது.

குஜராத் இந்து மதவெறி அரசுக்கு எதிராகத் தாழ்த்தப்பட்டோர் நடத்திய பொது வேலைநிறுத்தம் செளராஷ்டிர பகுதியில் பெரும் வெற்றி அடைந்திருக்கிறது. அப்பகுதியில் பெரும் போலீசு படையைக் குவித்த பிறகும், பள்ளிகள், கல்லூரிகள், வர்த்தக நிறுவனங்கள், பேருந்து போக்குவரத்து உள்ளிட்டு எவையும் இயங்கவில்லை. இவ்வேலைநிறுத்தத்தின்பொழுது போர்பந்தர் நகரில் போலீசுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் இடையே நடந்த மோதலில் 12-க்கும் மேற்பட்ட பேருந்துகளும், இரண்டு போலீசு வாகனங்களும் எரிக்கப்பட்டதாகவும்; ராஜ்கோட், சுரேந்திரநகர், ஆம்ரேலி, ஜுனாகத், அகமதாபாத், தோராஜி உள்ளிட்ட பல்வேறு நகரங்களில், பொது வேலைநிறுத்தத்திற்கு முன்பு

பின்பும் நடைபெற்றுவரும் போராட்டங்களால் நகரத்தின் இயல்பு வாழ்க்கை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன.

ஆம்ரேலி நகரில் நடந்த ஆர்ப்பாட்டம் ஊர்வலத்தின்பொழுது போலீசுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் இடையே நடந்த மோதல் மற்றும் கல்வீச்சுத் தாக்குதலில் பங்கஜ் ஆம்ரேலியா என்ற தலைமைக்காவலர் இறந்துபோனார். அகமதாபாத் மாவட்டத்தில் நடந்த போராட்டத்தைக் கண்ணீர் புகைகுண்டுகளை வீசி ஒடுக்கியது போலீசு. மெஹ்லானா மாவட்டத்திலுள்ள காதி நகரில் நடந்த போராட்டம் காரணமாக அந்நகரப் பேருந்து நிலையம் இழுத்து மூடப்பட்டது. அங்கு மட்டுமின்றி, போர்பந்தர், ஜாம்நகர், ஜுனாகத் ஆகிய நகரங்களிலும் பேருந்து போக்குவரத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

மோடியின் சொந்த ஊரான வாத் நகரில் 4,000-க்கும் மேற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டோர் திரண்டு நடத்திய கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தில் எழுவூ வீடுகளில் பாட்பபடும் ஒப்பாரிப் பாடலின் ராகத்தில், “ஹாய்ரே மோடி, ஹாய் ஹாய்ரே மோடி” எனக் கிண்டலும், நக்கலும் நிறைந்த தொனியில் முழக்கங்களை இட்டு, யாராலும் எதிர்க்கமுடியாத, வல்லமை பொருந்தியவராக எத்திவிடப்பட்ட மோடியின் பிம்பத்தைப் பொத்தலாக்கி விட்டனர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்.

இப்போராட்டங்களுக்கு அப்பால், சுரேந்திரநகர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் அமைப்புகளும் ஒன்று சேர்ந்து அம்மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தின் முன்பு செத்துப்போன மாடுகளைக் கொண்டுவந்துபோட்டு, “உன்னுடைய அம்மாவை, நீயே எடுத்துப் புதைத்துக்கொள்” என முழக்கமிட்டு நடத்திய போராட்டம், இன்று ஒரு மாபெரும் இயக்கமாகவே குஜராத் மாநில மெங்கும் நடந்துவருகிறது.

நாதுபாய் பர்மர், மகேஷ்பாய் ரதோட் என்ற இரண்டு சமூக ஆர்வலர்களும், இறந்த மாடுகளை விற்றுவரும் ஹீராபாய் செளதா என்ற உள்ளூர் வணிகரும் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று, உள்ளூர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் உணாவில் நடந்த தாக்குதல் சம்பவத்தை, அதன் கொடூரத்தைக் கைபேசி மூலம் காட்டி, இந்தத் தருணத்தில் வலுவான எதிர்ப்பைக் காட்டவில்லையென்றால், பிறகு நம்மால் எழுந்து நிற்கவே முடியாது என்பதைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுக்கு உணர்வூட்டி, செத்த மாடுகளை எடுத்து அடக்கம் செய்ய மறுக்கும் போராட்டத்திற்கு அணிதிரட்டியுள்ளனர்.

அவர்கள் மூவரும் உருவாக்கிய சிறு பொறி பெருங்காட்டுத் தீயாய் மாறி, குஜராத் ஆளும் பா.ஜ.க. கும்பலை, அதிகார வர்க்கத்தை, செத்த மாட்டை எடுத்துப் போடுவதைத் தீட்டாகப் பார்த்துவரும் ஆதிக்க சாதிக்

கும்பலைச் சுட்டெரிக்கத் தொடங்கி விட்டது. சுரேந்திரநகர் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் நாறத் தொடங்கியதையடுத்து, ஜூலை 18 அன்று கோண்டால் மாவட்ட அலுவலகங்களின் முன்பாக 30 செத்த மாடுகளைக் கொண்டுவந்து போட்டு, 250-க்கும் மேற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டோர் அணிதிரண்டு ஆர்பாட்டம் நடத்தியுள்ளனர். காந்தி நகர், மெஹ்லானா, அகமதாபாத் ஆகிய மாவட்ட அலுவலங்களின் முன்பும், நகர, கிராமத் தெருக்களிலும் அப்புறப்படுத்தாத செத்த மாடுகள் குவியத் தொடங்கின.

இந்த நிலையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்திப் பிரச்சினைக்குச் சமூகத்தீர்வு காண்பது என்ற அடிப்படையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகளை அழைத்த சுரேந்திரநகர் மாவட்ட ஆட்சியர், ஒவ்வொரு மாட்டுக்கும் ரூ.200/- தர ஏற்பாடு செய்வதாகவும், மாடுகளின் தோலை உரிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு அடையாள அட்டை வழங்க ஏற்பாடு செய்வதாகவும் கூறி, அத்தீண்டாமைத் தொழிலை நைச்சியமாக தாழ்த்தப்பட்டோரின் தலையிலேயே சுமத்த முயன்றார். “செத்த மாடுகளை அப்புறப்படுத்த முன்வரும் ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும், ஒரு மாட்டுக்கு 500 ரூபாய் நாங்கள் தருகிறோம்” எனப் பதிலடி கொடுத்து, அதிகார வர்க்கத்தின் மூக்கை அறுத்தனர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்.

உயர் அதிகாரிகள் வந்துபோகும் நகரத் தெருக்களில் கிடந்த செத்த மாடுகளை ஜே.சி.பி. இயந்திரங்களை வைத்து அப்புறப்படுத்துவதற்கே திணறிப் போய் நிற்கும் மாவட்ட நிர்வாகம், கிராமப்புறங்களைக் கண்டு கொள்ளவேயில்லை. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, செத்த மாடுகளை அப்புறப்படுத்தும் வேலையைத் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது சுமத்தி வந்த ஆதிக்க சாதி கும்பல், இன்று அத்தீண்டாமை தன் மீதே சுமத்தப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு, பீதியடைந்து நிற்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை இப்படியொரு கலகத்தை நடத்த வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளியது உனாவில் நடந்த சம்பவம் மட்டுமல்ல. மோடியின் குஜராத் எந்தளவிற்கு கார்ப்பரேட்டுகளின் வளர்ச்சியைச் சாதித்ததோ, அதற்கு இணையாக சமூக ஒடுக்குமுறைகளின் களமாகவும் விளங்குகிறது.

தேசியக் குற்ற ஆவணக் காப்பகம் வெளியிட்டுள்ள புள்ளிவிவரங்களின்படி, 2012 மற்றும் 2013 ஆண்டுகளில் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது நடத்தப்பட்ட கொலை மற்றும் பாலியல் வன்கொடுமை குற்றங்களில் இந்தியாவிலேயே குஜராத்-தான் முதல் மாநிலமாக இருந்திருக்கிறது.

சுரேந்திரநகர் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தின் முன்பு செத்துப்போன மாடுகளைக் கொண்டுவந்துபோட்டு, “உன்னுடைய அம்மாவை, நீயே எடுத்துப் புதைத்துக்கொள்” என முழக்கமிட்டு நடத்திய போராட்டம்

குஜராத்தின் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் இயங்கிவரும் நவ்சர்ஜன் எனும் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம் 2010-ஆம் ஆண்டில், 1,569 கிராமங்களில், 98,000 பேரிடம் நடத்திய ஆய்வுகளின்படி, குஜராத்தில் 98 வகையான தீண்டாமைக் குற்றங்கள் கடைப்பிடிக்கப்படுவதை ஆதாரங்களோடு நிறுவியிருக்கிறது. கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்புகளில் கடைப்பிடிக்கப்படும் தீண்டாமையின் காரணமாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட குலத் தொழிலையே செய்ய வேண்டிய நிலையில் கட்டாயமாக இருத்தப்பட்டிருப்பதையும், சௌராஷ்டிரப் பகுதியில் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள்தான் கக் கூலைக் கழுவுமாறு நிர்பந்திக்கப்படுவதையும்; குஜராத்தின் 54 சதவீதப் பள்ளிக்கூடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் தனியாக அமர்த்தப்படும் தீண்டாமை நிலவுவதையும் இந்த ஆய்வு அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறது.

இந்திய அளவில் பதியப்படும் தீண்டாமைக் குற்றங்களில் 23.8 சதவீத வழக்குகளில்தான் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுகின்றனர். குஜராத்திலோ குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படும் இந்த எண்ணிக்கை தேசிய சராசரியை விட மிகக்குறைவாக, 6 சதவீதமாக (2015-இல்) உள்ளது. இது, 2013-இல் 2.5 சதவீதமாகவும், 2014-இல் 3.5 சதவீதமாகவும் இருந்தது.

தேசிய சராசரியைவிடத் தண்டிக்கப்படுவோரின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருப்பதற்கான காரணம், அந்த மாநிலமும் அதன் அரசும் நீண்ட காலமாகவே ஆதிக்க சாதிவெறியர்களின் சொர்க்க பூமியாக இருந்துவருவதுதான். பா.ஜ.க.வின் ஆட்சி இந்த நிலைமையை இன்னும் தீவிரமாக்கியிருக்கிறது.

அக்டோபர் 2012-இல் சுரேந்திரநகர் மாவட்டத்திலுள்ள தாங்கத் எனும் ஊரில் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும், பர்வாத் எனும் மேல்சாதியினருக்கும் நடந்த மோதலை ஒடுக்குவதற்காக நடத்தப்பட்ட துப்பாக்கிச் சூட்டில்

உனா தாக்குதல்
சம்பவம் குறித்து
வாயைத் திறக்காத
மோடியின் மௌனம்,
தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது
அவருக்குள்ள வெறுப்பையும்
காழ்ப்புணர்ச்சியையும்,
அதாவது இந்துத்துவத்தின்
உண்மையான
உணர்ச்சியையே
வெளிப்படுத்துகிறது.

உனாவில் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது தாக்குதல் நடத்திய குற்றவாளிகளுள் சிலர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தாக்குதலுக்கு உடந்தையாக நின்ற இரண்டு போலீசு அதிகாரிகள் பணியிடை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பது உண்மைதான். ஆனால், இந்தக் கணக்குக்காட்டும் நடவடிக்கைகள் கூட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் போராடத் தொடங்கிய பிறகு, பத்து பன்னிரண்டு தாழ்த்தப்பட்டோர் விஷம் அருந்தி சாகத் துணிந்த பிறகு, இத்தாக்குதலுக்கு எதிராக நாடெங்கும் கண்டனங்கள் வலுத்து இந்து மத வெறிக் கும்பல் சந்தி சிரித்துப் போன பிறகுதான் எடுக்கப்பட்டன.

குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், வழக்குப் பதிவு

செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதாலேயே பா.ஜ.க. அரசு நீதி வழங்கிவிட்டதாக எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா? தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர் ரோஹித் வெமுலாவைத் தற்கொலைக்குத் தள்ளிய விவகாரத்தில்கூட, அவர் தற்கொலை செய்து கொண்ட சமயத்தில் ஹைதராபத் பல் கலைக்கழக துணை வேந்தராக இருந்த அப்பா ராவ், மைய அமைச்சர் பங்காரு தத்தாத்ரேயா உள்ளிட்ட சிலர் மீது வன்கொடுமை வழக்குப் பதியப்பட்டது. ஆனால், அதன் பிறகு நடந்தது என்ன?

போராட்டத்தின் வீச்சு தணிந்த பிறகு, மீண்டும் அப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தராக அப்பாராவ் நியமிக்கப்பட்டார். இதற்கு எதிராக மீண்டும் மாணவர்கள் போராடியபொழுது, மாணவர்கள் மீதும், பேராசிரியர்கள் மீதும் போலீசு தாக்குதலும், வழக்கும் பாய்ந்தது. இதே போன்று உனா தாக்குதல் தொடர்பான வழக்கிலும் முதுகில் குத்த பா.ஜ.க. தயங்காது.

மற்ற மாநிலங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது கொடுமையான தாக்குதல்கள் நடைபெறுவதை மறுக்க முடியாதுதான். ஆனால், ஆர்.எஸ்.எஸ். சாதிப் படி நிலையை, ஆதிக்க சாதியினரின் சிறப்புரிமைகளை, கருவறை தீண்டாமை தொடங்கி சமூகத் தீண்டாமை உள்ளிட்ட அனைத்து இழிவுகளையும் கொள்கைரீதியாகவே ஆதரிக்கும் அமைப்புகளாக உள்ளன. அனைத்துச் சாதியினரும் அர்ச்சகராகும் வழக்கு, இட ஒதுக்கீடு எதிர்ப்பு, பசு இறைச்சி உண்பதற்குத் தடை உள்ளிட்டு இதற்கு அநேக உதாரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

மகாராஷ்டிராவைச் சேர்ந்த சித்பவன் பார்ப்பனர் கனிமம் கருவாகி, மகாராஷ்டிராவின் பேஷ்வா மன்னர்கள் உள்ளிட்ட வட இந்திய பிற்போக்கு நிலப்பிரபுத்துவ மன்னர் பரம்பரைகளால் ஆதரிக்கப்பட்ட ஆர்.எஸ்.எஸ்-இன் கொள்கை வருண வியவ்ஸ்தா

நான்கு தாழ்த்தப்பட்டோர் கொல்லப்பட்டனர். இது குறித்த விசாரணை அறிக்கையைக்கூட வெளியிட மறுத்துவரும் குஜராத் அரசு, அதற்கு, “அறிக்கையை வெளியிடுவது தேசத்தின் இறையாண்மைக்கும் ஒரு மைப்பாட்டிற்கும் ஊறு விளைவிக்கும்” என்ற புறகுணித்தனமான காரணத்தைக் கூறி வருகிறது.

இத்துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தபொழுது, துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்ற இடத்திலிருந்து வெறும் 12 கி.மீ. தூரத்தில்தான் நரேந்திர மோடி இருந்தார். ஆனாலும், அவர் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைச் சந்திக்க வரவில்லை. உனா சம்பவத்திற்கும் மௌனம்தான் அவரது எதிர்வினையாக இருக்கிறது.

முகலீம் தீவிரவாதிகள் கொஞ்சம் பலமாகக் குசவிட்டால்கூட, அதனைக் கண்டித்து டுவிட்டரிலும், முகநூலிலும் வரிந்துகட்டிக் கொண்டு எழுதும் கருத்து கந்தசாமியான மோடி, உனா சம்பவத்தை வாயளவில் கூட கண்டிக்க மறுப்பதற்குப் பொருள் இல்லாமல் இல்லை. அவரது இந்த மௌனம் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது அவருக்குள்ள வெறுப்பையும் காழ்ப்புணர்ச்சியையும், அதாவது இந்துத்துவத்தின் உண்மையான உணர்ச்சியையே வெளிப்படுத்துகிறது.

இந்த அடக்குமுறையும் நீதி மறுக்கப்படும் சமூக நிலைமையும்தான் தாழ்த்தப்பட்டோரைக் கலகத்தில் இறங்க வைத்திருக்கிறது. இருபதுக்கும் மேற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டோரை விஷத்தையும், திராவகத்தையும் குடித்து உயிரை விடும் நிலைக்குத் தள்ளி, அவர்களுள் இரண்டு பேரின் உயிரை அநியாயமாகப் பறித்திருக்கிறது. பா.ஜ.க.-வோ, மற்ற மாநிலங்களில் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது நடக்கும் தாக்குதல்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுவதன் மூலம், தன்னை யோக்கியவானாகக் காட்டிக் கொள்ள முயலுகிறது.

உனாவில் நடந்த இந்து மதவெறிக் கும்பலின் தாக்குதலைக் கண்டித்து குஜராத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அகமதாபாத் நகரில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம்.

எனப்படும் வருண வேறுபாடுகளையும் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் பாதுகாப்பதுதான் .

1980-களுக்குப் பின்னர், தனது ஓட்டுப் பொறுக்கும் நோக்கத்திற்காகவும், முசுலீம் எதிர்ப்புக் கலவரங்களில் காலாட்படையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும்தான் தாழ்த்தப்பட்டோரையும், பழங்குடியின மக்களையும் ஆர்.எஸ்.எஸ், இந்துவாக அடையாளப்படுத்துவதில் தீவிரம் காட்டத் தொடங்கியது. எனினும் அவர்களை ஆதிக்க சாதி இந்துக்களுக்கு இணையாக ஆர்.எஸ்.எஸ். என்றுமே கருதியதில்லை. மகாராஷ்டிராவில் மராத்த்வாடா பல்கலைக்கழகத்திற்கு அம்பேத்கர் பெயர் சூட்டப்பட்டதற்கு எதிராக சிவசேனா நடத்திய கலவரம் தொடங்கி இன்று உனாவில் நான்கு தாழ்த்தப்பட்டோர் தாக்கப்பட்டது வரை இதற்குப் பல உதாரணங்கள் உண்டு.

தாழ்த்தப்பட்டோரும் முசுலீம்களும் இந்து தேசத்தில் இரண்டாம்தர குடிமக்களாகத்தான் இருக்க முடியும் என்பதே ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் கருத்து. அவர்கள் அதனை மீறும்பொழுதெல்லாம் ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் இந்து ஒற்றுமை பசுப்பல்கள் மறைந்து அதன் உண்மை முகம் தெரியவருகிறது.

ரோஹித் வெமுலாவின் தற்கொலையைப்பற்றி

நாடெங்கும் இந்து மதவெறிக் கும்பலுக்கு எதிராக மாணவர்களும் அறிவுத்துறையினரும் நடத்திய போராட்டத்தையும், இன்று குஜராத்தில் இந்து மதவெறிக் கும்பலுக்கு எதிராகத் தாழ்த்தப்பட்டோர் நடத்தி வரும் போராட்டங்களும் இலக்கில் ஒன்றாக இருந்தாலும், முந்தையதைவிட குஜராத்தில் நடைபெறும் போராட்டம் அதிமுக்கியத்துவம் உடையதாகும்.

மற்ற வட இந்திய மாநிலங்களைவிட, குஜராத்தான் ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் இரும்புக் கோட்டையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. 1980-களில் இட ஒதுக்கீடுக்கு எதிராக ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்புகள் ஆதிக்க சாதியினரைத் திரட்டிக் கொண்டு, தாழ்த்தப்பட்டோரை இலக்காக வைத்து நடத்திய கலவரங்களும்; 2002-இல் மோடியின் தலைமையில் நடத்தப்பட்ட முசுலீம் இனப்படுகொலையும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் பிடியை இன்னும் வலுவாக்கியிருக்கின்றன.

அப்படிப்பட்ட மாநிலத்தில், அம்மாநிலத்தின் மொத்த மக்கட் தொகையில் மிகக் குறைவாக இருக்கும் (7.1 சதவீதம்) தாழ்த்தப்பட்டோர், உச்சாதிப் பிரிவுகளைக் கடந்து இந்து மதவெறிக் கும்பலுக்கு எதிராக ஒன்று திரண்டு போராடுவதும், செத்த மாடுகளை அப்புறப்படுத்த மறுத்து கலகத்தில் இறங்கியிருப்பதும் அசாதாரணமான ஒன்று.

உழவுக்குப் பயன்படாத காளைகளையும், பால் வற்றிப் போன பசுக்களையும் கொல்லக்கூடாது; அதன் கறியை உண்ணக் கூடாது என்ற ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் ஓபத்வா, பொருளாதாரீதியில் தற்கொலைக்கு ஒப்பானது. மாடு வளர்ப்பதைத் துணைத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ள விவசாயிகளுக்கு எதிரானது.

எனவே, ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் பசு பாதுகாப்பு என்ற பார்ப்பன-பாசிச அரசியலுக்கு எதிராக இன்று குஜராத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நடத்திவரும் கலகம், ஏதோ அவர்களின் பிரச்சினைக்காக நடப்பதைப் போலச் சுருக்கிப் பார்த்துவிட முடியாது. அது கோடிக்கணக்கான இந்திய விவசாயிகளின் நலனையும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது.

ஆனாலும், இப்போராட்டத்தை அவர்கள் மட்டுமே நடத்தும் நிலையில் இருத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் உழைப்பால் பலன் அடைந்து வரும் சாதி இந்துக்களும், மற்ற மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் அவர்களையே போராட்டத்தில் உள்ள நியாயத்தைப் பார்க்க மறுத்து, ஒதுங்கி நிற்கிறார்கள். இந்த மனசாட்சியற்ற பாராமுகமும், மறைமுக ஆதரவும்தான் பார்ப்பன மதவெறிக் கும்பலுக்கு பலம் சேர்க்கிறது.

● குப்பன்

காஷ்மீர் : தோற்றுவரும் இந்தியாவின் யுத்தம்!

துப்பாக்கி ரவைகள், பெல்லட் குண்டுகள் என அடக்குமுறைகளாலோ, தேர்தல், வளர்ச்சி என்ற மாய்மாலங்களாலோ காஷ்மீரி மக்களை இந்திய அரசால் வெல்லமுடியாது என்பது மீண்டும் நிரூபணமாகியிருக்கிறது.

காஷ்மீரில் இந்திய அரசுக்கு எதிராக ஆயுதப் போராட்டம் நடத்தி வரும் ஹிஸ்புல் முஜாஹிதீன் எனும் அமைப்பைச் சேர்ந்த தளபதி களுள் ஒருவரான புர்ஹான் வானி, ரம்ஜான் பண்டிகை முடிந்த மறு நாளே - ஜூலை 8 அன்று இரவில் அரசுப் படையினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். 22 வயதான, காஷ்மீர் இளைஞர்களிடையே செல்வாக்கு கொண்ட புர்ஹான் வானியைக் கொன்றதைப் பெரும் வெற்றியாக அறிவித்த மோடி அரசு, அக்கொலையைடுத்து காஷ்மீரில் வெடித்துக் கிளம்பிய மக்களின் போராட்டங்களை அடக்கமுடியாமல் தோற்றுப் போய் நிற்கிறது.

புர்ஹானி வானி கொல்லப்பட்ட மறுநாள் தொடங்கி கடந்த இருபது நாட்களாக காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கு பகுதியைச் சேர்ந்த பத்து மாவட்டங்களை ஊரடங்கு உத்தரவுக்குக் கீழ் கொண்டுவந்து, மக்கள் நடமாட்டத்தைத் தடைசெய்த பிறகும்; தொலைக்காட்சி, கேபிள், இணையம், கைபேசி, சமூக வலைத் தளங்கள் உள்ளிட்ட நவீன தொடர்புச் சாதனங்களை அனைத்தையும் முடக்கிய பிறகும்; காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்குப் பகுதியிலிருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகள் மீது சட்ட விரோத தடை விதித்து, அவற்றை முடக்கிய பிறகும்; ஏறக்குறைய ஐம்பது காஷ்மீரிகளை சிறிய ரக குண்டுகளால்

இரண்டு இலட்சம் காஷ்மீரிகள் கலந்து கொண்டதாகச் சொல்லப்படும் புர்ஹான் வானியின் இறுதி ஊர்வலம். (உள்படம்) புர்ஹான் வானி.

(Pellet Guns) சுட்டுக் கொன்ற பிறகும்; இக்குண்டுகளால் தாக்கப்பட்டோரில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்டோர் தமது கண்பார்வையை இழந்து, குருடர்களாக ஆக்கப்பட்ட பிறகும்; ஐயாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்களைக் காயப் படுத்தி, அவர்களை முடமாக்கிய பிறகும்; பல நூறு பேர் கருப்புச் சட்டங்களின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்ட பிறகும் இந்திய அரசுக்கு எதிராக வெடித்துக் கிளம்பிய காஷ்மீர் மக்களின் போராட்டம் தணிந்துவிடவில்லை.

இந்திய இராணுவத்தின், துணை இராணுவப் படைகளின் குண்டுகளைவிட காஷ்மீர்த்து இளைஞர்களின் கைகளில் உள்ள கற்கள் வலிமையானவை என்பதை காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கு உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டி வருகிறது. ஒப்பீட்டு ரீதியாகச் சொன்னால், பாலஸ்தீன் மக்கள் யூத இனவெறி இசுரேலிய அரசுக்கு எதிராக நடத்திய இன் டிஃபதா போராட்டத்தைப் போன்றதொரு போராட்டத்தை காஷ்மீர்த்து இளைஞர்கள் இந்து பாசிச இந்திய அரசுக்கு எதிராக நடத்தி வருகிறார்கள்.

புர்ஹான் வானியின் இறுதிச் சடங்கிலும் ஊர்வலத்திலும் தடையை மீறி இரண்டு இலட்சம் பேர் கலந்து கொண்டதாகச் செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன. அதேபொழுதில், இரண்டொரு மாதங்களுக்கு முன்பு காஷ்மீரின் முதல்வர் பதவியில் இருந்தபொழுதே மரணமடைந்த முஃப்தி முகம்மது சயீதின் இறுதி ஊர்வலத்தில் பங்கேற்றவர்களின் எண்ணிக்கை ஐயாயிரம்தான்; மலைக்கும் மடுவுக்குமான இந்த வேறுபாடு காஷ்மீர் மக்களின் அரசியல் உணர்வைப் பிரதிபலிக்கிறது.

இந்திய அரசாலும், காஷ்மீர்த்துக்கு வெளியே உள்ள, குறிப்பாக, வட இந்திய மற்றும் தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த தேசியவாதிகளாலும் தீவிரவாதி, பயங்கரவாதி, இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கு

எதிரானவன், பாக்.கைக்கூலி என் றெல்லாம் முத்திரை குத்தப்பட்ட இளைஞன் மீது காஷ்மீரத்து மக் கள், குறிப்பாக இளைஞர்கள் அன் பையும் பெருமதிப்பையும் பொழி கிறார்கள் என்றால், அதற்கான கார ணம் என்ன என்பதை அறிவுள்ள எவனும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண் டும். ஆனால், காஷ்மீர் மக்கள் நடத்திவரும் போராட்டங்களைக் கொச்சைப்படுத்தி எழுதியிருக்கும் துக்ளக் சோ,இப்போது நடக்கும் இந்தப் போராட்டத்திற்குக்கூட, போராட்டக்காரர்களுக்கு நாளொன் றுக்குத் தலா ஐநூறு ரூபாய் தரப்படு வதாகவும், காஷ்மீருக்குத் தேவை அறுவை சிகிச்சைதான் என்றும் கூறி மக்கள் போராட்டத்தைக் கொச்சைப்படுத்தியிருப்பதுடன் அரசு பயங்கரவாதத்திற்கு வக்காலத் தும் வாங்கியிருக்கிறார்.

“ஈழத்திலிருந்து சிங்கள இராணுவம் வெளியேற வேண்டும்; ஈழ மக் களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்காகப் பொது வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண் டும்” என்ற கோரிக்கை எந்த அள விற்கு நீதியானதோ, நியாயமானதோ, அது போலத் தான், “காஷ்மீரிலிருந்து இந்திய இராணுவம் வெளியேற வேண்டும்; இந்தியாவுடன் இணைந்திருப்பது குறித்து காஷ்மீரில் பொது வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண் டும்” எனக் கோருவதிலும் அரசியல் நியாயம் உள் ளது. 1947-இல் ஜம்மு-காஷ்மீர் பகுதியை இந்தியாவுடன் இணைத்துக்கொண்டபோது, பொதுவாக்கெடுப்பு நடத்துவதற்கு ஒத்துக்கொண்டதோடு, அதனை ஐ.நா. மன்றத்திலும் கையெழுத்திட்டு எழுதிக் கொடுத்தது இந்திய அரசு. காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கு முசுலீம்கள் இந்திய அரசிடம் புதிதாக எதையும் கோரவில்லை. “நீங்களே ஒப்புக்கொண்டபடி பொது வாக்கெடுப்பு நடத் துங்கள்” என்ற வரலாற்று நியாயத்தைத்தான் கோரு கிறார்கள்.

“உலகிலேயே காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்குதான் மிக அதிக எண்ணிக்கையில் இராணுவம் குவிக்கப்பட்ட பகுதி” என்கிறார், மனித உரிமை பற்றிய சர்வதேச தீர்ப்பாயம் என்ற அமைப்பின் துணை ஒருங்கிணைப் பாளரும் சமூகவியல் பேராசிரியருமான சட்டர்ஜி. இந் திய இராணுவம் மற்றும் துணை இராணுவப் படை களைச் சேர்ந்த 6,71,000 சிப்பாய்கள் துப்பாக்கி சனி யங்களோடு காஷ்மீரில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்ப தாகக் குறிப்பிடுகிறார், அவர். இந்த எண்ணிக்கையின் படி பார்த்தால் பதினைந்து காஷ்மீரிகளுக்கு ஒரு இரா ணுவச் சிப்பாய். இதற்கு அப்பால், பொது பாதுகாப் புச் சட்டம், கலவரப் பகுதிச் சட்டம், ஆயுதப் படை சிறப்பு அதிகாரச் சட்டம் எனப் பலவாறான ஆள்தூக்கி

“பெல்லட்” குண்டுகளால் தாக்கப்பட்ட காஷ்மீரிகள்.

கருப்புச் சட்டங்கள் அம்மாநிலத்தில் நடைமுறையில் உள்ளன.

போலீசோ, இராணுவமோ ஒரு வரைச் சந்தேகித்தாலே போதும், அவரை இரண்டு ஆண்டுகள் வரை விசாரணையின்றிச் சிறையில் அடைப்பதற்கான அதிகாரத்தை வழங்குகிறது, பொது பாதுகாப்புச் சட்டம். நினைத்த நேரத்தில் யாரையும் சுட்டுக் கொல்லவும், யாருடைய வீடு புகுந்து தேடவும், அவர்களது சொத்துக்களைச் சூறையாடி அழிக் கவும் இராணுவத்திற்கும், துணை இராணுவத்திற்கும் வரம்பற்ற அதி காரத்தை வழங்கியிருப்பதோடு, அவர்கள் நடத்திய மோதல் படு கொலை போலியாக இருந்தால்கூட, அதற்காக அரசுப் படையினர் மீது வழக்குப் பதிவு செய்யமுடியாதபடி சட்டப் பாதுகாப்பையும் அளித்திருக் கிறது, ஆயுதப் படை சிறப்பு அதி காரச் சட்டம்.

காஷ்மீரில் 1989 தொடங்கி 2011 முடியவுள்ள இருபது ஆண்டு களில் பொது பாதுகாப்புச் சட்டத் தின் கீழ் எட்டாயிரத்திலிருந்து இருபதாயிரம் பேர் வரை சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்கி ருது அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் அமைப்பு. 1989 ஜனவரி தொடங்கி 2016 ஜூன் முடியவுள்ள இருபத் தேழு ஆண்டுகளில் 94,391 பேர் கொல்லப்பட்டுள்ள னர். 22,816 பெண்கள் கைம்பெண்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ள னர். 10,193 பெண்கள் பாலியல் வன்கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர் எனக் குறிப்பிடுகிறது காஷ் மீர் ஊடக சேவையகம். காஷ்மீரின் பாரமுல்லா, பண்டி பூர், குப்வாரா மாவட்டங்களில் 38 இடங்களில் 2,730 அடையாளம் தெரியாத சடலங்கள் அரசுப் படையின ரின் நிர்ப்பந்தம் காரணமாகப் புதைக்கப்பட்டிருப்பதை ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பு காஷ்மீர் மனித உரிமை ஆணையமே அம்பலப்படுத்தியது. காஷ்மீர் மக்களின் அரசியல் கோரிக்கைகள் மட்டுமல்ல, இந்தச் சட்ட விரோத அத்துமீறல்களுக்கும்கூட அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்படவில்லை.

டெல்லியில் நிர்ப்பா என்ற பெண் பாலியல் பலாத் காரப்படுத்தப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டதற்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்த நகரப்புறத்து நடுத்தர வர்க்கம், காஷ் மீரத்துப் பெண்கள் மீது அரசுப் படையினர் இழைத்த கொடுமைகளுக்கு எதிராக ஒரு சுண்டுவிரலைக்கூட அசைக்காமல், மௌனமாக அங்கீகரிப்பதை; ஈழத் தமிழர்கள் மீது சிங்கள இராணுவம் நடத்திய அட்டுழியங்களைக் கண்டிக்கவும், எதிர்த்துப் போராடவும் தயங்காத தமிழகம், காஷ்மீரில் இந்திய இராணுவம் நடத்திய அட்டுழியங்களைக் கண்டும் காணாமல் நடந்து

இந்திய அரசின் அடக்குமுறைகளுக்கு அடங்கிப் போகாத காஷ்மீர் மக்களின் வீரம்.

கொள்வதை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நியாயப் படுத்திவிட முடியாது.

■

புர்ஹான் வானி தனது 16-ஆவது வயதில் ஏன் தீவிரவாதியானான்? புர்ஹானின் வயதையொத்த காஷ்மீர் ரத்து இளைஞர்கள் புர்ஹானை ஏன் ஆராதிக்கிறார்கள்? குண்டடிப்பட்டுச் செத்துப்போவோம் அல்லது கண்களை இழந்து வாழ்நாள் முழுக்க குருடனாய்த் திரிவோம் அல்லது தனிக் கொட்டடிச் சிறையில் அடைக்கப்படுவோம் எனத் தெரிந்திருந்தும், அதையெல்லாம் ஒரு பொருட்டாகக் கருதாமல், கையில் கற்களோடு தெருவில் இறங்கி இராணுவத்தோடு ஏன் மோதத் துணிகிறார்கள்? இந்தக் கேள்விகளுக்கான காரணங்களை காஷ்மீரில் இந்திய அரசுதான் ஒவ்வொரு நாளும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதனை பாகிஸ்தானில் தேடிப்பயனில்லை.

காஷ்மீரில் 1989-இல் வெடித்த ஆயுதப்போராட்டம் அடுத்த பத்தாண்டுகளில் ஒடுக்கப்பட்ட பிறகு, அங்கே அமைதி திரும்பிவிட்டதாகவும், காஷ்மீர் மக்கள் தேசிய நீரோட்டத்தில் கலந்துவிட்டதாகவும் இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களும், அவர்களது எடுபிடிகளும் பிரச்சாரம் செய்யத் தொடங்கினர். 2002, 2008 சட்டமன்றத் தேர்தல்கள் இந்த அமைதிக்கு ஆதாரமாகக் காட்டப்பட்டன. ஆனால், இந்த அமைதி காஷ்மீர் மக்களின் விடுதலை உணர்வை எந்தவிதத்திலும் மழுங்கடித்துவிடவில்லை என்பதை 2008-ஆம், 2010-ஆம் நடந்த மாபெரும் மக்கள் திரள் போராட்டங்கள் எடுத்துக் காட்டின.

2008-இல் அம்மாநிலத்தை ஆண்டுவந்த காங்கிரசு-மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி கூட்டணி அரசு, அந்த ஆண்டு வரவிருந்த தேர்தலில் ஜம்மு பகுதி இந்துக்களின் வாக்குகளைப் பெறுவதற்காக, வனத்துறைக்குச் சொந்தமான 39.88 ஹெக்டேர் நிலத்தை அமர்நாத் ஆலய நிர்வாக வாரியம் அனுபவித்துக் கொள்ள அனுமதித்துச் சட்டம் போட்டது.

இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தை எதிர்த்து காஷ்மீர் முசுலீம்கள் போராடியதையடுத்து, காங்கிரசு கூட்டணி

அரசு இச்சட்டத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டது. சட்டம் திரும்பப் பெறப்பட்டதை இந்துக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியாக ஊதிப் பெருக்கிய ஆர்.எஸ்.எஸ். - சிவசேனா கும்பல், காஷ்மீர் தலைநகர் சிறீநகரை இந்தியாவோடு இணைக்கும் ஜம்மு - சிறீநகர் நெடுஞ்சாலையில் தடைகளை ஏற்படுத்தி, காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கு பகுதியின் மீது சட்டவிரோதமான பொருளாதாரத் தடையை ஏவிவிட்டது.

இந்த தடையை எதிர்த்து “ஜம்மு-காஷ்மீர் பகுதியை, ஆசாத் காஷ்மீரோடு இணைக்கும் சாலைகளைத் திறந்துவிட வேண்டும்; அரசியல் கைதிகளை நிபந்தனையின்றி விடுதலை செய்ய வேண்டும்; ஆயுதப் படை சிறப்பு அதிகாரச் சட்டத்தை விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும்” ஆகிய மூன்று அரசியல் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கு மக்கள் நடத்திய போராட்டத்தை ஒடுக்குவதற்கு நடத்தப்பட்ட துப்பாக்கிச் சூட்டில் 40 பேர் கொல்லப்பட்டனர்.

2010-ஆம் ஆண்டில் 12-ஆம் வகுப்பு படித்து வந்த டிஃபாயில் மட்டு என்ற சிறுவன் அரசுப் படைமினரால் அநியாயமாக, தெருநாயைப் போலச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டித்து நடந்த போராட்டத்தில் 120 பேர் கொல்லப்பட்டதோடு, அப்போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டு, அரசுப் படைகளின் மீது கல்லெறிந்த ஒரே காரணத்திற்காக நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்களும், 18 வயதுகூட நிரம்பாத சிறுவர்களும் பொதுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டனர்.

காஷ்மீரில் ஒருமுறை போலீசு நிலையத்தின் வாசலை மிதித்துவிட்டாலே, அதோடு வாழ்க்கையே முடிந்துவிடும். குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டவர்கள், போலீசார் கூப்பிடும் போதெல்லாம், அது இரவோ, பகலோ மறுக்காமல் போலீசு நிலையத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். போலீசு நிலையத்தில் விசாரணை என்ற பெயரில் மீண்டும் மீண்டும் நடக்கும் அவமதிப்புகளை, அடி உதை உள்ளிட்ட சித்திரவதைகளைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

காஷ்மீரில் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வரும் இந்த நிலைமை, காஷ்மீரிகளுக்கு

இந்திய இராணுவம் மற்றும்
துணை இராணுவப் படைகளைச்
சேர்ந்த 6,71,000 சிப்பாய்கள்
துப்பாக்கி சனியன்களோடு
காஷ்மீரில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.
இந்த எண்ணிக்கையின்படி பார்த்தால்
பதினைந்து காஷ்மீரிகளுக்கு
ஒரு இராணுவச் சிப்பாய்.

இரண்டு வாய்ப்புகளைத்தான் வழங்கியிருக்கிறது. ஒன்று, அவர்கள் போலீசின்-இராணுவத்தின் ஆள் காட்டிகளாக மாற வேண்டும் அல்லது தீவிரவாதப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அரசுப் படைகளின் கொலைவெறியாட்டத்திற்குத் தனது அண்ணனைப் பறிகொடுத்த, அரசுப் படைகளின் சித்திரவதைகளுக்கும் அவமானப்படுத்தலுக்கும் ஆளான புர்ஹான் வானி பின்னதைத் தேர்ந்தெடுத்தார். போராளி அமைப்புகளிலிருந்து விலகி, போலீசிடம் சரணடைந்தாலும், அவ்வாறு சரணடையும் இளைஞர்கள் அமைதியாக வாழ்வதற்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் கிடையாது என்பதற்கு நாடாளுமன்றத் தாக்குதல் வழக்கில் சிக்க வைக்கப்பட்டு, தூக்கில் தொங்கவிடப்பட்ட அப்சல் குரு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

■

2000-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, வாஜ்பாயி ஆட்சியின் போதும், அதன் பிறகு வந்த காங்கிரசு கூட்டணி ஆட்சியின்போதும் காஷ்மீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது என்ற பெயரில் பல்வேறு நடவடிக்கைகள், ஆலோசனைகள், குழுக்கள் குறித்துப் பிரமாதமாகப் பேசப்பட்டாலும், அவைகளில் ஒன்றுகூட காஷ்மீர் மக்களின் மையமான அரசியல் கோரிக்கையான பொது வாக்கெடுப்பு குறித்துப் பேச மறுத்தன. குறைந்தபட்சம், காஷ்மீர் மக்களுக்கு அரசுப் படைகளால் இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்கு நியாயம் கிடைப்பதைக்கூட உத்தரவாதம் செய்ய மறுத்தன.

குறிப்பாக, காங்கிரசு கூட்டணி ஆட்சியின் பொழுது அமைக்கப்பட்ட, டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா நாளிதழின் முன்னாள் ஆசிரியர் திலீப் பட்டோங்கர், கல்வியாளர் ராதா மோகன், முன்னாள் தகவல் அறியும் உரிமை ஆணையர் எம்.எம்.அன்சாரி ஆகியோரைக் கொண்ட மூவர் குழு, காஷ்மீரில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள இராணுவத்தினரின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டும், மனித உரிமை மீறல்களுக்கு நீதி வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், ஆயுதப் படை சிறப்பு அதிகாரச் சட்டத்தை மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என ஒப்புக்குச்சப்பாணியான பரிந்துரைகளைக் கொண்ட அறிக்கையை அளித்தது. அதனை

வெளியிடக்கூட காங்கிரசு அரசு மறுத்துவிட்டது. ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும்காஷ்மீர் மக்கள் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்துவதற்குப் பதிலாக, சிறிய இரக இரும்புக் குண்டுகள் அல்லது ரப்பர் குண்டுகளைக் கொண்டு சுடுவதையே பெரிய சலுகையைப் போல அறிவித்தது. இந்த துப்பாக்கியால் ஒருமுறை சுடும்பொழுது ஐநூறுக்கும் குறையாத குண்டுகள் மழை போல ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களைத் தாக்குவதால், அவர்களின் தலை தொடங்கி பாதம் முடிய உடம்பின் எந்தப் பகுதியும் குண்டுகளால் துளைக்கப்பட்டு, சல்லடைக் கண்போலாகிவிடும். நிரந்தர ஊனமாக்கி நடைபிணமாக்கிவிடும். உலகிலேயே இந்தக் கேடுகெட்ட ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தி வரும் நாடுகள் இரண்டுதான். ஒன்று யூத இனவெறி கொண்ட இசுரேல், மற்றொன்று பார்ப்பன தேசிய வெறி கொண்ட இந்தியா.

காஷ்மீரில் பொது வாக்கெடுப்பு நடத்துவது இருக்கட்டும்; அம்மாநிலத்திற்குச் சிறப்புரிமைகளை வழங்கும் அரசியல் சாசனத்தின் 370-ஆவது பிரிவு காகித அளவில் நீடிப்பதைக்கூட ஆர்.எஸ்.எஸ்.-பா.ஜ.க. கும் பல் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

காங்கிரசு அப்பிரிவைக் கொல்லைப்புற வழியில் நீர்த்துப் போகச் செய்தது என்றால், இந்து மதவெறிக்கும்பலோ அப்பிரிவை அடியோடு நீக்க வேண்டும் என்பதைக் கொள்கையாகவே கொண்டிருக்கிறது. முந்தைய காங்கிரசு அரசால் அமைக்கப்பட்ட மூவர்குழு, அதன் பரிந்துரைகள், ஹூரியத் மாநாட்டுக் கட்சித் தலைவர்களுடன் நடத்தப்பட்ட இரகசிய பேச்சுவார்த்தைகள் உள்ளிட்ட கண்துடைப்பு நடவடிக்கைகளைக் கூடப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல், அவை அனைத்தையும் தீவிரவாதிகளுக்கு வழங்கப்படும் சலுகையாக ஊதிப் பெருக்கி எதிர்த்தது.

காஷ்மீர் இளைஞர்களுக்கு வளர்ச்சியையும், வேலைவாய்ப்பையும் அளிப்பதன் மூலம் காஷ்மீர் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிடுவேன் என மார்தட்டினார் மோடி. முந்தைய காங்கிரசு கூட்டணி ஆட்சியின் பொழுதே, காஷ்மீர் இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தர உதான் திட்டம், உயர்கல்வி பயிலும் இளைஞர்களுக்கு சிறப்பு கல்வி

தினசரிப் பத்திரிகைகள் வெளிவருவதைச் சட்டவிரோதமாகத் தடை செய்த மாநில அரசின் அடாவடித்தனத்தைக் கண்டித்து சிறீநகரில் பத்திரிகையாளர்கள் நடத்திய கண்டன ஆர்ப்பாட்டம்.

உதவித் தொகை உள்ளிட்டுப் பல்வேறு சலுகைகளும், நிதியுதவிகளும் அறிவிக்கப்பட்டன. காங்கிரசு உருவாக்கிய திட்டத்தைத்தான் மோடி அரசு புதிய மொந்தையில் காஷ்மீருக்கு அளித்தது. 2013-ஆம் ஆண்டிலிருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்படும் உதான் திட்டம், கடந்த மூன்றாண்டுகளில் 6,621 காஷ்மீர்களுக்குத்தான் வேலைவாய்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது.

வேலைவாய்ப்பு, வளர்ச்சி என்ற மோடியின் வாய்ப்பந்தல் படுதோல்வி அடைந்துவிட்டதையே புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. உண்மையில், இராணுவ ஒடுக்குமுறையைத் தீவிரப்படுத்துவது, காஷ்மீரில் இந்து மதவெறியைத் தூண்டி வளர்த்துவிடுவது ஆகிய வற்றில்தான் மோடி அரசு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. அமர்நாத் யாத்திரையைத் தேச பக்த யாத்திரை போலச் சித்தரிப்பது, கிராம பாதுகாப்பு கமிட்டி என்ற போர்வையில் கைக்கூலிப் படைகளை உருவாக்கியிருப்பது ஆகியவற்றோடு, இராணுவ வீரர்களுக்கு காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கில் நிரந்தர குடியிருப்புகளை உருவாக்குவது, காஷ்மீரிலிருந்து வெளியேறச் சென்றுள்ள பண்டிட்பார்ப்பனர்களுக்காகத் தனிக் குடியிருப்புகளை உருவாக்கி, அவர்களை அங்கு குடியமர்த்துவது என்ற திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முயன்று வருகிறது, மோடி அரசு.

அதே நேரத்தில், ஹிஸ்புல் முஜாஹிதீனின் தளபதியான புர்ஹான் வானி, தான் இறப்பதற்கு முன்பாக வெளியிட்ட அறிக்கையில், “எங்களது இயக்கம் அமர்நாத் யாத்திரை செல்பவர்களுக்கு எவ்வித ஊழும் விளைவிக்காது. யாத்திரை செல்வது அவர்களின் உரிமை, தங்களது மதக் கடமையை நிறைவேற்றுவதை நாங்கள் மட்டுமல்ல, எதுவும் தடுக்காது” என குறிப்பிட்டுள்ளார். அதே அறிக்கையில், “காஷ்மீர் பண்டிட்புகள், தமது சொந்த ஊருக்குத் திரும்புவதோடு, காஷ்மீர் முசுலீம்களுக்கு அருகிலேயே பழையபடி வசிக்கலாம்; அதற்கு மாறாக, இசுரேலில் யூதர்களுக்குத் தனிக் குடியிருப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதைப் போன்று

பண்டிட்புகளுக்குத் தனிக் குடியிருப்பு ஏற்படுத்தும் முயற்சியை எதிர்க்கவே செய்வோம்” என்று எச்சரித்திருக்கிறார்.

இந்த இளைஞனை நாட்டிற்கு எதிரான ஒரு பெருந்தீமை போலச் சித்தரித்துக் கொண்டு போட்டு விட்டது, மோடி அரசு. அதனைக் கண்டித்தும், தங்களின் அரசியல் உரிமைகளுக்காகவும் போராடத் துணிந்த காஷ்மீர் மக்களின் மீது கொடிய “பெல்லட்” தாக்குதலை நடத்தி, கிட்டத்தட்ட 50 பேரைச் சாகடித்து, நூற்றுக்கும் மேற்பட்டோரின் கண் பார்வையைப் பறித்துக் குருடாக்கி, ஆயிரக்கணக்கானோரைக் கொடுங்காய்ப்படுத்தி, இந்து

தேசிய அரசு பயங்கரவாதம் தனது இரத்தப் பசியைத் தீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரியானாவில் தீவைப்பு, பாலியல் வன்கொடுமை உள்ளிட்ட வன்முறை வெறியாட்டத்தை நடத்திய ஜாட் சாதிவெறியர்கள் மீதும், முசுலீம் எதிர்ப்புக் கலவரங்களை நடத்துவதை வாடிக் கையாகக் கொண்ட ஆர்.எஸ்.எஸ். இந்து மதவெறிய அமைப்புகள் மீதும் காட்டப்படாத வன்மம், காஷ்மீர் முசுலீம்கள் மீது ஏவிவிடப்பட்டிருக்கிறது.

அரசுப் படைகள் நடத்திய தாக்குதலால் காயமுற்றவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதற்குச் சென்ற டெல்லி எய்ம்ஸ் மருத்துவர்கள் குழுவின் தலைவர் சுதர்சன் கே.குமார், “இந்த அளவிற்கு கண்களும் பார்வையும் பாதிக்கப்பட்டவர்களைச் சமீபத்தில் நான் எங்குமே பார்த்ததில்லை. ஒரு யுத்தத்தில்தான் இத்தகைய இழப்புகளை எதிர்கொள்ள நேரிடும்” எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

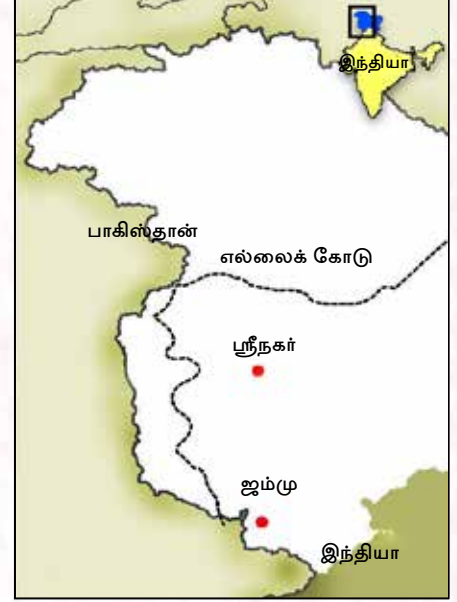
காஷ்மீர் மக்கள் மீது ஒரு அநீதியான போரை மோடி அரசு நடத்தி வருவதை அந்த மருத்துவரின் வார்த்தைகள் அம்பலப்படுத்துகின்றன. கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக இந்தப் போர் முடிவின்றி நடந்து வருகிறது. சமீபத்தில் மோடி அரசு மேலும் பத்தாயிரம் சிப்பாய்களை காஷ்மீரில் இறக்கிவிட்டிருக்கிறது. துருப்புகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதால் காஷ்மீர் மக்களை அச்சுறுத்திப் பணிய வைத்துவிட முடியாது.

பொது வாக்கெடுப்பு உள்ளிட்டு காஷ்மீர் மக்களின் அரசியல் கோரிக்கைகளை அங்கீகரிப்பது மட்டும்தான், காஷ்மீரில் அமைதியைக் கொண்டுவருவதற்கான நியாயமான, சாத்தியமான வழி. அதற்கு முகங்கொடுக்காமல், நெருப்புக் கோழி மண்ணுக்குள் முகத்தைப் புதைத்துக் கொள்வது போல, தேசிய ஒருமைப்பாடு என்ற பார்ப்பணிய கண் கொண்டே காஷ்மீர் பிரச்சினையை அணுகுவதும், தீர்க்க முயலுவதும் மீண்டும் மீண்டும் தோல்வியையே தழுவும்தான் என்பதோடு, அது காஷ்மீர் மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் மாபெரும் நம்பிக்கை துரோகமும் அநீதியுமாகும்.

● செல்வம்

காஷ்மீர் : துரோகத்தின் வரலாறு!

இன்று காஷ்மீர் தீவிரவாதம் பற்றி நாளேடுகளில் படிக்கின்ற வாசகர்கள் பலர், காஷ்மீர் என்றென்றைக்கும் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாகத்தான் இருந்து வருகிறது என்று கருதக்கூடும். அது உண்மையல்ல. காஷ்மீர் இந்தியாவின் பகுதியோ பாகிஸ்தானின் பகுதியோ அல்ல. அது சுதந்திரமாக இருக்க விழைந்த ஒரு நாடு என்ற உண்மையை வரலாற்று விவரங்களிலிருந்து சுருக்கமாகத் தருகிறது இக்கட்டுரை. செப்டம்பர், 1999-இல் புதிய ஜனநாயகம் வெளியிட்ட "காஷ்மீர் யாருக்குச் சொந்தம்?" என்ற சிறு வெளியீட்டிலிருந்து இதனைத் தொகுத்துத் தருகிறோம்.

ஆங்கிலேயரின் நேரடி ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருந்த இந்தியாவின் பகுதி (பிரிட்டிஷ் இந்தியா) 1947 ஆகஸ்ட் 15-இல் மவுண்ட் பேட்டன் திட்டத்தின்படி, இந்தியா, பாகிஸ்தான் என இரு நாடுகளாகத் துண்டாடப்பட்டது. நூற்றுக்கணக்கான சமஸ்தானங்கள் தொடர்பாக ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியம் சூழ்ச்சிகரமான ஒரு திட்டத்தை அறிவித்தது. இந்தியாவுடன் சேருவதா, பாகிஸ்தானுடன் சேருவதா, அல்லது தனி நாடாக இருந்து கொள்வதா என்பதை அந்தந்த சமஸ்தான மன்னர்களே தீர்மானித்துக் கொள்வார்கள் என்பதுதான் அந்தத் திட்டம்.

அப்பொழுது காஷ்மீர் சமஸ்தானத்திற்கு டோக்ரா வம்சத்தைச் சேர்ந்த இராஜபுத்திர அரசர் ஹரிசிங் என்பவர் மன்னராக இருந்தார். இவர் இந்து; மக்களில் பெரும்பாலோர் முஸ்லிம்கள். இவர் இந்தியா, பாகிஸ்தான் எதனுடனும் சேராமல் தனி நாடாக இருக்கப் போவதாக அறிவித்தார். ஆனால் இந்தியா, பாகிஸ்தான் நாடுகளைச் சேர்ந்த ஆளும் வர்க்கங்களும், ஆட்சியாளர்களும் ஆசை காட்டுதல், திரைமறைவுச் சூழ்ச்சிகள், மிரட்டுதல், நேரடியாகப் படையெடுத்தல் போன்ற எல்லா வழிமுறைகளையும் கையாண்டு எப்படியாவது காஷ்மீரைத் தங்களது ஆதிக்கத்தில் கொண்டுவந்துவிட வேண்டுமென்று முயன்று கொண்டிருந்தார்கள்.

1947-க்கு முன்பிருந்தே காஷ்மீர் தனி நாடாகவே இருக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்து 1932-இல் அமைக்கப்பட்ட "அனைத்து ஜம்மு-காஷ்மீர் தேசிய மாநாடு" என்ற கட்சி போராடி வந்தது. இதன் தலைவர்தான் ஷேக் அப்துல்லா.

ஆரம்பத்தில் முஸ்லிம் மத உணர்வைப் பயன்படுத்தி செல்வாக்கு தேட முயன்ற தேசிய மாநாட்டுக் கட்சி, பின்னர் மத வேறுபாடின்றி போராட ஆரம்பித்தது. 1944-இல் "புதிய காஷ்மீர்" என்ற பெயரில் ஒரு கொள்கை அறிக்கை வெளியிட்டது. அதில், "காஷ்மீர், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்ட தனிநாடாக வேண்டும்; சட்டத்துக்கு முன் அனைவரும் சமம்; தேர்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட அவை மற்றும் அதற்குப் பொறுப்பான அமைச்சரவை; கேந்திர தொழிற்சாலைகள் தேசியமயம்; ஏகபோக தனியார் முதலாளித்துவம் ஒழிக்கப்படும்; தேர்தெடுக்கவும் தேர்தெடுக்கப்படவும் ஆண்களோடு சமமாக பெண்களுக்கு உரிமை" - போன்ற திட்டங்கள் அதில் வெளியிடப்பட்டிருந்தன.

ஆரம்பத்திலிருந்தே ஷேக் அப்துல்லாவைத் தனது செல்வாக்கிற்குள் கொண்டுவர முயன்றார் முகமது அலி ஜின்னா. காஷ்மீரைப் பாகிஸ்தானுடன் இணைத்துக் கொள்ள ஷேக் அப்துல்லாவைப் பயன்படுத்த ஜின்னா எண்ணினார். ஊசலாட்டத்தைக் காண்பித்தாலும் ஷேக் அப்துல்லா, ஜின்னாவின் வலையில் விழவில்லை. "எல்லா மதத்தினரும் சமமாகவும் இணக்கமாகவும் வாழுகின்ற சுதந்திர தனி நாடாகவே காஷ்மீர் இருக்க விரும்புகிறது. இந்தியாவுடனோ, பாகிஸ்தானுடனோ அது சேர விரும்பவில்லை" என அறிவித்து ஷேக் அப்துல்லா மக்களைத் திரட்டினார். காஷ்மீர் மக்களும் இதையே விரும்பினர். 1947 ஆகஸ்டில், காஷ்மீர் தனி நாடாகவே இருக்கும் என மன்னர் ஹரிசிங் அறிவித்திருந்தார்.

1947 அக்டோபர் 22-இல் பாகிஸ்தான் படைகள் காஷ்மீருக்குள் நுழைந்து ஆக்கிரமித்தன. மன்னர் ஹரிசிங்கின் இராணுவம் பலவீனமான நிலையில் இருந்ததால், பாகிஸ்தான் படைகள் வேகமாக முன்னேறின. பெரிய அளவுக்கு எதிர்ப்பு இல்லாமல் காஷ்மீரைச் சூறையாடி முன்னேறி, தலைநகர் சிறீநகரையே வளைத்துக் கொண்டன பாகிஸ்தான் படைகள். ஷேக் அப்துல்லா

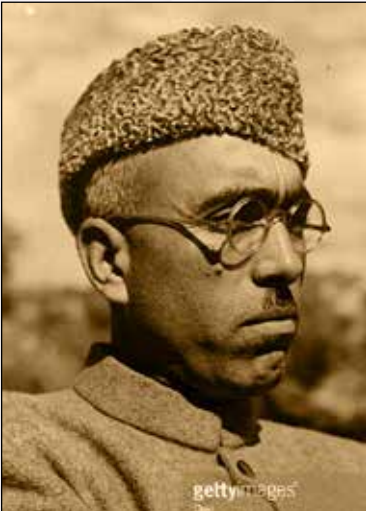
வின் தேசிய மாநாட்டுக் கட்சித் தொண்டர்கள்தான் பாக் படையை எதிர்த்து ஆங்காங்கே போராடினர்.

மன்னர் ஹரிசிங் இந்தியாவின் இராணுவ உதவியை நாடினார். இதன் பொருட்டு காஷ்மீரை இந்தியாவுடன் இடைக்காலமாக (தற்காலிகமாக) இணைத்தார். 1947 அக்டோபர் 26-இல் இணைப்புக்கான ஒப்பந்தத்தில் மன்னர் ஹரிசிங் கையெழுத்திட்டார். ஷேக் அப்துல்லாவும் அந்த ஒப்பந்தத்தை ஒப்புக் கொண்ட பின்னரே, இந்தியா அந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டது. உடனே பாகிஸ்தான் படையின் முன்னேற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி பின்னோக்கி விரட்ட இந்தியப் படைகள் அனுப்பப்பட்டன. சிறீநகர் முற்றுகையை உடைத்து இந்தியப் படைகள் முன்னேறின.

காஷ்மீர் இந்தியாவுடன் இடைக்காலமாகத்தான் (தற்காலிகமாக) இணைக்கப்பட்டது. அதாவது, காஷ்மீரின் பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டு விவகாரங்கள், தகவல் தொடர்பு -ஆகிய மூன்று விசயங்களை மட்டும் இந்தியா கவனித்துக் கொள்ளும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. மற்றபடி இந்த இணைப்பு ஒப்பந்தம் வேறு எதையும் குறிக்கவில்லை. தற்காலிகமாக காஷ்மீர் இந்தியாவின் பகுதியாகிவிட்டது என்ற பாத்தியதையை அந்த ஒப்பந்தம் இந்தியாவிற்கு அளிக்கவில்லை.

மவுண்ட் பேட்டனின் ஆலோசனையின் பேரில் ஒரு நிபந்தனையும் அந்த ஒப்பந்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. அதாவது, “படையெடுப்பாளர்கள் துரத்தப்பட்டு அமைதி சூழ்நிலை நிலைநாட்டப்பட்டபின், காஷ்மீர் மக்களது விருப்பத்தின் அடிப்படையில் காஷ்மீரின் இணைப்பு பற்றி இறுதி முடிவெடுக்கப்படும்” என்பதே அது. ‘இரும்பு மனிதர்’ சர்தார் வல்லபாய் படேல், பின்னாளில் ஜனசங்கத் தலைவராக மாறிய ஷியாமா பிரசாத் முகர்ஜி ஆகிய அமைச்சர்கள் உள்ளிட்ட மத்திய

காஷ்மீரின் இந்து மன்னர் ஆட்சியாலும், இந்திய அரசாலும் 11 ஆண்டுகள் சிறை வைக்கப்பட்ட ஷேக் அப்துல்லா (இடது). காஷ்மீர் இந்து மன்னன் ஹரி சிங்.

ஐ.நா. மன்ற சமரச அதிகாரி சர் ஓவன் டிக்சனின் மேற்பார்வையில் காஷ்மீர் பிரச்சினை குறித்து பாக். பிரதமர் லியாகத் அலி கான் (இடது) மற்றும் இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு இடையே ஜூலை 20, 1950 அன்று நடந்த பேச்சுவார்த்தை. (கோப்புப் படம்)

அமைச்சரவையின் ஏகமனதான ஒப்புதலோடுதான் அந்த ஒப்பந்தத்தை இந்தியா ஏற்றுக் கொண்டது. (ஆதாரம்: “காஷ்மீர் - உண்மையில் நடந்தது என்ன?” என்ற நூலில் பக்கம் 12-24, ஆசிரியர்: அஜித் பிரசாத் ஜெயின், 1950-இன் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் நேரு அமைச்சரவையில் நிவாரணம் மற்றும் புனர்வாழ்வுத்துறை அமைச்சராக இருந்தவர்.)

இதற்கிடையே பாகிஸ்தானின் போர் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தக் கோரி ஐ.நா.சாசனத்தின் 3-வது விதியைக் காட்டி ஐ.நா. பாதுகாப்புக் கவுன்சிலிடம் இந்தியா முறையிட்டது. ஐ.நா. சபையின் தலையீட்டால் யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இரு நாட்டுப் படைகளும் ஆக்கிரமித்திருந்த காஷ்மீரத்தின் பகுதிகள் அந்தந்த அரசின் - படைகளின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கும். ஐ.நா.சபையின் மேற்பார்வையில் காஷ்மீரின் எதிர்காலம் குறித்து “காஷ்மீர் மக்களிடையே ஒரு கருத்துக்கணிப்பு வாக்கெடுப்பு நடத்தி காஷ்மீரின் எதிர்காலம் பற்றித் தீர்மானிக்கப்படும்” என்று ஐ.நா. சபை தீர்மானித்தது. இதை இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் ஏற்றுக் கொண்டன. இவ்வாறுதான் காஷ்மீரை இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் பங்கு போட்டுக் கொண்டன.

அதன் பின்னர் நேரு முதல் இன்றைய மோடி வரையிலான எல்லா பிரதமர்களும், எல்லா அரசுகளும் காஷ்மீர் மக்களை முதுகிலும் நெஞ்சிலும் குத்தி வருகின்றனர் என்பதுதான் வரலாறு. 1947-இல் பாகிஸ்தான் படைகளிடமிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு காஷ்மீர் மக்களுக்கு உதவுவது என்ற பெயரில் உள்ளே சென்றது இந்திய இராணுவம். இன்று இந்தியாவிடமிருந்து விடுதலை கேட்கும் காஷ்மீர் மக்களை ஒருக்கு வதற்கு இந்திய இராணுவத்தின் பெரும் பகுதி காஷ்மீரில் நிரந்தரமாகவே நிலை கொண்டிருக்கிறது.

வேத கல்வி வாரியம்: பிணத்துக்கு சிங்காரம்!

சமஸ்கிருதத்தைப்
பள்ளிக்கல்வி தொடங்கி ஐ.ஐ.டி. வரையிலும்
சிம்மாசனத்தில் அமர்த்துவதற்கு
பார்ப்பன பா.ஐ.க. அரசு எடுக்கும் முயற்சிகள்
அருவெறுக்கத்தக்கவை, ஆபத்தானவை.

சமஸ்கிருதத்தை முதன்மையான மொழியாக முன்னிறுத்து வதற்காக மத்திய மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் கடந்த வருடம் நவம்பர் மாதம் 13 பேர் கொண்ட கமிட்டியை அமைத்தது. அதன் தலைவராக என்.கோபால்சாமியை (முன்னாள் தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர், தே.மு.கூ-வின் முந்தைய ஆட்சியில் கலாச்சாரத்துறை, உள்துறைச் செயலாளராகப் பணியாற்றியவர்) நியமித்திருந்தனர்.

இக்கமிட்டி தனது அறிக்கையை பிப்ரவரி மாதம் 17-ஆம் தேதி “சமஸ்கிருத வளர்ச்சிக்கான நோக்கு மற்றும் திட்டவரைவு - பத்தாண்டு கால முன்னோக்குத் திட்டம்” (Vision and Roadmap for the Development of Sanskrit – Ten year Perspective Plan) என்ற தலைப் பிலான அறிக்கையை மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்திடம் அளித்தது. இதில் சமஸ்கிருதத்தையும் வேதங்களையும் வளர்ப்பதற்கும், அவற்றைப் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டு வருவதற்குமான வழி முறைகளையும் திட்டங்களையும் தொகுத்தளித்துள்ளது.

இக்கமிட்டியின் நோக்கம்:

1. தற்போது நடைமுறையிலுள்ள சமஸ்கிருத மற்றும் வேதக் கல்வியை ஆய்வு செய்வது.
2. பள்ளிக் கல்வியிலும் உயர் கல்வியிலும் பயிற்றுவிக்கப்படும் சமஸ்கிருத பாடத்தின் தன்மையில் என்னென்ன வழிகளில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவது என்று ஆராய்வது.
3. அடுத்த 10 ஆண்டுகளுக்குள் சமஸ்கிருத மொழி வளர்ச்சி அடைவதற்கான தொலைநோக்குத் திட்டம் மற்றும் செயல் திட்டங்களைப் பரிந்துரைப்பது.
4. நவீன தொழில்நுட்பம் மற்றும் வழிகளின் துணையோடு சமஸ்கிருத கல்வியைப் பரப்புவதற்கான வழிகளைப் பரிந்துரை செய்வது.

கமிட்டி உறுப்பினர்களில் முக்கியமானவர்கள் சிலர்:

1. என். கோபால்சாமி: முன்னாள் தேர்தல் ஆணையர். 1992-2004 காலத்தில் கலாச்சாரத்துறை செயலாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். கன்னியாகுமரியில் உள்ள விவேகானந்தா கேந்திராவின் அங்கமான விவேகானந்தா கல்விச் சங்கத்தின் (Vivekanandha Educational Society) தலைவராக உள்ளார். விவேகானந்தா கல்விச் சங்கம் சென்

னையை சுற்றிய பகுதிகளில் சுமார் 20 பள்ளிகளை நடத்தி வருகிறது. இது ஆர்.எஸ்.எஸ்-இன் கல்விப் பிரிவான வித்யா பாரதியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள அமைப்பாகும். மேலும் இவர் ராஷ்டிரிய சமஸ்கிருத வித்யாபீடம் எனும் நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தராகவும் உள்ளார். சமஸ்கிருதம் மற்றும் வேத கலாச்சாரத்தைப் பரப்புவதே / வெளிக் கொணர்வதே இந்த நிறுவனத்தின் நோக்கமாகும். சமஸ்கிருத வளர்ச்சி அறக்கட்டளையின்(Sanskrit Promotion Foundation) அறங்காவலர் (Trustee). வேதங்கள் மற்றும் பழைய இந்து இலக்கியத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சார அமைப்பு (யுனெஸ்கோ - UNESCO) 50 மில்லியன் டாலர் (300 கோடி ரூபாய்கள்) தொகையை வழங்கியது. உதவித் தொகை பெறுவதில் இவர் முக்கியப் பங்காற்றியுள்ளார்.

2. வ.குடும்ப சாஸ்திரி: ஸ்ரீ சோம்நாத் சமஸ்கிருதப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராக உள்ளார். சமஸ்கிருத ஆய்வுகளுக்கான சர்வதேச சங்கம் (International Association of Sanskrit Studies) அமைப்பின் தலைவராக உள்ளார். தேசிய சமஸ்கிருத நிறுவனம் (ராஷ்டிரிய சமஸ்கிருத சன்ஸ்தான்) என்ற அமைப்பின் முன்னாள் துணைவேந்தர்.

சி.பி.எஸ்.இ.க்கு இணையான வேதக் கல்வி வாரியம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கிய நரேந்திர மோடி.

மைய அரசால் அமைக்கப்பட்ட சமஸ்கிருத வளர்ச்சிக்கான குழுவின் உறுப்பினர்கள் (இடமிருந்து) முன்னாள் தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் என்.கோபால்சாமி, சிறீ சோம்நாத் சமஸ்கிருத பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தர் வ.குடும்ப சாஸ்திரி, டி.சி.எஸ். நிறுவனத்தின் துணைத் தலைவர் ராமதுரை, முனைவர் பிபேக் தேப்ராய், நரேந்திர மோடியின் யோகா குரு நாகேந்திரா, மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் மொழி ஆலோசகர் சாமு கிருஷ்ண சாஸ்திரி, பல்கலைக்கழக மானியக் குழு தலைவர் வேத் பிரகாஷ், அகில இந்திய தொழில்நுட்பக் கழகத்தின் தலைவர் முனைவர் அனில் சகஸ்ரபுத்தே.

3. ராமதுரை: தேசிய திறன் மேம்பாட்டுக் கழகம் (National Skill Development Corporation - NSDC), மற்றும் தேசிய திறன் மேம்பாட்டு முகமை (National Skill Development Agency - NSDA) ஆகியவற்றின் தலைவர். டி.சி.எஸ் (Tata Consultancy Services) என்ற ஐ.டி. நிறுவனத்தின் துணைத்தலைவர்.

4. முனைவர் பிபேக் தேப்ராய்: நிதி ஆயோகம் (NITI AAYOG)-கின் உறுப்பினர். விவேகானந்தா சர்வதேச அறக்கட்டளை (Vivekananda International Foundation - VIF) பொருளாதார ஆய்வு மையத்தின் (Centre for Economic Studies) புலத்தலைவர் (Dean). விவேகானந்தா சர்வதேச அறக்கட்டளை (VIF) என்பது புதுதில்லியில் அமைந்துள்ள ஒரு சிந்தனைக் குழாமாகும்; இந்த சிந்தனைக் குழாம், விவேகானந்தா கேந்திரத்தின் வழிகாட்டலின் கீழ் இந்தியாவின் முன்னணி பாதுகாப்புத்துறை நிபுணர்கள், தூதரக அதிகாரிகள், தொழிலதிபர்கள், கொடையாளிகள் ஆகியோரின் கூட்டு முயற்சியால் அமைக்கப்பட்டது

5. நாகேந்திரா: மோடியின் யோகா குருவான நாகேந்திரா என்பவரின் மாமா, கர்நாடக மாநில ஆர்.எஸ்.எஸ். தலைவர்களில் ஒருவர். ஸ்வாமி விவேகானந்தா யோக அனுசந்தான சமஸ்தான் (Swami Vivekananda Yoga Anusandhana Samsthaan - SVYASA) நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தர். வியாலா

(VYASA) என்பது விவேகானந்தா யோக அனுசந்தான சமஸ்தான் (Vivekananda Yoga Anusandhana Samsthaan) என்ற பெயரில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள நாகர்கோயிலில் பதிவு பெற்ற ஒரு தொண்டு நிறுவனமாகும். வியாலாவின் (VYASA) அலுவலகங்கள் பெங்களூருவில் (Ekhnath Bhavan in Bengaluru city) உள்ளது. தங்கும் விடுதியுடன் கூடிய கல்வி வளாகம் (Residential Campus - Prashanthi Kutiram) பெங்களூரில் இருந்து 35 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இந்தப் பல்கலைக்கழகம் விவேகானந்தா கேந்திரத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது.

6. சாமு கிருஷ்ண சாஸ்திரி: மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் மொழி ஆலோசகர். சமஸ்கிருத பாரதி அமைப்பின் பொதுச் செயலாளர். இவர் மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் மானிய மற்றும் உதவிக்குழு (Grant and Aid Committee) உறுப்பினராக இருந்துள்ளார். மத்திய இடைநிலைக் கல்விவாரியம் (Central Board of Secondary Education - CBSE) கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சிக்கான தேசிய கவுன்சிலிலும் (NCERT), மாநிலக் கல்விக்குழுக்களிலும் சமஸ்கிருதக் கல்வி தொடர்பான விஷயங்களில் முக்கியப் பங்காற்றியுள்ளார்.

7. பேராசிரியர் வேத் பிரகாஷ்: பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு (UGC) தலைவர் (Chairman)

மத்திய அரசின் பள்ளிக் கூடங்களில் சமஸ்கிருதத்தைக் கட்டாயப் பாடமாகத் திணித்த மத்திய மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறையின் முன்னாள் அமைச்சர் ஸ்மிருதி இராணி.

8. முனைவர் அனில் சகஸ்ரபுத்தே: அகில இந்திய தொழில்நுட்பக் கல்விக்குழுவின (AICTE) தலைவர்

சமஸ்கிருத வளர்ச்சி அறக்கட்டளை (Sanskrit Promotion Foundation), என்ற அமைப்பில் பொறுப்பு வகிப்பவர்கள்தான் இக்கமிட்டி அறிக்கை தயாரிக்கும் குழுவிலும் முக்கிய அங்கம் வகிக்கின்றனர்.

கமிட்டியின் அறிக்கையிலிருந்து சில பகுதிகள்:

சமஸ்கிருதம் இந்தியாவின் ஆன்மா மற்றும் அறிவு. இந்திய அறிவுப் பாரம்பரியத்தின் வெளிப்பாடு. சமஸ்கிருத மொழி மற்றும் அதன் இலக்கியங்கள், அறிவியல் தொழில்நுட்பம், கட்டிடக்கலை, மருத்துவம், கணித வியல், மேலாண்மை, விவசாயம், வாணிபம், வான வியல் என அனைத்துத் துறைகளின் அறிவையும் உள்ளடக்கிய அறிவுத் தொகுப்பாகும் என்ற அடிப்படையிலேயே இவ்வறிக்கை ஆரம்பிக்கிறது.

கமிட்டி அளித்துள்ள பரிந்துரைகளுள் சில:

சமஸ்கிருத மேம்பாட்டிற்கான திட்டங்கள் மற்றும் வழிமுறைகளாக பள்ளிக்கல்வி, பட்டயப் படிப்பு, தொழிற்கல்வி, அறிவியல் மற்றும் சமூக வியல் ஆராய்ச்சி என அனைத்து நிலைகளிலும் சமஸ்கிருதத்தை பாடமாக்குவது, குறிப்பாக 12-ஆம் வகுப்பு வரை அனைவருக்கும் சமஸ்கிருதத்தை கட்டாயப் பாடமாக்குவது, பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் சமஸ்கிருத ஆசிரியரை நியமிப்பது, அவர்களுக்கு மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு இணையான சம்பளம் கொடுப்பது, ஐ.ஐ.டி., ஐ.ஐ.எஸ்.இ.ஆர் (Indian Institute of Scientific Education Research - IISER), மத்திய பல்கலைக்கழகங்கள், என்.ஐ.டி. (National Institute of Technology - NIT), அகில இந்திய தொழில்நுட்பக் கல்விக்குழு (AICTE) அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றில் சமஸ்கிருதத்திற்கான தனிப்பிரிவுகள் துவங்குவது

பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழு (UGC), அகில இந்திய தொழில்நுட்பக் கல்விக்குழு (AICTE), இந்திய தத்துவஞான ஆராய்ச்சிக் கழகம் (ICPR), இந்திய வரலாற்று ஆராய்ச்சிக் கழகம் (ICHR), இந்திய சமூக அறிவியல் ஆய்வுக் கழகம் (ICSSR), இந்திராகாந்தி தேசிய திறந்தநிலைப் பல்கலைக்கழகம் (IGNOU), போன்ற உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் சமஸ்கிருதத்திற்கான தனிப்பிரிவை உருவாக்கி, அதன் வாயிலாக சமஸ்கிருதத்தை வளர்ப்பது, அதற்காக நிதி ஒதுக்குவது, இந்தியா முழுமைக்கும் உள்ள சமஸ்கிருத மற்றும் வேதக் கல்வியை நிர்வகிப்பது, சான்றிதழ் வழங்குவது, பாடத்திட்டத்தை தயாரிப்பது என மத்திய இடைநிலைக் கல்விவாரியம் (சி.பி.எஸ்.இ - CBSE) போன்ற ஒரு நிறுவனத்தை வேத மற்றும் சமஸ்கிருத இடைநிலைக் கல்விக்கான மத்திய கல்வி வாரியம் (Central Board of Veda and Sanskrit Secondary Education) ஒன்றை உருவாக்குவது, சமஸ்கிருத மற்றும் வேத பள்ளி, கல்லூரிகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்குவது, தேர்வு நடத்துவதற்கு உஜ்ஜைனியில் உள்ள

வேதக் கல்வி வாரியம் அமைக்கும் மைய அரசின் முடிவைக் கண்டித்து புரட்சிகர மாணவர்-இளைஞர் முன்னணி விருத்தாசலத்தில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

மகரிஷி சந்திபனி ராஷ்டிரிய வேத சமஸ்கிருத வித்யா பரிஷத் நிறுவனத்திற்கு முழு அதிகாரம் வழங்குவது, சமஸ்கிருத பல்கலைக்கழகங்கள் அமைப்பது, சமஸ்கிருத பாடங்களை அனைவரும் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் (என்.ஜி.ஓ-க்களுடன் சேர்ந்து) நவீன முறைகளைக் கொண்டு எளிமையாக்குவது, பாடங்களை மின்னணு (electronic) வடிவில் மாற்றுவது (வீடியோ, ஆடியோ, டிஜிட்டல்), பாரிய இணையவெளி திறந்தநிலை கல்வி (Massive Online Open Courses - MOOCs) வாயிலாக சமஸ்கிருத கல்வியை வழங்குவது, குரு குல முறையைக் கடைப்பிடிப்பது, குரு-சிஷ்ய உறவுகளைப்பற்றி சொல்லிக் கொடுப்பது, பி.எட்., (B.Ed) மற்றும் எம்.எட்., (M.Ed) பட்டயப் படிப்புகளை சமஸ்கிருதத்தில் வழங்குவது என ஏராளமான பரிந்துரைகளை வழங்கியுள்ளது.

இந்தப் பரிந்துரைகளை மோடி அரசு அமுல்படுத்தத் தொடங்கிவிட்டது. அதற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகளைப் பார்ப்போம்.

1. ஆரம்பக் கல்வி முதல் ஐ.ஐ.டி.வரை சமஸ்கிருதத் தீணிப்பு

ஏப்ரல் மாதம் முதல் வாரத்தில் மனிதவள மேம்பாட்டு ஆணையம் அனைத்து ஐ.ஐ.டி.-க்களுக்கும் ஒரு அறிக்கையை அனுப்பியது. அனைத்து ஐ.ஐ.டி. நிறுவனங்களிலும் சமஸ்கிருதத்தை ஒரு விருப்பப் பாடமாக மாணவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். அதற்கான ஆசிரியர்களை உடனே நியமிக்க வேண்டுமென்று அந்த அறிக்கை கூறுகிறது. ஐ.ஐ.டி.-யில் சமஸ்கிருதப் பாடம் படிப்பதற்கான காரணமாக சமஸ்கிருத நூல்களில் உள்ள அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த விஷயங்களை அறிந்து கொள்ள இது உதவியாக இருக்கும் என்று அப்போதைய மனிதவள மேம்பாட்டுத்துறை அமைச்சர் ஸ்மிருதி இரானி கூறியது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. மேற்கண்ட பரிந்துரை கோபால்சாமி அறிக்கையில் பக்கம் 15-இல் உள்ளது.

வரும் கல்வியாண்டு (2016-17) முதல் மத்திய அரசின் கீழ் வரும் அனைத்துக் கல்வி நிலையங்களிலும் கட்டாயப் பாடமாக சமஸ்கிருதம் முன்னிலைப்படுத்தப்படும். மேலும், வரும் ஆண்டுகளில் 8-ஆம் வகுப்பிற்கு மேல் 12-ஆம் வகுப்புவரை சமஸ்கிருத கல்வியைக்

கொண்டு வர முடிவு செய்துள்ளோம் என்று ஏற்கெனவே ஸ்மிருதி இரானி கூறியிருக்கிறார். இந்தக் கருத்தே கோபால்சாமி அறிக்கையின் பரிந்துரையாக பக்கம் 10-11-இல் உள்ளது.

2. வேதக்கல்விக்கு தனி கல்வி வாரியம்: மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் கீழ்ச்சி

வேதக்கல்வி வாரியம் (Vedic Education Board) போன்ற அமைப்பை உருவாக்க பாபா ராம்தேவ் மாச்சு மாதம் ஒரு அறிக்கையை மத்திய அரசிடம் வழங்கி யிருந்தார். ஏப்ரல் மாதத்தில் மோடி தலைமையில் நடைபெற்ற அவ்வறிக்கை மீதான ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் தனியார் கல்வி வாரியம் துவங்குவதற்கு பதிலாக அரசே வேதக்கல்வி வாரியம் (Vedic Education Board) நடத்துவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. மே மாதம் இறுதி வாக்கில் இதற்கான அறிவிப்பை வெளியிட்ட மத்திய மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம், இந்த வாரியம் சி.பி.எஸ்.இ போன்றே இயங்கும் என்று கூறியது.

வேதக்கல்வி வாரியம் (Vedic Education Board) தொடர்பான பரிந்துரை கோபால்சாமி அறிக்கையில் பக்கம் 21ல் உள்ளது.

3. எங்கும், எதிலும் சமஸ்கிருதம்-வேத கலாச்சாரம்

ஜூன் மாதம் 8-ஆம் தேதி மத்திய அமைச்சர் ஜிதேந்திர சிங் வெளியிட்ட அறிக்கையில் இந்தியை அரசு அலுவலகங்களில் பயன்பாட்டு மொழியாக மாற்றுவதற்கு அனைத்து முயற்சிகளையும் மத்திய அரசு செய்துவருகிறது. வடகிழக்கு மற்றும் தென்னிந்தியாவில் இந்தி வழக்கு மொழியாக இல்லை. இந்தியை வடகிழக்கு மற்றும் தென்னிந்தியாவில் வழக்கு மொழியாக மாற்றும் நோக்கில் மத்திய அரசு அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும் எனக் கூறியிருந்தார். மேலும் இந்தியை ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அலுவல் மொழிகளில் ஒன்றாக மாற்றுவதற்கான அனைத்து முயற்சிகளையும் மத்திய அரசு மேற்கொள்வதாக ராஜ்நாத் சிங் மற்றும் சுஷ்மா ஸ்வராஜ் ஆகியோர் கூறியிருந்தனர்.

ஆரிய-பார்ப்பன கட்டுக்கதைகளே அறிவியல் தத்துவங்களாய்; 'அவாளை' அறிவியல் அறிஞர்களாய்...

இவர்கள் முன்னிறுத்தும் இந்தி மொழி, உழைக்கும் மக்கள் பேசுகின்ற இந்தி கிடையாது. இது சமஸ்கிருதமயமாக்கப்பட்ட இந்தியாகும். மேலும் மத்திய அரசின் அனைத்து அலுவலகங்களின் பெயர்ப்பலகைகள் அனைத்தும் சமஸ்கிருதமயமாக்கப்பட்ட இந்தியில் மாற்றப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசின் அறிவிப்புகள் அனைத்தும் ஆங்கிலம் மட்டுமல்லாது, இந்தியிலும் வெளியிடுவது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மருத்துவக் கல்விப் படிப்புக்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டுமென்றால், அந்த மாணவர் கட்டாயம் சமஸ்கிருதம் தெரிந்தவராக

இருக்க வேண்டும் என்ற நிர்வாக நடைமுறையை பார்ப்பனர்கள் உருவாக்கி வைத்திருந்தனர். மீண்டும் இப்போது சமஸ்கிருதம், ஐ.ஐ.டி., மற்றும் மத்திய அரசின் பிற உயர்கல்வி நிறுவனங்களுக்குள் நுழைகிறது. இனி, ஐ.ஐ.டி.யில் விண்ணப்பிப்பதற்கு சமஸ்கிருதம் கட்டாயம் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற நிலை கூட உருவாகலாம். ஏற்கனவே கல்விக் கட்டணத்தை 8 லட்சமாக உயர்த்தியதன் மூலம் பெரும் பணக்காரர்கள் மட்டுமே ஐ.ஐ.டி.யில் படிக்க முடியும் என்கிற நிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது; தற்போது சமஸ்கிருதமும் ஒரு அளவுகோலாகச் சேர வாய்ப்புள்ளது.

புதிய கல்விக் கொள்கை 2016 (NEP 2016): இந்துத்துவத்தின் கள்ளக் குழந்தை:

மத்திய மோடி அரசு கொண்டு வரத் திட்டமிட்டுள்ள புதிய கல்விக் கொள்கையும் (NEP 2016) மேற்கொண்ட நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் வகையிலேயே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலுள்ள பொருத்தமான சில பகுதிகள்:

6.13.19 - மக்களின் வாழ்க்கை, சடங்குகள், விசேஷங்கள் மற்றும் பண்டிகைகளில் பிரிக்க இயலா வண்ணம் சமஸ்கிருத மொழி இணைந்துள்ளது; இந்தியாவின் வளமான கலாச்சார, தத்துவ, கலை மற்றும் அறிவியல் மரபுகளை அறிந்து கொள்ளும் ஒரு சாதனமாக சமஸ்கிருதம் உள்ளது; ஆகையால் சமஸ்கிருதக் கல்வியை (ஆய்வை) மிக அழுத்தமாக வலியுறுத்த வேண்டியுள்ளது

6.13.20 -பிற இந்திய மொழிகளின் வளர்ச்சியிலும், மேம்பாட்டிலும் சமஸ்கிருதத்திற்குரிய சிறப்பு முக்கியத்துவத்தையும், நாட்டின் கலாச்சார ஒற்றுமைக்கு சமஸ்கிருதம் ஆற்றியுள்ள தனிச்சிறப்பான பங்கினையும் கருத்தில் கொண்டு, பள்ளி - கல்லூரிகளில் சமஸ்கிருதம் கற்பித்தலுக்கான வசதிகள் மிகவும் தாராளமாக வழங்கப்படும்.

6.13.21 -சில மாநிலங்களில் சமஸ்கிருதம் 6-ஆம் வகுப்பு முதல் 8-ஆம் வகுப்பு வரையில் ஏற்கனவே கட்டாயப் பாடமாக கற்றுத் தரப்படுகிறது. தொடக்க அல்லது மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பொருத்தமான கட்டத்தில் சமஸ்கிருதத்தை ஒரு தனிப்பாடமாக அறிமுகப்படுத்தலாம். சமஸ்கிருதத்தை இடைநிலைக் கல்வியில் கூடுதல் விருப்பப் பாடமாகவும், மேல்நிலைக் கல்வி அளவில் பொருத்தமான தேர்வுப் பாடமாகவும் விருப்பப்படும் மாணவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டும். அனைத்து வயதினருக்கும் ஏற்ற வகையில் திறந்தநிலைப் பாடமாகவும் சமஸ்கிருதக் கல்வி வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.

(புரட்சிகர மாணவர் - இளைஞர் முன்னணி வெளியிட்டுள்ள "தமிழையும் தமிழின் அடையாளங்களையும் துடைத்தொழிக்கப் படையெடுத்து வரும் ஆரிய - பார்ப்பனியத்தை முறியடிப்போம்!" - என்ற பிரசுரத்திலிருந்து...)

சனாதன் சன்ஸ்தா : ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் இன்னொரு விஷக் கொடுக்கு

முசுலீம் பயங்கரவாத அமைப்புகளுக்கு
“ஸ்லீப்பர் செல்கள்” இருப்பது போல,
ஆர்.எஸ்.எஸ்.-க்கும் இருப்பதை சனாதன் சன்ஸ்தாவின்
பயங்கரவாதச் செயல்கள் நிரூபிக்கின்றன.

மகாராஷ்டிராவில் மத மூடநம்பிக்கைகளுக்கு எதிராகப் போராடிவந்த மருத்துவரும் பகுத்தறிவாளருமான நரேந்திர தபோல்கர், கடந்த 2013-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 20 அன்று காலை நடைபயிற்சி மேற்கொண்டிருந்தபோது சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இச்சம்பவம் நடந்து முடிந்த ஒன்றரைஆண்டுக்குள்ளேயே மகாராஷ்டிராவில் சிவ சேனாவின் இனவெறியையும், ஆர்.எஸ். எஸ். கும்பலின் மதவெறியையும் எதிர்த்துவந்த வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மூத்த தலைவர் கோவிந்த் பன்சாரேயும் அவரது மனைவியும் 2015 பிப்ரவரி 20 அன்று காலையில் நடைபயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தபோது இருசக்கர வாகனத்தில் வந்த இருவரால் சுடப்பட்டனர். இதில் கோவிந்த் பன்சாரே கொல்லப்பட்டார். அவரது மனைவி படுகாயமடைந்து, தீவிர சிகிச்சைக்குப்பின் உயிர் பிழைத்துள்ளார். இதனைத் தொடர்ந்து, அதே ஆண்டு ஆகஸ்ட் 30 அன்று கர்நாடகாவில் சாதிவெறியையும் இந்து மதவெறியையும் அம்பலப்படுத்தி வந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் கல்புர்கி, தனது வீட்டில் வைத்தே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

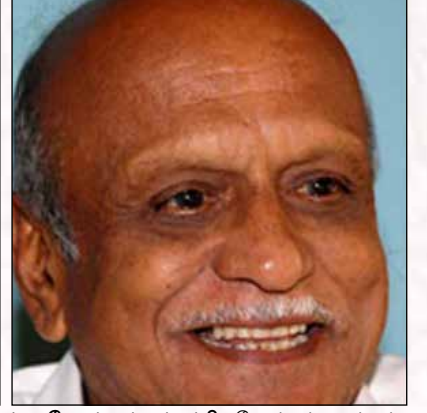
கொல்லப்பட்ட மூவரும் இந்து மதத்தின் பிற்போக்குத்தனங்களை விமர்சித்து வந்தவர்கள் என்பதோடு, இம்மூவரின் படுகொலைகளும் ஒரேவகையான துப்பாக்கியைக் கொண்டு ஒரேவிதத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய ஒத்த தன்மைகளின் அடிப்படையில் இப்படுகொலைகளை வாதிக்கப்பட்டபோதும், நரேந்திர தபோல்கர் படுகொலை வழக்கை விசாரித்துவந்த மகாராஷ்டிர போலீசு, விசாரணையை ஒப்புக்காக நடத்திக் கொண்டு வழக்கை இழுத்தடித்து வந்தது. இச்சூழலில் அம்மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மூத்த பத்திரிக்கையாளர் கேதான்திரோட்கர், இவ்வழக்கை சி.பி.ஐ.-க்கு மாற்ற வேண்டும் என வழக்குத் தொடர்ந்ததையடுத்து, 2014-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் இவ்வழக்கு சி.பி.ஐ.-க்கு மாற்றப்பட்டது. இந்நிலையில், கோவிந்த் பன்சாரே கொலை வழக்கு தொடர்பாக, “சனாதன் சன்ஸ்தா” என்ற இந்துத் தீவிரவாத அமைப்பைச் சேர்ந்த சமீர் கெய்க்வாட் என்பவரைக் கைது செய்தது மகாராஷ்டிர போலீசு.

போலீசின் விசாரணையில் சமீர் கெய்க்வாட் கொடுத்த வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில், தபோல்கர், பன்சாரே மற்றும் கல்புர்கி ஆகியோரது படுகொலைகளில் சனாதன் சன்ஸ்தாவின் பங்கு உறுதி செய்யப்பட்டதோடு, சனாதன் சன்ஸ்தா மற்றும் இந்து ஜன்ஜாகிருதி சமிதி ஆகிய அமைப்புகளில் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வந்த விரேந்திர சிங் தவாடே என்ற காது-மூக்கு-தொண்டை மருத்துவருக்கும் இப்படுகொலைகளில் பங்கிருப்பதை, அவரது மின்னஞ்சல்களையும், தொலைபேசி அழைப்புகளையும் புலனாய்வு செய்து சி.பி.ஐ. உறுதி செய்தது. மேலும், கோவா சர்ச் தொடர் குண்டு வெடிப்புகள்

தொடர்பாக இண்டெர்போல் போலீசால் தேடப்பட்டுவரும் குற்றவாளியான சனாதன் சன்ஸ்தாவைச் சேர்ந்த சரங் அகோல்கர் என்பவருடன் இணைந்து தபோல்கர் கொலை குறித்துத் திட்டமிட்டதும்; நாட்டுத் துப்பாக்கித் தயாரிப்பு மையம் ஒன்றை உருவாக்குவது குறித்தும், வெளிநாட்டுத் துப்பாக்கிகளை அசாமிலிருந்து வாங்குவது குறித்தும், அதற்கான நிதியுதவியைச் சட்டரீதியாகவோ, சட்டவிரோதமாகவோ திரட்டுவது குறித்தும் அகோல்கருடன் மின்னஞ்சல் மூலம் தவாடே திட்டமிட்டு வந்ததும் அம்பலமானது.

இந்து ராஷ்டிரம் அமைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு ஜெயந்த் பாலாஜி அதாவலே என்ற மனோவசியக்காரரால் புனேயில் 1999-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட அமைப்புதான் சனாதன் சன்ஸ்தா. கலாச்சார, சமூக சேவை அமைப்பாகத் தன்னைக் கூறிக் கொள்ளும் ஆர்.எஸ்.எஸ்., கொலை, கலவரம் உள்ளிட்ட பல்வேறு சட்டவிரோத, பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளைச் செய்து முடிப்பதற்காக, தனக்குச் சம்பந்தமேயில்லாத அமைப்புகளைப் போல உருவாக்கி வைத்திருக்கும் விஷ்வ ஹிந்து பரிஷத், பஜ்ரங்தன், அபினவ் பாரத், இந்து தர்மசேனா போன்ற அமைப்புகளின் வரிசையில் சனாதன் சன்ஸ்தாவும் ஒன்று.

உயர் சாதி மற்றும் மேல்தட்டு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மருத்துவர்கள், அரச அதிகாரிகள் உள்ளிட்டோரைத் தங்களது புரவலர்களாகவும் இரகசிய உறுப்பினர்களாகவும் கொண்டிருக்கும் சனாதன் சன்ஸ்தாவின் வேலையே நாடெங்கும் சதிச் செயல்களைத் திட்டமிட்டு அரங்கேற்றுவதுதான். 2008-ஆம் ஆண்டு பன்வெல் மற்றும் தானேயில் மூன்று திரையரங்குகளில் நடத்தப்பட்ட குண்டு வெடிப்புகள், 2009-இல் கோவாவில் நடத்தப்பட்ட சர்ச் குண்டு வெடிப்புகள், வெடி குண்டுகளை எடுத்துச் செல்லும் போது எதிர்பாராதவிதமாக அக்குண்டுகள் மட்கவோனில் வெடித்தது உள்ளிட்ட பல்வேறு தீவிரவாத செயல்களில் சனாதன் சன்ஸ்தா ஈடுபட்டிருக்கிறது.

இந்து மதவெறிக் கும்பலால் படுகொலை செய்யப்பட்ட நரேந்திர தபோல்கர், கோவிந்த பன்சாரே மற்றும் கல்புர்கி. (கோப்புப் படங்கள்)

இதன் காரணமாக சனாதன் சன்ஸ்தாவைத் தடை செய்யக் கோரி கோவா, மகாராஷ்டிரா மற்றும் கர்நாடகா மாநில அரசுகள் அப்போதைய காங்கிரசு கூட்டணி தலைமையிலான மைய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதின. “தடை செய்யும் அளவிற்கு குறிப்பிடும்படியான சம்பவங்கள் எதையும் மாநில அரசுகள் முன்வைக்கவில்லை” என்று கூறி சனாதன் சன்ஸ்தாவைத் தடை செய்ய மறுத்துவிட்டது காங்கிரசு அரசு.

விடுதலைப் புலிகள் ஈழப் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்ட பிறகும், அதன் மீதான தடையை ஒவ்வொரு ஆண்டும் நீட்டிப்பதில் அத்த அக்கறை காட்டிய காங்கிரசு அரசு, முசுலீம் மாணவர் அமைப்பான சிமி தொடங்கி மாவோயிஸ்டுகள் வரையிலான இயக்கங்களைத் தடை செய்வதற்குத் தயக்கமே காட்டாத காங்கிரசு அரசு, சனாதன் சன்ஸ்தாவிற்கு விலக்கு அளித்ததற்குக் காரணம் அதனின் மென்மையான இந்துத்துவா அரசியல்தான்.

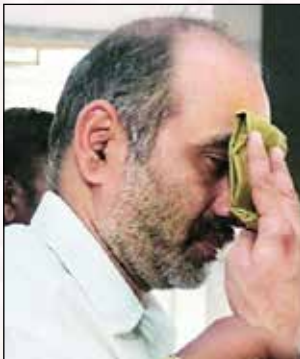
காங்கிரசிற்கு மாற்றாக வந்திருப்பதோ பகிரங்கமான இந்துத்துவா ஆட்சி. ஜனநாயக சக்திகளின் போராட்டங்கள் காரணமாக முந்தைய காங்கிரசு ஆட்சியில் இந்து பயங்கரவாதிகள் மீது எடுக்கப்பட்ட அரைகுறை நடவடிக்கைக்கூட, மோடி பதவியேற்ற பிறகு நீதிமன்றங்களின் துணையோடு ரத்து செய்யப்படுகின்றன.

மாலேகான் குண்டுவெடிப்பு வழக்கில் கைது செய்யப்பட்ட பிரக்யா சிங்கின் மீதான குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆதாரமில்லை எனத் தெரிவித்துள்ள தேசியப் புலனாய்வுக் கழக அதிகாரிகள், அவ்வழக்கில் அவருக்குப் பிணை வழங்கலாம் என நீதிமன்றத்தில் தெரிவித்துள்ளனர். அதே வழக்கில் மற்றொரு குற்றவாளியான இராணுவ அதிகாரி புரோகித்தின் மீது “மகாராஷ்டிராவின்

திட்டமிட்ட குற்றச் செயல்கள் தடுப்புச் சட்டத்தின்” கீழ் பதியப்பெற்ற குற்றச்சாட்டு ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டது. குல்பர்க் சொசைட்டி படுகொலை வழக்கில் தீர்ப்பு வழங்கிய நீதிமன்றம், அது திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட சதிச் செயல் அல்ல என்று தீர்ப்பில் குறிப்பிட்டிருப்பதோடு, முக்கியக் குற்றவாளிகளை விடுதலை செய்துவிட்டது. சொராபுதின் போலி மோதல் கொலை வழக்கில் முக்கியக் குற்றவாளியான குஜராத் போலீசு அதிகாரி வன்சாராவுக்குப் பிணை வழங்கப்பட்டுவிட்டது. அதே வழக்கில் அமித்ஷாவை விடுதலை செய்த உச்ச நீதிமன்ற முன்னாள் நீதிபதி சதாசிவத்திற்கு கேரள கவர்னர் பதவி மோடி அரசால் சன்மானமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தனக்கு எதிரான கருத்துக்களை அறிவுப்பூர்வமாக விவாதிப்பதற்குப் பார்ப்பனக் கும்பல் என்றுமே தயாராக இருந்தது இல்லை. பார்ப்பனியத்திற்கு எதிராகக் கருத்துக் கூறுபவர்களை, அதனை அம்பலப்படுத்துபவர்களைக் கொலை செய்வதுதான் அதனின் வரலாறாக இருந்திருக்கிறது. இப்பார்ப்பன பயங்கரத்திற்கு சார்வாகன் தொடங்கி கல்புர்கி வரை பலியாகியிருப்பதற்கு வரலாறு நெடுகிலும் பல்வேறு ஆதாரங்கள் உள்ளன. இந்துத்துவாவிற்கு எதிரான கருத்துக்களை முன்வைப்பதற்கு கொஞ்சநெஞ்ச இடமிருப்பதையும் ஒழித்துக்கட்டிவிட வேண்டும் என்று மோடி ஆட்சி கருதுவதை சென்னை ஐ.ஐ.டி. பெரியார்-அம்பேத்கர் படிப்பு

மூவர் படுகொலை வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டுள்ள நரேந்திர சிங் தவாடே (இடது) மற்றும் சமீர் கெய்க்வாட்.

வட்டம் தடை, ரோஹித் வெமுலா தற்கொலை, ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழக மாணவர் போராட்டங்கள் நிரூபிக்கின்றன. அதனால் மோடிக்கும் பலுக்கு சனாதன் சன்ஸ்தா போன்ற அமைப்புகள் தேவை. இந்நிலையில் சனாதன் சன்ஸ்தாவைத் தடை செய்யும் பேச்சுக்கே மோடி அரசில் இடமிருக்காது.

● மணி

புதிய கல்விக் கொள்கையல்ல, கல்வி மறுப்புக் கொள்கை!

ஐந்தாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே அனைவருக்கும் தேர்ச்சி என்பது தொடங்கி இந்தி-சமஸ்கிருதத் திணிப்பு, கல்லூரிக் கட்டண உயர்வு என ஐந்து தலை நாகப்பாம்பாக வருகிறது. புதிய கல்விக் கொள்கை.

இந்தியாவின் கல்விக் கொள்கையை மாற்றி அமைப்பதற்காக, மோடி அரசால் அமைக்கப்பட்ட டி.எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியன் குழு, புதிய கல்விக் கொள்கைக்கான வரைவைத் தயாரித்து, அதனை மத்திய மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்திடம் சில மாதங்களுக்கு முன்பு அளித்தது. இந்த வரைவை இன்றுவரை பொதுமக்களின் பார்வைக்கு வெளியிடாத மைய அரசு, “தேசியக் கல்விக் கொள்கை - 2016 வரை விற்கான சில உள்ளீடுகள்” என்ற தலைப்பில் ஒரு சிறிய ஆவணத்தை மட்டும் வெளியிட்டு, அதன் மீது ஆகஸ்டு 16-ஆம் தேதிக்குள் பொது மக்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கலாம் என அறிவித்திருக்கிறது.

தேசியக் கல்விக் கொள்கையை மாற்றுவதற்கு அமைக்கப்பட்ட இந்தக் குழுவில் மருத்துக்குக்கூட கல்வியாளர் ஒருவரும் இடம் பெறவில்லை. ஐந்து பேரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட இந்தக் குழுவின் தலைவரான டி.எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியன், ஓய்வு பெற்ற முன்னாள் மத்திய அமைச்சரவைச் செயலர். குழுவின் உறுப்பினர்களுள் நான்கு பேர் அரசுத்துறைச் செயலாளர்களாகப் பணியாற்றியவர்கள். எஞ்சிய ஒருவர், ஆர்.எஸ்.எஸ்.அமைப்பைச் சேர்ந்தவரும், கடந்த பா.ஜ.க. ஆட்சியின் போது, தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி கவுன்சிலின் (NCERT) தலைவராக இருந்து, பாடத் திட்டத்தைக் காவியமயமாக்கியதில் முக்கியப் பங்காற்றியவருமான ஜெ.எஸ்.ராஜ்புத்.

இதுமட்டுமின்றி, இக்குழுவின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் மிகவும் கழுக்கமாகவே நடந்து வந்தன. 2.75 லட்சம் கருத்தறியும் கூட்

புதிய கல்விக் கொள்கையை உருவாக்க அமைக்கப்பட்ட குழுவின் தலைவர் டி.எஸ்.ஆர்.சுப்பிரமணியன் (இடது) மற்றும் அக்குழுவின் உறுப்பினரும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஐச் சேர்ந்தவருமான ஜெ.எஸ்.ராஜ்புத்.

டங்கள் நடத்தப்பட்டு, வலைத்தளம் மூலம் 29 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானவர்களிடமிருந்து கருத்துகள் பெறப்பட்டுக் கல்விக் கொள்கைக்கான வரைவு தயாரிக் கப்பட்டதாக இந்தக் குழு கூறினாலும், எங்கே, எப்போது கருத்தறியும் கூட்டங்களை நடத்தினார்கள் என்பது பெரும்பாலான கல்வியாளர்களுக்குத் தெரியவில்லை.

அரசு அதிகாரிகளையும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரணையும் கொண்டு மட்டுமே இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டதும், அதன் செயல்பாடுகள் பெரும்பாலும் இரகசியமாகவே நடந்து முடிந்திருப்பதும் தற்செயலானது அல்ல. ஆர்.எஸ்.எஸ். மற்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் விருப்பத்துக்கும், தேவைக்கும் ஏற்றவாறு இந்தியாவின் கல்விக் கொள்கையை மாற்றியமைப்பது என்ற நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவே, கல்வியாளர்களுக்கும் கல்வியில் தனியாரின் கொள்ளை, ஆதிக்கத்தை ஒழிக்கக் கோருபவர்களுக்கும் இக்குழுவில் இடமளிக்க மறுத்திருக்கிறது, மோடி அரசு.

எட்டாவதுவரை அனைத்து மாணவர்களுக்கும் தேர்ச்சி அளிப்பது என்றிருப்பதை, தரம் என்ற பெயரில் இனி ஐந்தாவதுவரை மட்டும்தான் அனைவருக்கும் தேர்ச்சி எனச் சுருக்கியிருக்கும் புதிய கல்விக் கொள்கை, அதன்பின் தேர்ச்சியடையத் தவறும் மாணவர்களின் பள்ளிப் படிப்புக்கு எட்டாவதோடு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டு, அவர்களைத் திறன் மேம்பாட்டுக் கல்விக்கு அனுப்ப உள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறது. படிப்பில் பின்தங்கியுள்ள மாணவர்கள் மீது புதிய கல்விக் கொள்கை எத்தகைய “அக்கறையை”க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இதுவொன்றே எடுத்துக்காட்டி விடுகிறது.

படிப்புத்திறன் வீழ்ச்சியடைந்திருக்கிறது என்பது உண்மை என்றாலும், அதற்குக் காரணம் மேலே சொல்லப்பட்ட

விதியோ, மாணவர்களோ அல்ல. அரை குறை உண்மைகளை வைத்துக் கொண்டு திரித்துப் புரட்டுவது பார்ப்பனக் கும்பலுக்குக் கைவந்த கலை என்பதால், மாணவர்களின் மீதும் தேர்ச்சி விதியின் மீதும் பழியைப் போட்டுவிட்டு, இப்பிரச்சினையிலிருந்து அரசினைத் தப்பவைக்க முயலுகிறது.

பள்ளிகளில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப போதிய ஆசிரியர்கள் இல்லாத நிலை, ஒவ்வொரு புலத்துக்கும் ஏற்ற சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இல்லாமல் இருப்பது, பள்ளிக்கூடங்கள் போதிய கட்டமைப்பு வசதிகள் இல்லாமல், திண்ணைப் பள்ளிகளாகவோ, மரத்தடிப் பள்ளிகளாகவோ இருப்பது மற்றும் ஆசிரியர்களின் அக்கறையின்மை - இவைதான் பள்ளிக் கல்வியின் தரம் வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதற்கு முக்கிய காரணங்கள். இவற்றை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் கொண்ட அரசு, அதிலிருந்து கழண்டு கொள்ளும் தீய நோக்கில்தான் தேர்ச்சி விதியை மாற்றியமைக்கும் முடிவை அறிவித்திருக்கிறது.

கிராமப்புறங்களில் உள்ள அரசுப் பள்ளிகளில் பயிலும் ஏழை விவசாயிகள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள், நகர்ப்புறங்களில் உதிரித் தொழிலாளர் குடும்பப் பின்னணியிலிருந்து வரும் மாணவர்கள் ஆகியோரைத்தான் இந்த விதி கடுமையாகப் பாதிக்கும். சிறப்புக் கவனம் கொடுத்துக் கைதூக்கிவிட வேண்டிய இந்த வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களை நைச்சியமான வழியில் பள்ளிக் கல்வியிலிருந்து அப்புறப்படுத்த முனைகிறது, மோடி அரசு.

பார்ப்பனர் அல்லாத சாதிகளுக்குக் கல்வியறிவு தேவையில்லை என மனுதர்மம் கூறியது என்றால், அடித்தட்டு சாதி மற்றும் வர்க்கங்களுக்கு ஆரம்பக் கல்விக்கு அப்பால் தேவையில்லை என்கிறது, புதிய கல்விகொள்கை.

ஐந்தாவது வகுப்பிற்குமேல் தேர்ச்சியடையத் தவறும் மாணவர்களுக்கு, வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சி அளிக்கப்படும் எனக் கூறும் இக்கல்விக் கொள்கை, அந்த மாணவர்களின் உடல் தகுதியையும் பார்த்துப் பயிற்சி அளிப்பது குறித்து முடிவெடுக்கப்படும் எனக் குறிப்பிடுவதாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறார், சி.பி.எம். கட்சியைச் சேர்ந்த அருணன். மூளை உழைப்புக்கு பார்ப்பனர்கள், உடல் உழைப்புக்கு கீழ்சாதியினர் என்ற சனாதன தர்மத்தைத்தான், புதிய கல்விக்

மும்பயிலுள்ள வெர்லோவா புறநகர்ப் பகுதியில் உதிரித் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்காகத் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்தால் நடத்தப்படும் நடைபாதைப் பள்ளி.

கொள்கை சுற்றிவளைத்துக் கொண்டு வருகிறது. மற்ற சாதியினருக்குக் கல்விபெறும் உரிமையை மறுத்ததன் மூலம் பார்ப்பனர்கள் தம்மை அறிவுஜீவிகளாகக் காட்டிக்கொண்ட அயோக்கியத்தனத்தைத்தான் புதிய கல்விகொள்கை மீண்டும் அமலுக்குக் கொண்டுவர எத்தணிக்கிறது.

தரம் என்ற பெயரில் ஏழை மாணவர்களின் கல்வியுரிமை பறிக்கப்படும் அபாயம் மட்டுமல்ல, மாநிலப் பாடத் திட்டம், மாநிலக் கல்வி வாரியங்களை ஒப்புக்குச் சப்பாணியாக மாற்றி, கல்வியைப் பொதுப்படுத்திய

ஐந்தாவது வகுப்பு வரை மட்டுமே தேர்ச்சி என்ற ஆலோசனை அடித்தட்டு குடும்பத்திலிருந்து வரும் மாணவர்களைத்தான் கடுமையாகப் பாதிக்கும். சிறப்புக் கவனம் கொடுத்துக் கைதூக்கிவிட வேண்டிய இந்த வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களை நைச்சியமான வழியில் பள்ளிக் கல்வியிலிருந்து அப்புறப்படுத்த முனைகிறது, மோடி அரசு.

வில் இருந்து தேசியப் பட்டியலுக்குக் கடத்திப் போவது, தாய்மொழிவழிக் கல்வி, தேசிய இனங்களின் பண்பாட்டு உரிமை ஆகியவற்றைக் கல்வியிலிருந்து அப்புறப்படுத்துவது போன்றவற்றை இப்புதிய கல்விக் கொள்கை தனக்குள் மறைத்து வைத்திருக்கிறது.

மாநில பாடத் திட்டத்தை ஒழித்துக் கட்ட இரண்டு வழிகளைக் கையாளுகிறது, இப்புதிய கல்விக் கொள்கை. ஆங்கிலம், கணிதம், அறிவியல் ஆகிய மூன்று பாடங்களுக்கான திட்டத்தை (syllabus) இனிமைய அரசு தயாரித்து அளிக்கும் எனக் கூறும் புதிய கல்விக் கொள்கை, சமூக அறிவியலைப் பொருத்தவரை பாதிப்பாதி என்ற விகிதத்தில் மைய, மாநில அரசுகள் பகிர்ந்து கொள்ளப் பரிந்துரைக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், இனி மாநிலக் கல்வி வாரியங்களுக்கும் ஜெராக்ஸ் மிஷினுக்கும் எந்த வேறுபாடும் இருக்கப் போவதில்லை.

வேத கணிதத்தையும், வேதத்தில் உரைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் அறிவியல் கருத்துக்களையும் நாடு தழுவிய அளவில் புகுத்துவதற்குத்தான் இந்த ஏற்பாடு. இதன் பிற்பாடு பாபாரம் தேவும், ரவிசங்கர்ஜியும் அறிவியலையும் கணிதத்தையும் போதிப்பதற்கு நியமிக்கப்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

சமூக அறிவியலில் பாதிப்பாதி என்பது தமிழகம் உள்ளிட்ட பல்வேறு தேசிய இனங்களின் (அவர்களின் மொழியில் மாநிலங்களின்) வரலாறு மற்றும் பண்பாட்டை மறைக்கவோ, திரிக்கவோ உதவும். இதனை எதிர்த்து நடந்த தொலைக்காட்சி விவாதமொன்றில், “நீங்கள் மொழிப்போர் தியாகிகளைப் பற்றிப் பாடத் திட்டத்தில் சேர்ப்பதை அனுமதிக்க முடியாது” எனப் பச்சையாகவே தமிழகத்தில் நடந்த மொழிப் போராட்டம் மீது வெறுப்பை உமிழ்ந்தார், பா.ஜ.க. பிரமுகர்.

பாடத் திட்டங்களுக்கு அப்பால், இனி மாநிலக் கல்வி இயக்குநர்பதவிகளுக்கு ஐ.ஏ.எஸ்., போன்று இந்தியக் கல்விப்பணி (ஐ.ஈ.எஸ்.) அதிகாரிகளைத்தான் நியமிக்க வேண்டும் எனப் பரிந்துரைக்கிறது, புதிய கல்விக் கொள்கை. இந்துமயமாக்கப்பட்ட சமூக அறிவியலையும், கணிதம், அறிவியல் பாடங்களில் புகுத்தப்படும் வேதக் கருத்துக்களையும் மாநில அரசுகள் பிசகாமல் போதிக்கின்றனவா என்பதைக் கண்காணிப்பதற்குத்தான் இந்த ஏற்பாடு. மாநில ஆளுநர் போல இந்தக் கல்வி அதிகாரியும் மைய அரசின் ஏஜெண்டாகச் செயல்படுவார்.

இப்படி நேரடியாகவே மாநிலப் பாடத்திட்டத்திற்கு வேட்டு வைக்கும் புதிய கல்விக் கொள்கை, அதன் மீது இன்னொரு அடியைக் கொடுப்பதற்காக நுழைவதே தேர்வு என்ற ஆயுதத்தையும் கையில் எடுத்திருக்கிறது. மருத்துவம், பொறியியல் படிப்புகளுக்கு மட்டுமின்றி, அனைத்து உயர்கல்விக்கும் தேசிய போட்டித் தேர்வு

புதிய கல்விக் கொள்கையை எதிர்த்து திருச்சியில் சிறுபான்மை கல்வி நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களால் நடத்தப்பட்ட கண்டன பேரணி.

நடத்தப்பட வேண்டுமெனப் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழகத்தில் நடைமுறையில் உள்ள பொது பாடத் திட்டமுறை சி.பி.எஸ்.இ. அளவிற்குத் தரமானதாக இல்லை என ஏற்கெனவே வெறும் வாயை மென்று கொண்டிருக்கும் பார்ப்பன கும்பலுக்கும், கல்வி நிபுணர்களுக்கும் இது அவல் கிடைத்தது போலாகிவிட்டது.

மாநில பாடத்திட்டம் எந்த விதத்தில் தரமற்றதாக உள்ளது எனக் கேட்டால், “ஐ.ஐ.டி., ஐ.ஐ.எம்., உள்ளிட்ட உயர் கல்விக்காக நடத்தப்படும் தகுதித் தேர்வுகளிலும், ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., உள்ளிட்ட பதவிகளுக்காக நடத்தப்படும் போட்டித் தேர்வுகளிலும் தமிழக மாணவர்கள் கலந்து கொள்வதும், வெற்றி பெறுவதும் குறைவாக இருப்பதை”க் காரணமாகக் காட்டுகிறார்கள், இவர்கள்.

தமிழக மாணவர்களின் பிரச்சினையை விட்டு விட்டு, தேசியப் பிரச்சினைக்கு வருவோம். சர்வதேச அளவில் நமது நாட்டின் உயர்கல்வி மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பதாகப் பல புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. தரமான சி.பி.எஸ்.இ. பாடத்திட்டத்தில் படித்தும், தகுதி, போட்டித் தேர்வுகளை எழுதி ஐ.ஐ.டி.க் களில் படித்து முடித்த பிறகும், நமது நாட்டில் புதிய ஆராய்ச்சிகளோ, கண்டுபிடிப்புகளோ வருவதில்லை. இந்த அவல நிலைமைக்குக் காரணம் கேட்டால், தேசியவாதிகளின் பதில் என்னவாக இருக்கும்? அமெரிக்க பாடத் திட்டத்தை இந்தியாவில் புகுத்த வேண்டுமெனக் கூறுவதற்கும் கூசமாட்டார்கள்.

கல்வி தனியார்மயமாகியுள்ள காலச்சூழலில், மாநில பாடத் திட்டத்தைவிட, மெட்ரிகுலேஷன் பாடத்திட்டம் தரமானது, மெட்ரிகுலேஷனைவிட சி.பி.எஸ்.இ., தரமானது, சி.பி.எஸ்.இ.-ஐவிட ஊட்டிகான்வெண்டுகளில் போதிக்கப்படும் இண்டர்நேஷனல் பாடத் திட்டம் தரமானது என்ற ஓப்பீடுகளை யெல்லாம் தோலுரித்துப் பார்த்தால், அதற்குள் கல்வி

மருத்துவக்கல்வி தேசியத்தகுதி மற்றும் போட்டித் தேர்வு நடத்தப்படவேண்டும் என்ற உச்சநீதி மன்ற உத்தரவை எதிர்த்து நடந்த ஆர்ப்பாட்டம். (கோப்புப்படம்)

வியாபாரிகளின் நலனும், பார்ப்பன-மேட்டுக்குடி கும் பலின் நலனும் தான் மறைந்திருக்கும். சமச்சீர் கல்வியைவிட, மெட்ரிகுலேஷன் பாடத் திட்டம் தரமானது எனத் தமிழகக் கல்வி வியாபாரிகளும் சோ போன்ற யோக்கியர்களும் கூப்பாடுபோட்டு அதனை எதிர்த்ததை இங்கு நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

தற்பொழுது நடைமுறையில் உள்ள தேசிய நுழைவுத் தேர்வுகள் ஆகட்டும், அல்லது உயர் பதவிகளுக்கான போட்டித் தேர்வுகள் ஆகட்டும், அவை அனைத்தும் சி.பி.எஸ்.இ. பாடத் திட்டத்தின்படியும்; ஆகப் பெரும்பாலும் இந்நிதி அல்லது ஆங்கில மொழிகளில் மட்டுமே நடத்தப்படுகின்றன. பல்வேறு தேசிய இனங்களும், மொழிகளும், பாடத்திட்டங்களும் நடைமுறையில் உள்ள நமது நாட்டில், இந்த விதத்தில் தேசிய போட்டித் தேர்வுகளை நடத்துவது சமத்துவத்துக்கு எதிரானது. ஒருவன் இரண்டு கால்களோடும் ஓடுவானாம், அவனோடு போட்டி போடுபவன் ஒரு காலைக் கட்டிக் கொண்டு ஓட வேண்டுமாம் என்ற அயோக்கியத்தனத்திற்கு ஒப்பானது, இது.

இந்த அசமத்துவத்தை, அயோக்கியத்தனமான ஆட்டத்தை எதிர்க்காமல், நாடெங்கும் ஒரே பாடத் திட்டத்திற்கு மாறுவதுதான் புத்திசாலித்தனம் எனக் கூறுவது காரியவாதம். கல்வித் திட்டத்தைக் காரியவாதிகள் தீர்மானிப்பதைவிட அபாயகரமானது வேறொன்றும் இருக்க முடியாது. உடல் அளவில் இந்தியர்களாகவும், மனதளவில் ஆங்கிலேயர்களாகவும் உள்ள ஊழியர்களை உருவாக்குவதற்காக ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்கள் மெக்காலே கல்வித் திட்டத்தைப் புகுத்தினார்கள். அதுபோல, இந்து, இந்தி, இந்தியா என்ற பார்ப்பன தேசியவாதத்திற்கு ஏற்ப மாணவர்களைத் தயார்படுத்துவதற்காகவே நாடெங்கும் ஒரே பாடத் திட்டம் என மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு கத்தி வருகிறார்கள்.

இவையெல்லாம் ஒருபுறமிருக்க, தேசிய அளவில் தகுதித் தேர்வுகள் நடத்துவதன் மூலம் உயர் கல்வியில் தரமான மாணவர்கள் சேருவதை உத்தரவாதப்

படுத்த முடியும் எனப் பார்ப்பனக் கும்பலும், நிபுணர்களும் ஒரு கலர் சினிமாவை நீண்டகாலமாகவே ஓட்டி வருகிறார்கள். இதுவொரு மோசடி என்பதை மத்தியப் பிரதேசத்தில் நடந்துள்ள வியாபம் ஊழல் நிரூபித்திருக்கிறது. கல்வி முதலாளிகளோடு, தனிப்பயிற்சி நிறுவன முதலாளிகளும் சேர்ந்து கொள்ளையடிப்பதற்குத் தான் போட்டித் தேர்வுகள் பயன்படுமே யொழிய, அது உயர்கல்வியில் நடக்கும் கொள்ளை, மோசடி, எஸ்.ஆர்.எம். மதன் போன்ற ஏஜெண்டுகளின் வலைப்பின்னல் முதலியவற்றை எந்த விதத்திலும் ஒழித்துக் கட்டிவிடாது.

உயர் கல்வியைப் பொருத்தவரை, அதற்கான பாடத் திட்டத்தைக் கல்வியாளர்கள் தீர்மானிக்கக் கூடாது, அதனை சந்தையின்

கையில், அதாவது கல்வி வியாபாரிகளின் கையில் ஒப்படைத்துவிட வேண்டும் எனப் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு அம்பானி-பிரீலா கமிட்டி மைய அரசிடம் பரிந்துரைத்தது. மோடியின் புதிய கல்விக்கொள்கை அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதை நோக்கி நகர்கிறது.

இதற்கேற்ப பாடத்திட்டத்தில் மட்டுமல்ல, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகக் கட்டுமானங்களிலும் மாற்றங்களைச் செய்யப் பரிந்துரைக்கப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, பல்கலைக்கழக ஆட்சிமன்றங்களில், மாணவர்களின் பிரதிநிதிகள் இருக்கக் கூடாது. அம்மன்றங்களில் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளை உறுப்பினர்களாக்குவதோடு, அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டும் எனக் கூறுகிறது.

மாணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதைத் தடுப்பது என்ற பெயரில் அவர்கள் அமைப்பாகத் திரளும் உரிமையைப் பறிப்பது, ஆசிரியர்கள் ஆளும் கட்சியின் கைக்கூலிகளாக இருப்பதை உத்தரவாதப்படுத்துவது, கல்லூரிகளுக்குத் தன்னாட்சி வழங்குவது என்ற பெயரில் அவை குறைந்த கட்டணத்தில் கல்வி அளிப்பதைத் தடுத்தது, அவற்றை வணிகமயமாக்குவது, கல்லூரிகள் தமக்குத் தேவையான நிதி ஆதாரங்களுக்கு கார்ப்பரேட்டுகளை அண்டிப் பிழைப்பது என்றவாறு உயர் கல்விச் சூழலை முற்றிலுமாகத் தனியார்மயமாக்கத்திற்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்கும் பரிந்துரைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

உயர்கல்விக் கூடங்களில் மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளும் மிக முக்கியமான பிரச்சினை கல்விக் கட்டணம் மற்றும் நன்கொடை. மேலும், தேவையான அளவிற்கு உள்கட்டுமான வசதிகள் இல்லாமல் கல்லூரிகளும், பல்கலைக்கழகங்களும் இயங்கி வருவது. இப்பிரச்சினைகளில் இனிமேல் அரசோ, நீதிமன்றங்களோ தலையிடக்கூடாது எனப் பரிந்துரைக்கும் புதிய கல்விக் கொள்கை, இதற்கென தனி ஒழுங்குமுறை ஆணையம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஆலோசனையை முன் வைத்திருக்கிறது.

காப்பீடு, மின்சாரம், தொலைத்தொடர்பு உள்ளிட்ட சேவைத் துறைகள் தனியார்மயமாக்கப்பட்டு, அதில் பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் நுழைவதற்கு அனுமதி கொடுத்தபிறகு, அதில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒழுங்குமுறை ஆணையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்த ஒழுங்கு முறை ஆணையங்கள் அச்சேவைகளைப் பெறும் பொதுமக்களுக்கு நியாயமாக நடந்து கொள்ளாமல், இந்தியத் தரகு முதலாளிகளுக்கும், ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களுக்கும் சாதகமாக, அவர்கள் திணிக்கும் கட்டணக் கொள்ளையை உத்தரவாதப்படுத்தும் ஏஜெண்டுகளாகத்தான் நடந்து வருகின்றன. உயர் கல்வியிலும் அதுபோன்ற முதலாளிகளின் எடுபிடிகளை நீதிபதிகளாக்க முனைகிறது, புதிய கல்விக்கொள்கை.

பார்ப்பனியம், அதன் பிறப்புதொட்டே, வர்க்க ஆட்சியை, ஒடுக்குமுறையை உத்தரவாதப்படுத்துவதை, பாதுகாப்பதை, நியாயப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டே செயல்பட்டு வருகிறது. இந்து மத

வெறி மோடி அரசு தயாரித்துள்ள புதிய கல்விக்கொள்கையும் இதிலிருந்து வேறுபடவில்லை. ஒருபுறம் கல்வியைத் தேசியம் என்ற பெயரில் காவியமயமாக்கி, இன்னொருபுறம் அத்துறையில் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் கொள்ளையை, ஆதிக்கத்தை உத்தரவாதப்படுத்துகிறது. பார்ப்பனியமும், தனியார்மயமும் இணைந்த ஒட்டுரகம்தான் இந்தப் புதிய கல்விக்கொள்கை.

அனைவருக்கும் இலவசக்கல்வி, தாய்மொழிக்கல்வி, கல்வித்துறையில் அரசின் பொறுப்பையும், கடமையையும் உறுதிப்படுத்துவது என்ற உரிமைகளெல்லாம் நீண்ட நெடிய போராட்டத்தின் விளைவாகப் பெறப்பட்டவை. இவை அனைத்தையும் தரம், தேசியம் என்ற பெயரில் ஒழித்துக்கட்டுவதோடு, காசு இருப்பவனுக்குத்தான் உயர்கல்வி, அடித்தட்டு மக்களுக்குக் குலத்தொழில் என்ற பார்ப்பன அநீதியை, மறுகாலனியாதிக்கச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு திணிக்க முயலுகிறது, இப்புதியகல்விக்கொள்கை.

● அழகு

“மூடு டாஸ்மாக்கை!”

பட்டினப்பாக்கம் மக்களின் உறுதிமிக்க போராட்டத்தின் வெற்றி!

கடந்த ஜூலை 4-ஆம் தேதியன்று இரவில் சென்னை - பட்டினப்பாக்கம் சீனிவாசபுரத்தில் நடந்த ஆசிரியை நத்தினியின் மரணம், தமிழக மக்களின் வாழ்வில் டாஸ்மாக்கை என்பது பற்றியெரியும் பிரச்சினை என்பதை மீண்டும் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறது. அவரது அகால மரணத்துக்குக் காரணம் அவரிடம் கொள்ளையடித்து ஓடிப்போன திருடர்கள் என்றாலும், இதற்கான மூலகாரணம் இப்பகுதியிலுள்ள டாஸ்மாக்கைதான். இந்த மதுக் கடையால் அப்பகுதியில் பெரும்பான்மையாக வசிக்கும் தாழ்த்தப்பட்டோர் குடும்பங்களும் மீனவக் குடும்பங்களும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு இன்னபிற குற்றங்களுக்குக் காரணமான இந்த டாஸ்மாக்கைதான் இப்பகுதியில் ஏராளமான இளம் விதவைகளையும் உருவாக்கியிருக்கிறது.

தனது 21-வது வயதிலே டாஸ்மாக்கால் கணவனை பறிகொடுத்து, அடுத்தடுத்து அக்காமார்களின் கணவர்களையும் டாஸ்மாக்கிற்கு காவு கொடுத்து ஏராளமான இன்னல்களை அனுபவித்திருக்கும் ஆக்னஸ் என்ற பெண்மணி 2008-லிருந்தே இப்பகுதி வாழ் மக்களைத் திரட்டி டாஸ்மாக்கை மூடக்கோரும் போராட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து நடத்தி வருகிறார். இந்நிலையில், ஆசிரியை நத்தினியின் மரணம் சீனிவாசபுரம் மக்களை உலுக்கியெடுத்துவிட்டது.

குமுறிக் கொண்டிருந்த இப்பகுதிவாழ் மக்கள் உடனே டாஸ்மாக்கையை

இழுத்து மூடவேண்டுமென அக்கடையை முற்றுகையிட்டுப் போராட்டத்தில் இறங்கினர். கடந்த ஜூலை 7-ஆம் தேதியன்று இருவர் தீக்குளிக்க முயற்சித்து பின்னர் மீட்கப்பட்டனர். சீனிவாசபுரம் மக்களுடன் கரம் கோர்த்து களத்தில் இறங்கிய மக்கள் அதிகாரமும், பெண்கள் விடுதலை முன்னணி ஆகிய அமைப்புகள், "படிப்படியாக மூடுறது போங்காட்டம்; ஒரேயடியாய் மூடு டாஸ்மாக்கை! குடிநோயில் ருந்து மக்களை மீட்க மறுவாழ்வு மையங்களை ஏற்படுத்து!" என்ற முழக்கத்துடன் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றன. ஆக்னஸ் உள்ளிட்ட முன்னணியாளர்களைப் போலீசார் தரதர வென இழுத்துச் சென்றுத் தாக்கி கைது செய்த போதிலும், இப்பகுதிவாழ் மக்கள் குடும்பத்துடன் திரண்டுகடையின் வாசலை முற்றுகையிட்டு போராட்டத்தை உறுதியுடன் தொடர்ந்தனர். ஏறத்தாழ 20 நாட்களுக்கும் மேலாக தற்காலிகமாக மூடப்பட்டிருந்த இந்த டாஸ்மாக்கை, இப்பகுதியிலேயே வேறிடத்தில் வைத்து இயக்க யாரும் வாடகைக்கு இடம் கொடுக்கவும் முன்வரவில்லை.

மக்களின் உறுதியான தொடர் போராட்டத்தால் பட்டினப்பாக்கம் டாஸ்மாக்கை

கடை தற்போது நிரந்தரமாக மூடப்பட்டுள்ளது. ஆட்சியாளர்களை நம்பாமல் மக்களே நேரடியாகக் களத்தில் இறங்கிப் போராடினல்தான் டாஸ்மாக்கைகளை நிரந்தரமாக மூட முடியும் என்பதை மக்கள் அதிகாரம் இப்போராட்டத்தின் மூலம் மக்களிடம் அமுத்தமாகப் பதியவைத்துள்ளது.

- பு.ஜ. செய்தியாளர்கள்

நீதிபதிகள் ஆண்டைகளா? அவர்களின் அடிமைகளா நாம்?

கடவுளைப் பற்றிய பிரம்மசூத்திரம் தனக்கு மட்டுமே என்று சொல்லும் பார்ப்பன பூசாரிகளைப் போல, இந்திய சட்டத்திற்கு வியாக்கியானம் செய்யும் ஏகபோகத் தகுதி தமக்கு மட்டுமே உண்டென்று கூறி, சமூகத்தின் மீது ஏறி மிதிக்கிறார்கள், நீதிபதிகள்.

நீதிபதிகள் தங்கள் மாண்பு, கண்ணியம் குறித்து ரொம்பவும் கொதித்துப் போயிருக்கிறார்கள். மக்களுக்குப் பயம் விட்டுப் போனால் போலீசு அதிகாரம் பண்ண முடியாது, அதைப்போல! நீதிபதிகள் மீதான மதிப்பும் மரியாதையும் இல்லாமல் போனால், மக்கள் நம்பிக்கை இழந்து விடுவார்கள் என்று அவர்கள் பதற்றமடைந்து கிடக்கிறார்கள். நீதிபதிகளும் சாதாரண மனிதர்கள்தாம், ஒரு சார்பும் பாரபட்சமும் சீரழிவுகளும் இல்லாத, தொழிலில் சுத்தம்சயம்பிரகாசிகள் அல்ல. இந்த உண்மை நீதிமன்றங்களிலேயே நாளும் தொழில் புரியும் வழக்கறிஞர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவேதான் நீதிமன்றங்களின் மாண்பையும் கண்ணியத்தையும் பற்றிப் பேசுவதற்கும், மதிப்பும் மரியாதையும் கோருவதற்கும் நீதிபதிகளுக்குத் தகுதியிருக்கிறதா என்று வழக்கறிஞர்கள் கேட்கிறார்கள்.

நீதிமன்றங்களின் நெடிதுயர்ந்த பிரம்மாண்டக் கட்டிடங்கள், பரிவாரங்களோடு டவாலிகள் மணியடித்துக் கூவிக்கொண்டு முன் செல்ல, கறுப்பு அங்கிக்குள் புகுந்துகொண்டு நடந்துவரும் காலனிய காலத்து பந்தா, குண்டுசி விழும் சத்தம்கூடக் கேட்காதவாறு மிரட்டும் அமைதி - இவை எதுவும் நீதிபதிகளுக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் கொடுத்துவிடமாட்டா. சட்ட நியாயப்படியான நீதி, நேர்மை வழுவாத, நடுவுநிலையான தீர்ப்புகளும் நன்னடத்தைகளும் தாம் சமூகத்தில் அவர்களுக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் ஏற்படுத்தும். நீதிபதிகளின் தீர்ப்புகளும் நடத்தைகளும் அப்படி இருக்கின்றனவா? இல்லையே!

வழக்குரைஞர் சட்டத்தில் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தை எதிர்த்து தமிழக வழக்குரைஞர்கள் நடத்திய சென்னை உயர்நீதி மன்ற முற்றுகை போராட்டம்.

ஏழை - எளிய மக்கள், ஒடுக்கப்பட்டோர் என்றால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களைத் துரத்தித் துரத்தி, தூக்கு மேடை வரை விரட்டுகிறார்கள். அவர்கள் உயிரை மயிருக்கும் மதிப்பதில்லை. அதுவே, மேட்டுக்குடி ஆதிக்க சாதியினர், ஆட்சியாளர், அதிகார வர்க்கத்தினர் மீதான வழக்குகள் என்றால் குப்பையைக்கூட கிளறி முகர்ந்து பார்க்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் உயிரோடு கொளுத்தப்பட்ட கீழ்வெண் மணியிலிருந்து மேலவளவில் வெட்டி வீசப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டோர், ஓமலூர் கோகுலராஜ், உடுமலை சங்கர் கொலை வழக்குளில் நீதிபதிகளின் இறுகிய முகத்தைத்தானே காண்கிறோம்.

சுவாதி கொல்லப்பட்டபோது நீதிபதிகள் கோபப்பட்டார்கள்; சரிதான். கும்பகோணத்தில் 93 பச்சிளங் குழந்தைகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டார்கள்; முகலிவாக்கத்தில் 61 தொழிலாளர்கள் உயிரோடு புதைக்கப்பட்டார்கள்; அவற்றுக்காக அரசுக் குற்றவாளிகள் யாரேனும் தண்டிக்கப்பட்டார்களா? அவையும் உயிர்கள்தாமே. அவர்களுக்காக நீதிபதிகளிடம் கோபம் கொப்பளிக்கவில்லையே! அதிகார வர்க்கப் பாசம்தானே பீறிட்டது!

வரதராசப்பெருமாள் கோவில் நிர்வாகி சங்கரராமனை வெட்டிக்கொன்ற காஞ்சி சங்கராச்சாரி வழக்கு முதல், பிளாட்பாரத்தில் தூங்கிய சிறுவனைக் குடிபோதையில் காரை ஏற்றிக்கொன்ற சல்மான்கான் வழக்குவரை மேட்டுக்குடி ஆதிக்க சாதிக்காரர்கள் பக்கம் தானே நீதிபதிகள் நின்றார்கள். என் அப்பாவை வரதராசப்பெருமாளே வந்து வெட்டிக் கொன்றாரா, இல்லை, அவர் தன்னைத் தானே வெட்டிக் கொண்டாரா என்று அவரது மகன் கேட்ட கேள்விக்கு நீதிபதிகள் எவராவது பதில் சொன்னார்களா?

தான் நிச்சயம் தண்டிக்கப்படுவோம் என்று பயப்படும் குற்றவாளிகள் தாம் வழக்கைப் பல ஆண்டுகள் இழுத்தடிப்பார்கள்; வேறுவழியின்றி அவர்கள் தன்

டிக்கப்பட்டால், அதை எதிர்த்து மேல் முறையீடு செய்து, வழக்கை விரைந்து முடித்து வெளியே வரத் துடிப்பார்கள். இது பாமரனும் அறிந்த உண்மை.

ஊழல் - குற்றவாளி ஜெயலலிதாவின் இவ்வாறான தகடுதத் தங்களுக்கு உச்சநீதி மன்ற, உயர் நீதி மன்ற நீதிபதிகள் பலரும் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். சொத்துக் குவிப்பு வழக்கை 18 ஆண்டுகள் இழுத்தடித்து, ஜெயலலிதாவின் அதிகார ஆட்சியும் உல்லாச வாழ்வும் தொடர் நீதிபதிகளும் காரண மில்லையா? தண்டிக்கப்பட்ட

வுடன் அவரது மேல் முறையீட்டு வழக்கை, நீதி-சட்ட மரபுகளுக்கு மாறாக மூன்றே மாதங்களில் விசாரித்து முடிக்கும்படி நெருக்குகின்ற உத்திரவைப் போட்டதோடு, கட்டுப்பாடற்ற பிணையிலும் விடுவித்தார், உச்சநீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி தத்து. அவரது உத்தரவையே காரணங்காட்டி, அடாவடியாக வாதாடி எதிர்த்தரப்பின் உரிமைகளை மறுத்தார், கர்நாடகா உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி குமாரசாமி. இறுதியில் குமாரசாமி எங்கள் குலசாமி என்று ஜெயலலிதா கும்பலின் அடிமைகள் கும்பிடுமாறு கேவலமான தீர்ப்பும் வழங்கினார்.

ஜெயலலிதாவின் குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டுச் சிறையிடப்பட்டதும், வழக்கை விரைந்து நடத்தி அவரை விடுவிப்பதில் அகீத அக்கறை காட்டிய உச்சநீதி மன்றம், மேல்முறையீடு மூலம் மீண்டும் அவர் சிறைப்படக் கூடாதென்று இப்போது வழக்கை இழுத்தடிக்கிறது. ஜெயலலிதாவைத் தண்டிப்பதற்கான ஆதாரங்கள் வலுவாக இருப்பதால், அடாவடியாக ஏதாவது வியாக்கியானம் செய்து குற்றவாளியை விடுவிப்பது அல்லது வழக்கை மீண்டும் கர்நாடகா உயர்நீதி மன்றத்துக்கே மறுபரிசீலனைக்கு அனுப்பி இழுத்தடிப்பது என ஒரு தனிமனிதரைக் காக்கும் முயற்சியில் நீதித்துறையே நிர்வாணமாகி நிற்கும்போது, தமிழக வழக்கறிஞர்களை ஒடுக்குவதன் மூலம் அதன் மாண்பும், கண்ணியமும், மதிப்பும் மரியாதையும் காக்கப்படுமா?

கிராணைட் கொள்ளையர் பழனிச்சாமி, தாதுமணல் கொள்ளையர் வைகுண்டராஜன், ஆற்றுமணல் கொள்ளையர் ஆறுமுகசாமி, படிக்காச ஆகிய இயற்கை வளச் சூறையாடிகளையும் ஏரி, குளம், கண்மாய், அரசுப் புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்துள்ள கல்விக் கொள்ளையர்களையும் பல பத்தாண்டுகளாக நீதிபதிகள் பாதுகாத்து வருகிறார்கள். மதுரை கிராணைட் கொள்ளையர் பழனிச்சாமி மீதான வழக்குகளைத் தள்ளுபடி செய்த மேலூர் நீதிபதி மகேந்திரபூபதி, உயர்நீதி மன்றத்தின் முந்தைய தீர்ப்புகளின் வழிகாட்டுதல்கள் அடிப்படையில்தான் தானும் அப்படிச் செய்ததாகச் சொல்லவில்லையா? இதற்கு கறுப்பு அங்கிக்குள் ஒளிந்து கொண்டுள்ள குள்ள நரிகளின் பதில் என்ன?

கிராணைட் கொள்ளை மீது சகாயம் குழு விசாரணையைத் தொடங்கியபோது, அக்கொள்ளையர்

களுக்கு ஆதரவாக உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் வழங்கிய தீர்ப்புகளையும் விசாரிக்கவேண்டும் என்று ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி சந்துரு வெளிப்படையாகவே எழுதினார். இயற்கைவளக் கொள்ளைக்கு நீதிபதிகளே உடந்தையாக இருப்பது, அவருக்கே சகிக்க முடியாததாகி விட்டதே, இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு நீதிபதிகளின் பதில் என்ன?

ஓய்வு பெற்ற பிறகு ஆதாயம் தரும் பதவிகளை அடைவதைக் குறிவைத்தே ஆட்சியாளர்களுக்குச் சாதகமான தீர்ப்புகளையே பெரும்பாலும் வழங்குகிறார்கள் நீதிபதிகள். ஆட்சியாளர்களுக்கும் போலீசுக்கும் எதிரான வழக்குகளில் நீதி, நியாயம் கிடைப்பதற்காக சி.பி.ஐ. போன்ற வேறு விசாரணை கோரினால், பெரும்பாலும் தள்ளுபடி செய்துவிடுகிறார்கள். மக்கள் நலனுக்காகப் பொதுநல வழக்குகள் போடப்பட்டால் மதிப்பதே கிடையாது. ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகளில் நீதிமன்ற உத்திரவுகளை அரசும் அதன் அதிகாரிகளும் மதிப்பதே இல்லை. அரசிடம் விளக்கம் கேட்டுத் மீண்டும் மீண்டும் தள்ளிப்போடுவதும், நீதிமன்றங்கள் அவர்களை எச்சரிப்பதும், இறுதி எச்சரிக்கை விடுவதும் தானே நெடுந்தொடராக நீடிக்கின்றன.

இயற்கை வளங்களையும் பொதுச் சொத்துக்களையும் காப்பது, ஆணவக் கொலைகளையும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு எதிரான வன்கொடுமைகளைத் தடுப்பது, பெண்கள் மீதான பாலியல் தாக்குதல்களைத் தடுப்பது

மாண்புமிகு நீதிபதிகளால் சட்டத்தை வளைத்துத் தப்பவைக்கப்பட்ட மேட்டுக்குடி குற்றவாளிகள் தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா மற்றும் இந்தி திரைப்பட நடிகர் சல்மான் கான்.

உச்சநீதி மன்றம் முதல் கீழமை நீதிமன்றங்கள் வரை இலஞ்சமும் அதிகாரமுறைகேடுகளும் நிறைந்திருப்பதை எடுத்துக்காட்டிய மாண்புமிகு உச்சநீதி மன்றத்தின் முன்னாள் தலைமை நீதிபதி ஹெச்.எல்.தத்து, கர்நாடகா உயர்நீதி மன்ற முன்னாள் நீதிபதி குமாரசாமி மற்றும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த முன்னாள் மேலூர் குற்றவியல் நீதிபதி மகேந்திர பூபதி.

- இவை எதையும் பொதுநலன்களாகவோ தமது கடமைகளாகவோ நீதிபதிகள் கருதுவதேயில்லை. இவை குறித்தெல்லாம் எதிர்க்கட்சிகளும் மக்களும் ஊடகங்களும் பேசிக்கொண்டிருக்காமல், அவர்களின் வாயடைப்பதற்கு என்ன வழி? ஆய்வு, விசாரணை என்று மக்கள் அவற்றை மறந்து போகும் வரை அரசும் நீதிபதிகளும் இழுத்தடித்து அதன் மீது ஏறி உட்கார்ந்து கொள்கிறார்கள். இத்தகைய விசாரணைகளால் குற்றங்கள் தடுக்கப்பட்டனவா? குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட்டார்களா?

மக்கள் ஆத்திரம் கொண்டு கொந்தளிக்கும் அளவுக்கு எரியும் பிரச்சினைகளில், மக்கள் நலனில் அக்கறையுள்ளவர்களைப் போல நடபுத்து, அவர்கள் கவனத்தைத் திசை திருப்பும் வகையில் சிலவற்றைத் தானே முன்வந்து விசாரணைக்குத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்கிறார்கள். குடிதண்ணீர் கேட்டு மக்கள் காலிக்குடத்தோடு ஊருக்கு ஊர் சாலைமறியல் செய்கிறார்கள்; சாராயக் கடைகளை மூடக் கோரி முற்றுகையிடுகிறார்கள்; சட்டம்-ஒழுங்கு பிரச்சனை என்று போலீசை ஏவி, அடித்து நொறுக்குகிறார்கள். அப்படி எதற்கும் போராடாமலிருக்கும்போதே செங்கத்தில் ஆட்டோ ஓட்டுநர் குடும்பமே வெறித்தனமாகத் தாக்கப்பட்டது; திருட்டுக் குற்றம் சுமத்தி மூன்று வயதுக் குழந்தையோடு நரிக்குறவர் குடும்பமே நாகர்கோவிலில் சிறையிடப்பட்டது. அழுத குழந்தையை அடக்காத குற்றத்துக்காக சென்னையில் அரசு மருத்துவமனை முன்பு நிறைமாதக் கர்ப்பினியைத் தாக்கி, கஞ்சாக் கேசு போடுவதாக மிரட்டப்பட்டு, வீடு திரும்பும் வழியில் பிரசவமானது. எல்லாவற்றுக்கும் காரணமான போலீசு மீது நீதிபதிகள் தாமே முன்வந்து விசாரணைக்கு எடுக்கவில்லை.

கத்தை கத்தையாகக் கறுப்புப் பணம் கைப்பற்றப்பட்ட தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளின், நாளும் மாணவர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் தனியார் பொறியியல் கல்லூரிகளின் முதலாளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அரசு எந்திரத்தின் எல்லா உறுப்புகளிடத்தும் முறையிட்டும் செவிசாய்க்காது விரட்டப்பட்ட எஸ்.வி.எஸ். மருத்துவக் கல்லூரி மாணவிகள் மூன்று பேர் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள், நாளும் பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்

கொடுமைகளும் படுகொலைகளும் நடக்கின்றன. இவை யெதையும் கண்டு கொள்ளாது, இருக்கையைத் தேய்த்துக்கொண்டு சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். இப்படி மக்களை அப்பட்டமாக, நேரடியாகப் பாதிக்கும் எந்தப் பிரச்சினையையும் விசாரணைக்கு எடுப்பதில்லை. அப்புறம் எதற்கு நீதிபதிகள் தாமே முன்வந்து விசாரணை செய்யும் அதிகாரம்?

மக்களிடம் ஓட்டு வாங்கிப் பதவிக்கு வரும் ஆட்சியாளர்களுக்கு இல்லாத அதிகாரம், அவர்கள் போடும் உத்தரவுகள், சட்டங்களையும் செல்லாதென்று நிராகரிக்கும் அதிகாரம், யாரையும் நீதிமன்ற அவமதிப்புக் குற்றம் சாட்டித் தண்டிக்கும் அதிகாரம் நீதிபதிகளுக்குண்டு. சட்டமன்றத்தில், நாடாளுமன்றத்தில் இரண்டில் ஒரு பங்கினர், அதாவது பாதிக்கு மேல் ஓட்டுப் போட்டாலே முதல்வரையும், பிரதமரையும் நீக்கி விடலாம். இதுவரை பலர் அப்படிப் பதவியிழந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நீதிபதிகள் கொலையோ, பாலியல் அத்துமீறல்களோ செய்தால் கூட, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் ஓட்டுப்போட்டால்தான் அவர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்ய முடியும்! மக்களோ, அவர்களின் பிரதிநிதிகளோ நீதிபதிகளை நியமிக்க முடியாது. நீதிபதிகளே நீதிபதிகளை நியமித்துக் கொள்ளலாம். இது என்ன ஜனநாயகம்!

மேலே கண்ட சான்றுகளைப் பரிசீலியுங்கள்! கடவுளைப் பற்றிய பிரம்மசூத்திரம் தனக்கு மட்டுமே என்று சொல்லும் பார்ப்பனப் பூசாரிகளைப் போல, இந்தியச் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு வியாக்கியானம் செய்யும் ஏகபோகத் தகுதி, அதிகாரம் தமக்கு மட்டுமே உண்டென்று ஓட்டுமொத்த சமூகத்தின் மீது ஏறி மிதிக் கிறார்கள் நீதிபதிகள். ஒரு மருத்துவரைப் பொருத்தவரை ஒரு நோயாளி என்பவர் பல பேரில் இன்னுமொரு நோயாளிதான்! சாதாரண மக்களிடமிருந்து அந்நியப்பட்டு அடுக்கு மாடி வீடுகளில் மேட்டுக் குடியோடு மட்டும் போலீசு புடைசூழ வாழும் நீதிபதிகளுக்குச் சமூகப் பிரச்சினைகளைப் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள். ஏழை, எளிய மக்களின் துயரங்கள், பாலியல் வன்கொடுமைக்குப் பலியான பெண்களின் வலியை அவர்களால் உணரமுடியாது. ஆகவே, நாட்டின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கலாச்சாரச் சிக்கல்கள் எல்லாவற்றையும் அலசி ஆராய்ந்து முடிவு சொல்லும் அதிகாரம்கொண்ட நீதிபதிகள் என்ன, எல்லாத்துறைகளிலும் கற்றுத் தேர்ந்த வல்லுநர்களா? மேதைகளா? அதற்கான தகுதி கொண்டவர்களா?

எங்கள் பிரபுவே என்று அந்த அதிகாரத்துக்கு இனியும் தலைவணங்க வேண்டுமா?

● மக்கள் அதிகாரம், தமிழ் நாடு

அரசு கூர்நோக்கு இல்லங்கள்: சிறுவர் வதைமுகாம்கள்!

அரவணைத்து, நல்வழிப்படுத்த வேண்டிய இளம் குற்றவாளிகளை, தமது கேடுகெட்ட சித்திரவதைகளின் மூலம் தப்பி ஓடவோ, கிரிமினல் பாதையில் செல்லவோ தூண்டுகிறது, தமிழக அரசு.

கூடந்த ஜூலை 11-ஆம் தேதியன்று சென்னை புரசைவாக்கத் திலுள்ள அரசினர் கூர்நோக்கு இல்லத்தில் அடைக்கப்பட்டிருந்த 33 சிறுவர்கள் மொத்தமாகத் தப்பியோடிய நிகழ்வானது, அதிர்ச்சி அலைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவர்களைப் போலீசார் சுற்றி வளைத்துப் பிடித்தபோது, அவர்களில் 4 பேர் உடைந்த டியூப்லைட் மற்றும் பிளேடால் தங்களைத் தாங்களே அறுத்துக் கொண்டு தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டதையும், சுவற்றில் முட்டிக் கொண்டும் கதறியதையும் தொலைக்காட்சிகளில் பார்த்து பலரும் விக்கித்துப் போயுள்ளனர். செத்தாலும் பரவாயில்லை, இவர்களிடம் சிக்கி மீண்டும் கூர்நோக்கு இல்லத்தில் அடைபடக் கூடாது என்ற நிலைக்கு அவர்கள் தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்றால், அந்த இல்லம் எத்தகையதொரு கொடூரமான சித்திரவதைக் கூடமாக இருந்திருக்க வேண்டும்?

18 வயதுக்கும் குறைவான இந்தச் சிறுவர்கள் பொருளாதார ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் பின்தங்கிய சூழலிலிருந்து வருபவர்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர், தகப்பன் குடிகாரனாகவும் தாயோ கூலி வேலை செய்பவராகவும் உள்ள அடித்தட்டு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பள்ளிகளிலிருந்து இடைநின்று, பெற்றோர்களின் அன்பும் ஆதரவுமற்ற சூழலில் மன அழுத்தத்துக்கு ஆளாகி வழிதவறிப்போய் பதின் பருவத்தில் போதைக்கு அடிமையாகி, அதன் காரணமாக சிறு திருட்டுகளில் ஈடுபட்டவர்கள், அல்லது குற்றங்களுக்கு உடந்தை

யாக இருந்தவர்கள் என பலதரப்பட்டவர்கள் இத்தகைய கூர்நோக்கு இல்லங்களுக்கு அனுப்புகின்றனர். இவர்கள் குற்றவாளிகள் அல்ல. இச்சிறுவர்களை அரவணைத்து, மனிதாபிமான அணுகு முறையுடன் உளவியல் ஆலோசனையையும் கல்வியையும் கொடுத்து அவர்களை நல்வழிப்படுத்தி, அவர்களுக்குத் திறன்மிக்க எதிர்காலத்தை அமைத்துக் கொடுக்கப்பதற்காகவே இத்தகைய கூர்நோக்கு இல்லங்கள் இயக்கப்படுகின்றன.

எப்படியாவது அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை தூண்டும் இன்றைய நுகர்வு வெறி கலாச்சார சூழலானது, பெற்றோர்களின் அன்பும் ஆதரவுமற்ற அடித்தட்டு வர்க்கச் சிறுவர்களைக் குற்றங்களைச் செய்யத் தூண்டுகிறது. மேல்தட்டு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த சிறுவர்களும் இத்தகைய குற்றங்களைச் செய்கிறார்கள் என்றாலும், அவர்களைப் போலீசு பாதுகாப்பாக வீட்டில் கொண்டு வந்து விட்டுச் செல்கிறது. அதையும் மீறி ஒரு சிலர் இத்தகைய இல்லங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டாலும், அவர்கள் பணம் கொடுத்து தப்பிவிடுகிறார்கள். அண்மையில், புதுச்சேரி அரியாங்குப்பம் சிறுவர் சீர்திருத்தப் பள்ளியின் காவலர்கள், அங்கு அடைக்கப்பட்டிருந்த சிறுவர்களிடம் ரூ. 10 ஆயிரம் லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு தப்பிவிட்டுள்ள விவகாரம் அம்பலமாகியது. அதேசமயம் நலிந்த பிரிவினர் என்றால், அவர்கள் குற்றவாளிகளாக பார்க்கப்பட்டு இத்தகைய இல்லங்களில் வதைபடுகிறார்கள்.

அனுபவமிக்க ஆசிரியர்களைக் கொண்டதாகவும் சிறுவர்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்கான பயிற்சி கூடமாகவும் கூர்நோக்கு இல்லங்கள் அமைய வேண்டும்; காவலர்களுக்கும் காப்பாளர்களுக்கும் சிறுவர்களை எப்படி அணுக வேண்டும், எப்படி நடத்த வேண்டுமென கற்றுக் கொடுத்திருக்கவும் வேண்டும்; இச்சிறுவர்களுக்கு முறையான உணவு, படிப்பு வசதி, விளையாட்டுத்

திடல், நீதி நெறிகளைத் தரும் நூலகம் முதலானவை இருக்க வேண்டும் என விதிகள் வகுக்கப் பட்டுள்ளன.

ஆனால், தமிழகத்தின் 32 மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து 8 இடங்களில் மட்டுமே உள்ள இத்தகைய சிறுவர் சீர்திருத்தப் பள்ளிகளில் இவை எதுவுமே முறையாகச் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. ஏதோ ஆடு மாடுகளைப் பட்டியில் அடைத்து பாதுகாப்பதைப் போலத்தான் கூர்நோக்கு இல்லங்கள் உள்ளன. பள்ளிக்கூடங்களே சிறைச்சாலைகள் போல இயக்கப்படும் இன்றைய நிலையில், கூர்நோக்கு இல்லங்களான இத்தகைய சிறுவர் சீர்திருத்தப் பள்ளிகள் முறையாக இயக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்க முடியுமா? இச்சிறுவர்களை ஏதோ உலக மகா கிரிமினல்களைப் போலச் சித்தரிப்பதும், இவர்களை வெளியில் விட்டால் ஏதோ விபரீதங்கள் ஏற்பட்டு விடுவதைப் போலவும் பீதியூட்டி இத்தகைய இல்லங்களைச் சிறைச்சாலையைப் போல மாற்றியுள்ளனர். இச்சிறுவர்களை “வாடா, பிக்கெட்டு” என்று அழைத்து இழிவுபடுத்தி காவலர்கள் தாக்குவதும், சமையல் வேலை முதல் கழிப்பறைகளைச் சுத்தம் செய்வது வரையிலான கடுமையான வேலைகளை செய்யவைத்து கொடுமைப்படுத்துவது மாகவே இத்தகைய கூர்நோக்கு இல்லங்கள் உள்ளன. இதனால் இச்சிறுவர்கள் கடுமையான மன அழுத்தத்துக்கு ஆளாகி எப்படியாவது தப்பித்துவிடத் துடிக்கின்றனர்.

இச்சிறுவர்களுக்கும் அவர்களது பெற்றோர் அல்லது காப்பாளர்களுக்கும் இலவச சட்ட உதவிகள் கிடைக்காததால், பல சிறுவர்கள் பிணையில் கூட வெளிவர முடிவதில்லை. போக்குவரத்து செலவு செய்து தமது மகனைப் பார்க்கக்கூட வரமுடியாத நிலையில் பல பெற்றோர்கள் ஏழ்மையில் உள்ளனர். கடந்த 2011 நவம்பரில் கோவை கூர்நோக்கு இல்லத்திலிருந்து தப்பியோடி, பின்னர் பிடிபட்ட சிறுவர்களிடம் போலீசார் விசாரித்தபோது, தாங்கள் இந்த இல்லத்துக்கு வந்து ஆண்டுக்கணக்கில் ஆவதால், பெற்றோரை பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் தப்பிச் சென்றதாக அவர்கள் கூறியுள்ளனர். இப்படி கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் 100 மாணவர்களுக்கு மேல் கூர்நோக்கு இல்லங்களிலிருந்து தப்பியோடியுள்ளனர்.

சென்னை புரசைவாக்கத்தில் தமிழக அரசின் சமூக பாதுகாப்புத் துறை அலுவலகம் அமைந்துள்ள வளாகத்தில்தான் அரசு கூர்நோக்கு இல்லம் அமைந்துள்ளது. எவ்வித அடிப்படை வசதிகளும் இன்றி பாழடைந்த நிலையில் உள்ள அந்த இல்லமானது, குறைந்த அளவிலான சிறுவர்கள் தங்கும் அளவுக்கே பரப்பளவைக்

கொண்டுள்ளது. ஆனால் அங்கே அளவுக்கு அதிகமான சிறுவர்கள் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர். தனது வளாகத்தில் உள்ள கூர்நோக்கு இல்லத்தைக்கூட கவனிக்க முடியாத அவமானகரமான நிலையில் அரசின் சமூகப் பாதுகாப்புத் துறை உள்ளதையே சிறுவர்கள் தப்பியோடிய விவகாரம் மெய்ப்பித்துக் காட்டுகிறது. தமிழகத்தின் இதர இல்லங்களிலும் காப்பகங்களிலும் கண்காணிப்பாளர், தொழிற் பயிற்சி அளிப்பவர், மனநல ஆலோசகர்கள் நியமிக்கப்படாத நிலை தொடர்கிறது. போதைக்கு அடிமையான சிறுவர்களுக்கான போதை மறுவாழ்வு மையம்

அமைக்கப்பட வேண்டும் என 2013-இல் இளம் சிறார் பாதுகாப்பு சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள போதிலும், இதுவரை மறுவாழ்வு மையங்கள் எதுவும் அமைக்கப்படவில்லை.

இத்தனைக்கும் பிறகும், கூர்நோக்கு இல்லத்திலிருந்து சிறுவர்கள் தப்பியோடும் விபரீத நிலைமைக்கு யார் காரணம் என்று பரிசீலிக்கக் கூட முன்வராமல், எவ்வித குற்ற உணர்வுமின்றி தனது பொறுப்பையும் கடமையையும் தட்டிக்கழித்துக் கொண்டிருக்கிறது அரசு. கூர்நோக்கு இல்லத்திலுள்ள சிறுவர்களை கிரிமினல்கள் போலக் கையாள்வதன் விளைவாக அவர்கள் அங்கிருந்து தப்பியோடினால், அதை பரபரப்புச் செய்தியாக்கி, இச்சிறுவர்களைச் சமூகவிரோதிகளைப் போலச் சித்தரித்து, அவர்கள் மீது பழிபோட்டு தன்னை நியாயப்படுத்திக் கொள்கிறது, அரசு. இனியும் இது போல சிறுவர்கள் தப்பியோட முடியாதபடி, சிறைச்சாலை போல இத்தகைய கூர்நோக்கு இல்லங்களின் சுற்றுசுவரின் உயரத்தை அதிகரிப்பது, கண்காணிப்பு கேமரா பொருத்தி கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது என்பதாகத்தான் அரசும் போலீசும் அதிகார வர்க்கமும் ஆலோசனைகளை முன்வைத்து, கூர்நோக்கு இல்லங்களின் நோக்கத்தையே சிதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

மறுபுறம், இத்தகைய கூர்நோக்கு இல்லங்களுக்கு வாரம் ஒருமுறை வருகைதந்து, சிறுவர்களிடம் நேரில் சந்தித்துப் பேசி, குறைகளைக் கேட்டறிந்து களைய வேண்டிய நீதிபதிகளும் உயர் அதிகாரிகளும் மனநல ஆலோசகர்களும் தெரிந்தே இக்கடமையைத் தட்டிக் கழிக்கின்றனர். காவலர்களோ இச்சிறுவர்களை அடித்துக் கொடுமைப்படுத்துவதோடு, அவர்களைச் சீரழிக் கவும் செய்கின்றனர். கூர்நோக்கு இல்லங்களை முறையாக இயக்குவதற்கும், இங்குள்ள சிறுவர்களைச் சீர்திருத்தவும் பொறுப்பேற்றுள்ள இத்தகைய அயோக்கியர்கள் திசைதவறிய சிறுவர்களை நல்வழிப்படுத்துவார்கள் என்று இனிமேலும் நம்பிக்கை வைக்க முடியுமா?

● தனபால்

கிரிமினல் போலீசைப் பாதுகாக்கும் ஊடகங்கள்!

வேலைப்பளு, அதனால் ஏற்படும் மன அழுத்தம் என அருவறுப்பான காரணங்களை அடுக்கி, தமிழக போலீசின் அத்துமீறல்களுக்கு நியாயம் கற்பிக்கின்றன, தமிழக ஊடகங்கள்.

தொலைக்காட்சிகளில் அந்த வீடியோவைப் பார்த்தவர்கள் அனைவரும் அதிர்ந்து போயிருப்பார்கள். திருவண்ணாமலை மாவட்டம் செங்கத்தில் ஆட்டோ ஓட்டுநரான கணவன், மனைவி, மகன் மூவரையும் பட்டப்பகலில் கடைவீதியில் பலரும் பார்க்க போலீசார் காட்டுமிராண்டித்தனமாகத் தாக்குகிறார்கள். சுற்றி நின்ற பொதுமக்கள் மீதும் தடியடித் தாக்குதல் நடத்தி விரட்டியடிக்கிறார்கள். எந்த ஏரியா என்று அக்குடும்பத்தினரைக் கேட்ட போலீசார், அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டோர் குடியிருப்புப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தெரிந்ததும் முன்பைவிட வெறியுடன் தாக்குகிறார்கள்.

■ சென்னை திருவல்லிக்கேணி கஸ்தூரிபாய் காந்தி மருத்துவ மனையில் பிரசவத்துக்காக அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார் முத்தாம் பிகை. வார்டுக்கு வெளியே அவரது கணவர் தமிழரசு, அவர்களது முதல் குழந்தையுடன் அமர்ந்திருந்தார். அந்தக் குழந்தை விடாமல் அழுது கொண்டிருந்ததால், அங்கு பாதுகாப்புக்கு வந்திருந்த பெண் போலீசார் எரிச்சலடைந்து குழந்தையின் அழுகையை நிறுத்தச் சொல்லி ஆபாசமாகத் திட்டி, தமிழரசுவைத் தாக்கியதோடு

கஞ்சா வழக்கு போட்டு உள்ளே தள்ளிவிடுவோம் என்று மிரட்டியுள்ளனர். இதைப் பார்த்து வார்டிலிருந்து வெளியே வந்த முத்தாம் பிகையை நிறைமாத கர்ப்பிணி என்றும் பார்க்காமல் சரமாரியாகத் தாக்கியுள்ளனர். இனி இங்கிருந்தால் ஆபத்து என்று அஞ்சிய அந்தப் பெண்மணியும், அவரது கணவரும் புறப்பட்டு பேருந்தில் சென்று கொண்டிருந்த போது, வழியில் அந்தப் பெண்மணியின் பனிக்குடம் உடைந்து, வலியால் துடித்து, பேருந்தை நிறுத்தி அந்தப் பெண்மணியை ஆம்புலன்ஸில் ராமச்சந்திரா மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி

செங்கத்தில்...

அங்கே குழந்தை பிறந்துள்ளது.

■ கடந்த ஜூலை 21-ஆம் தேதியன்று, மதுரை மாவட்டம் திருப்பரங்குன்றம் மொட்டை மலையில் குடியிருக்கும் ஓட்டர் சாதியைச் சேர்ந்த மருதாயி, கணவர் செல்வராசு, அவர்களது குழந்தை விஜய், மருதாயியின் அக்காவள்ளி, அவரது கணவர் வேலு ஆகியோர் குடும்பத்துடன் மதுரை நல்லூர்கோயில் திருவிழாவில் களிமண் பொம்மை விற்றுவிட்டு அங்கேயே இரவில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மார்த்தாண்டம் போலீசார் ஒரு திருட்டு வழக்கு தொடர்பாக மருதாயியைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் கைது செய்து கொண்டு சென்றனர். ஆண்கள் இருவரையும் பாளையங்கோட்டை சிறையிலடைத்துவிட்டு, கைக்குழந்தையையும் வள்ளியையும் மதுரை பெண்கள் சிறையில் அடைத்துள்ளனர். கைக்குழந்தையைத் தன்னிடம் ஒப்படைக்குமாறு போலீசாரிடம் மருதாயி மன்றாடிய போதிலும், அவர்கள் ஏறெடுத்தும் பார்க்காததால், பீப்பிள்ஸ் வாட்ச் எனும் மனித உரிமை அமைப்பின் உதவியுடன் மருதாயி மதுரை உயர்நீதி மன்றத்தில் மனுச் செய்தார்.

இந்த மனு விசாரணைக்கு வந்த போது, “ஒரு திருட்டு வழக்கு சம்பந்தமாக மூன்று பேரையும் மார்த்தாண்டம் காவல்துறை கைது செய்து, குழித்துறை மாஜிஸ்திரேட்டிடம் ஆஜர்படுத்தி மதுரை சிறையில் அடைத்துள்ளனர். அக்குழந்தை தனது பெரியம்மாவுடன் சிறையில் உள்ளான்” என்று அரசு வழக்குரைஞர் தெரிவித்தைக் கேட்டு அனைவரும் ஒருகணம் ஆடிப் போய்விட்டனர். இந்த மனுவை விசாரித்த நீதிபதிகள், குழந்தையைக் கைதுசெய்த போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் முத்துராஜ் மற்றும் குழித்துறை நடுவர் சண்முகராஜ் ஆகியோர்மீது துறைநீதியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனவும், அக்குழந்தையை மீட்டு தாயிடம் ஒப்படைக்கவும் பின்னர் உத்தரவிட்டுள்ளனர்.

■ மதுரையில் கடந்த ஜூலை 25ஆம் தேதியன்று இரவில் ரோந்துப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த கூடல்புதூர் போலீசார் ஒரு ஓட்டலுக்குச் சென்று புரோட்டா பார் சல் வாங்கிவிட்டு பணம் கொடுக்காததோடு, பணம் கேட்டதற்காக ஊழியர்களைத் தாக்கி அந்தக் கடையை நாசப்படுத்தியுள்ளனர். அந்தக் கடையிலிருந்த சிசிடிவில் இந்தத் தாக்குதல் பதிவாகியுள்ளது.

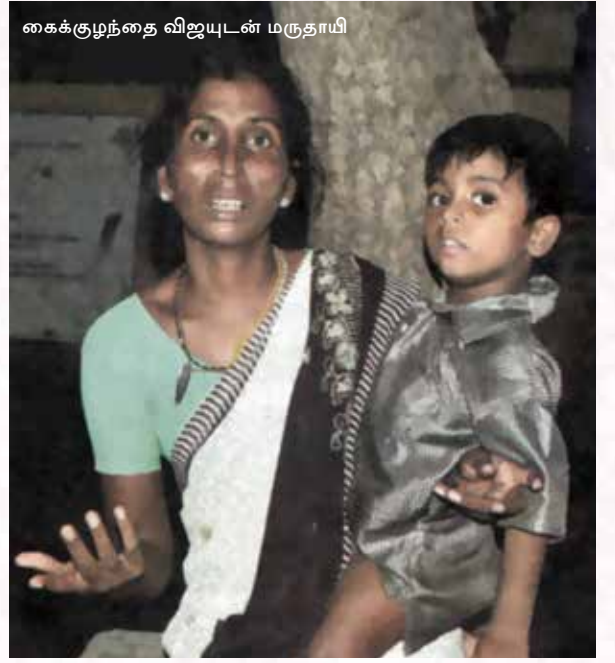
■ ஊர்ஊராகச் சென்று பாசிகள் விற்பது, கத்தி, அரிவாள்மனைக்கு சாணை பிடிப்பது ஆகிய தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள நாடோடிக் குடும்பத்தினரை நாகர்கோவில் போலீசார் கடந்த ஏப்ரல் 29ஆம் தேதி நகை திருட்டை ஒப்புக்கொள்ளச் சொல்லி கொட்டடியில் அடைத்து, தொடர்ந்து 63 நாட்களாகச் சித்திரவதை செய்துள்ளனர். பெண்களின் சேலையை உருவி உள்ளடையுடன் நிற்க வைத்து, அவருடைய கணவர், பிள்ளைகள் முன்னிலையில் பாலியல் தொல்லைகள் செய்துள்ளனர்.

கடந்த மூன்று மாதங்களில் அடுத்தடுத்து நடந்துள்ள இக்கொடூரங்கள் அனைத்தும் போலீசிடமிருந்து மக்கள் தங்களை எப்படிப் பாதுகாத்துக் கொள்வது என்பதே இன்று முக்கியமான பிரச்சினையாகிவிட்டதை மீண்டும் நிரூபித்துக் காட்டுகின்றன. ஏற்கெனவே மிருகத்தனமாக சாமானிய மக்களை வதைத்துவரும் போலீசு, இப்போது ஒரு

குடும்பத் தகராறு தெருவில் நடந்தால் குடும்பத்தையே அடிக்கலாம், கைக்குழந்தை அழுதால் பெற்றோரை அடிக்கலாம் என்று புதிய விதிகளை உருவாக்கிக் கொண்டு முன்பைவிட இன்னும் கொடூர மிருகமாக வளர்ந்து நிற்கிறது. கொடிய சர்வாதிகாரிகள்கூட தாயையையும் சேயையும் பிரித்து கைக்குழந்தையை சிறையில் அடைக்கத் துணியமாட்டார்கள். ஆனால் குமரி மாவட்டப் போலீசும் மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதை அரசு வழக்கறிஞர் நியாயப்படுத்தி வாதிடுள்ளார்.

போலீசாரும் நீதித்துறையும் பின்பற்றுவதாகக் கூறிக் கொள்ளும் சட்டத்தின்படியேகூட இப்படி கைக்குழந்தையைக் கைது செய்து தாயிடமிருந்து பிரித்து சிறையில்லடைப்படைப்பது சட்டவிரோதமானது. நிறைமாற்ற கர்ப்பிணித் தாக்குவது மனிதத்தன்மையற்றது. தொடர்ந்து இரு மாதங்களுக்கும் மேலாக ஒரு குடும்பத்தினரை கொட்டடியில் அடைத்து வதைக்க போலீசுக்கு எந்த உரிமையோ அதிகாரமோ கிடையாது.

ஆனால், செங்கத்தில் பொது இடத்தில் போலீசார் இப்படி நடந்து கொண்டதை ஏற்க முடியாது என்று சென்னை உயர் நீதிமன்றம் கண்டனம் தெரிவிக்கிறதே தவிர, இச்சட்டவிரோத செயலுக்காக அப்போலீசார் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. துறைசார்ந்த விசாரணை நடத்துமாறு உபதேசிப்பதுதான் நடந்தது. அந்த மூன்று போலீசாரும் ஆயுதப்படைக்கு பணி மாறுதல் செய்யப்பட்டுள்ளதைத் தவிர வெறெந்த நடவடிக்கையையும் தமிழக அரசு எடுக்கவில்லை.

குழந்தை அழுததற்காக தம்பதிகளைத் தாக்கிய திருவல்லிக்கேணி பெண் போலீசார் மீதும், இரு மாதங்களுக்கும் மேலாக நாடோடிக் குடும்பத்தினரைக் கொட்டடியில் அடைத்து வதைத்த நாகர்கோவில் போலீசார் மீதும் இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை.

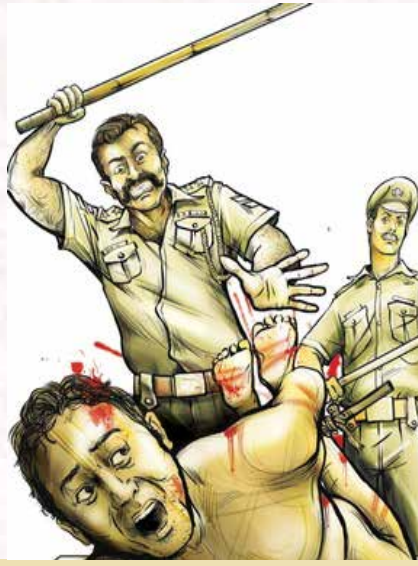
அம்பலமாகியுள்ள இச்சம்பவங்களையொட்டி ஊடகங்களில் பரபரப்பாக விவாதங்கள் நடத்தப்பட்டன. ஒருவரைக் கைது செய்யும் பொழுது என்னென்ன விதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற வழிகாட்டுதல்கள் ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டுள்ள போதிலும், இவற்றையெல்லாம் கீழ்நிலை போலீசுக்காரன் தொடங்கி உயர் போலீசு அதிகாரி வரை ஏன் பின்பற்றுவதில்லை? போலீசார் இதனை மீறி நடப்பதை அரசும் நீதிமன்றமும் கண்டு கொள்ளாமலிருப்பது ஏன்? அண்மையில், ஓசூரில் ஆசிரியையிடம் செயினை பறித்துவிட்டு தப்பி ஓடிய கொள்ளையர்களை விரட்டி சென்றபோது, கொள்ளையர்கள் கத்தியால் குத்தியதில் மரணமடைந்த ஏட்டு முனுசாமி குடும்பத்துக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் நிதி கொடுத்திருக்கிறார் ஜெயலலிதா. செத்த போலீசுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் நிவாரணமாக அள்ளிக் கொடுக்கும் அரசு, போலீசாரால் பாதிக்கப்பட்ட சாமானிய மக்களுக்கு எவ்வித நிவாரணத்தையும் தருவதில்லை, நியாயத்தையும் வழங்குவதில்லை இது ஏன்? இவ்வளவு சம்பளமும் சலுகைகளும் பெறாமளவுக்கு போலீசுக்கு ஏதாவது அருகதை இருக்கிறதா? என்கிற அடிப்படையில் ஊடகங்களில் விவாதங்கள் நடந்திருக்க வேண்டுமென்றுதான் அனைவரும் எதிர்பார்ப்பார்கள்.

ஆனால், எதிர்நிலை சக்தியாகிவிட்ட போலீசின் வரம்பற்ற அதிகாரத்தை எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய சூழல் நிலவுவதால், அப்படி நடந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகவே திட்டமிட்டு போலீசுக்கு ஆதரவாக விவாதங்களையும் கருத்துகளையும் வைத்து, போலீசைக்

காப்பாற்றும் நோக்கத்துடனேயே ஊடகங்கள் விவாதங்களை நடத்தியுள்ளன. இதற்கேற்ப வாதங்களைக் கட்டியமைப்பதற்காக ஓய்வு பெற்ற போலீசு அதிகாரி, மூத்த பத்திரிகையாளர் என திட்டமிட்டே ஆட்களைத் தெரிவு செய்து களமிறக்குகிறார்கள். கேள்விக்கிடமற்ற அதிகாரமாக மாறிவிட்ட போலீசைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதை விடுத்து வேலைப்பளு, மன அழுத்தம் என்று காரணங்களைக் கூறி அதன் கொலைவெறியாட்டத்தை மறைமுகமாக ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இறுதியில், என்ன இருந்தாலும் இப்படி நடந்து கொள்வது சரியல்ல என்று முதலைக்கண்ணீர் வடித்து விட்டு, போலீசார் கண்ணியமாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும், இதற்காக போலீசுக்குப் பயிற்சிகள் அளிக்க வேண்டுமென்றும் நெறியாளர் கூறுவதாகத்தான் இந்த விவாதங்கள் நடக்கின்றன.

இந்த விவாதங்களில் போலீசார் ஓய்வின்றி ஏதோ உன்னதான வேலையைச் செய்வதைப் போலவும், போதிய எண்ணிக்கையில் போலீசார் இல்லாததால் அவர்களுக்கு வேலைப்பளு அதிகமாக உள்ளது என்றும், இதனால் அவர்கள் மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகி உணர்ச்சி வேகத்தில் அத்துமீறுகிறார்கள் என்றும், ஒருசிலரின் தனிப்பட்ட தவறுகளைக் காட்டி ஒட்டுமொத்த போலீசுத்துறையைக் குற்றம் சாட்டக்கூடாது என்றும் கூச்சமே இல்லாமல் நியாயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடும்பத் தகராறு கொலையாக மாறி விடாமல் தடுப்பதற்காகத்தான் செங்கத்தில் அக்குடும்பத்தினரை போலீசார் அடித்து விரட்டியதாக கதையளக்கிறார்கள். அடித்தட்டு வர்க்கப் பெண்கள் மீது போலீசார் பாலியல் வன்முறையை ஏவுவதற்குக் காரணம், போலீசாரின் மனைவிமார்கள் அவர்களிடம் அன்பாக இல்லாததுதான் காரணம் என்று இவர்கள் விளக்கமளித்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

போலீசின் அன்றாட வேலை என்பதே வசூல் வேட்டையும், ஓட்டல்களில் ஓசியில் தின்பதும், மக்களை ஒடுக்குவதும் தான். இதிலே மன உளைச்சல் எப்படி வரும்? வசூல் வேட்டையில் தமக்கு உரிய பங்கு கிடைக்காதபோதும், மேலதிகாரிகளைத் திருப்திபடுத்த வேண்டிய வேலைகளைச் செய்யவேண்டியிருப்பதாலும் தான் அவர்களுக்கு மன உளைச்சல் வரு

போலீசின் அன்றாட வேலை என்பதே வசூல் வேட்டையும், ஓட்டல்களில் ஓசியில் தின்பதும், மக்களை ஒடுக்குவதும் தான். இதிலே மன உளைச்சல் எப்படி வரும்? ஆனால், கேள்விக்கிடமற்ற அதிகாரமாக மாறிவிட்ட போலீசைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதை விடுத்து வேலைப்பளு, மன அழுத்தம் என்று காரணங்களைக் கூறி அதன் கொலைவெறியாட்டத்தை மறைமுகமாக ஊடகங்கள் ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

கிறது. பெண் போலீசாருக்கு ஆண் போலீசு அதிகாரிகளின் தொல்லை யால் மன உளைச்சல் வருகிறது.

மேலும், எப்போதும் மன அழுத்தத்தில் உள்ள போலீசு, ஒரு ஓட்டுக் கட்சிப் பிரமுகரையோ, ஒரு முதலாளியையோ, அதிகாரியையோ அடித்ததாக வரலாறில்லை. அந்த மன அழுத்தமும் சாமானிய மக்களைப் பார்த்தவுடன் வெடிக்கிறதே, அது ஏன்? டக்கடை ஊழியர், காயலாங்கடைக்குப் போகவேண்டிய அரசுப் பேருந்துகளை இயக்கும் ஓட்டுநர் தொடங்கி ஐ.டி. ஊழியர் வரை அனைவரும் தமது வேலைப்பளுவால் கடுமையான மன அழுத்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாரும் மக்களை கைநீட்டி அடித்துக் கொண்டிருப்பதில்லை. ஒருக்கால் அப்படி ஏதேனும் நடந்தால் வழக்கு, தற்காலிகப்பணி நீக்கம் முதலானவற்றை எதிர்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அதையே போலீசு செய்தால் எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை.

எந்நேரம் அழைத்தாலும் உடனடியாகப் பணிக்கு வரவேண்டிய நிலையில் அரசு மருத்துவர்களும் பொதுப்பணித்துறை பொறியாளர்களும் இருக்கும்போது, போலீசு மட்டும் தான் இரவு பகலாக வேலை செய்கிறார்கள் என்று கூறுவது அப்பட்டமான மோசடி.

மேலும், வேலைப்பளு உள்ளதாக போலீசார் கூறுவது ஒருக்கால் உண்மையானால், வேலைச்சமையைத் தங்கள் மீது திணித்தவர்களுக்கு எதிராகவும் தமது உரிமைகளுக்காகவும் சங்கம் கட்டிப் போராடியிருக்க வேண்டும். ஆனால், போலீசார் சங்கம் அமைக்க முன்வராததோடு, அதை அரசோ, நீத்துறையோ ஏற்புமில்லை. ஆட்சியாளர்களின் காலை நக்கி சலுகைகளைப் பெறுவதையும் மக்கள் மீது பாய்ந்து குதறுவதையும் தான் போலீசார் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

இயல்பிலேயே சமூகத்துக்கு எதிரானதாகவும், வரம்பற்ற அதிகாரத்துடனும், நியாய உணர்வோ, ஜனநாயக உணர்வோ இல்லாத கொடிய மிருகமாகவும் வளர்ந்து விட்ட போலீசுத்துறையின் நோக்கமே சாமானிய மக்களை ஒடுக்குவதுதான். அதை மூடிமறைத்துவிட்டு, போலீசு அட்டுழியங்களுக்கு நியாயம் கற்பிக்கும் ஊடகவியலாளர்களின் வாதங்கள்தான் இன்று போலீசை விட அபாயகரமானதாகியுள்ளது.

● பாலன்

ஏகலைவனின் கட்டை விரல்! மாணவன் லெனினின் உயிர்!!

சூத்திரனுக்குக் கல்வியை மறுக்கும் பார்ப்பனியம், இந்த தனியார்மய யுகத்தில் புதிய அவதாரம் எடுத்திருக்கிறது. அன்று ஏகலைவனிடம் குருத்த்சிணையாக கட்டை விரலைக் கேட்டான், துரோணன் என்ற பார்ப்பான். இன்று, கல்விக்கு வாங்கிய கடனுக்காக லெனின் என்ற மாணவரின் உயிரை விலையாக்கிப் பறித்துள்ளது பார்ப்பன - பனியா கும்பல்.

மதுரையைச் சேர்ந்த கட்டிடத் தொழிலாளி கதிர்சேனின் மகனாகிய லெனின், சிவில் என்ஜினியரிங் படித்து வந்த போது, பொதுத்துறை வங்கியான பாரத ஸ்டேட் வங்கியிடமிருந்து கல்விக் கடனாக ரூ.1.90 லட்சம் வாங்கியிருந்தார். முதல் தலைமுறையாக உயர்கல்வி படிக்கும் சாமானிய மக்கள் அனைவரும் படிப்பை முடித்து பட்டம் பெறுவதென்பது, தடைகளும் சவால்களும் நிறைந்தது. அப்படித்தான் லெனினும் பொறியியல் படிப்பை முடித்தாலும், சில பாடங்களில் இன்னும் தேர்ச்சி பெறவில்லை. இதனால் வேலையும் இல்லை, கடனையும் கட்ட முடியவில்லை.

ஸ்டேட் வங்கியானது, தனது கல்விக் கடன் பாக்கிகளை வசூலிக்கும் வேலையை நிலையன்சு நிறுவனத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளதால், அம்பானியின் நிலையன்ஸ் கம்பெனி தனது அடியாட்களை வைத்து கடனைக் கட்டுமாறு தொடர்ந்து லெனினுக்குத் தொல்லை கொடுத்து வந்தது. தன்னால் குடும்பத்துக்கு மேலும் கடன் சுமையாகிவிட்டதை எண்ணி வேதனைப்பட்ட லெனின், நிலையன்ஸ் குண்டர்கள் அவரையும் அவரது குடும்பத்தாரையும் தொடர்ந்து அவமானப்படுத்தி மிரட்டியதால், மனமுடைந்துபோய் கடந்த ஜூலை 15 அன்று தற்கொலை செய்து கொண்டு மாண்டு போயுள்ளார்.

பொதுத்துறை வங்கிகளிடம் கோடிக்கணக்கில் கடன் வாங்கிவிட்டு இன்னமும் திருப்பிச் செலுத்தாத மிகப்பெரியக் கடன்கார நிறுவனம் தான் நிலையன்ஸ். அந்த அயோக்கியர்களிடம் கல்விக் கடனை வசூலிக்கும் வேலையை ஒப்படைத்திருக்கிறது ஸ்டேட் வங்கி. 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் வசூலித்த இக்கடன் தொகையை நிலையன்ஸ் கொடுக்கும். இதற்கு 40 சதவீத தள்ளுபடியும் கொடுக்கப்படும்.

பொதுத்துறை வங்கிகளிடமிருந்து மாணவர்கள் கல்விக் கடனாக வாங்கும் தொகையானது தனியார் கல்வி முதலாளிகளுக்குத்தான் போய்ச் சேருகிறது. கல்வியில் தனியார்மயம் புகுத்தப்படாமல் இருந்திருந்தால், படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலையின்மை என்ற ஒரு பிரச்சினை மட்டுமே இருந்திருக்கும். ஆனால், இப்போது கல்விக் கடன் சுமையோடு, வேலையும் கிடைக்கவில்லை என்ற இரட்டைச்சுமையுடன் தவிக்கிறார்கள்.

பெருமுதலாளிகள் வங்களில் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாததற்குக் காரணம் பொருளாதாரத் தேக்கமும் நெருக்கடியும் தான் என்று ஆட்சியாளர்களே காரணம் கற்பித்து அவர்களைத் தப்பவைக்கிறார்கள். ஆனால்

“பொறியியல் பட்டதாரி லெனின் மரணம் தற்கொலையல்ல, கொலையே! கொலைக்கு பாரத ஸ்டேட் வங்கியும் நிலையன்சுமே பொறுப்பு!” என்ற முழக்கத்துடன், மாணவர் லெனின் மரணத்துக்கு நியாயம் கேட்டு, சென்னை பாரத ஸ்டேட் வங்கி மண்டலத் தலைமையகம் முன்பாக நடந்த ஆர்ப்பாட்டம்.

தனக்கு வேலை கிடைக்காததால் கல்விக் கடனைக் கட்ட முடியவில்லை என்று ஏழை மாணவர்கள் கூறினால், உனக்கு இந்த நியாயம் பொருந்தாது என்று கூறி, கட்டாய வசூலில் இறங்கி தற்கொலைக்குத் தள்ளுகிறார்கள்.

இந்த உண்மைகளை உணர்த்தியும் கொலைகார பாரத ஸ்டேட் வங்கி மற்றும் நிலையன்ஸ் நிறுவனத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து தண்டிக்கக் கோரியும் பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்ட புரட்சிகர மாணவர் இளைஞர் முன்னணி, அதன் தொடர்ச்சியாக “பொறியியல் பட்டதாரி லெனின் மரணம் தற்கொலையல்ல கொலையே! கொலைக்கு பாரத ஸ்டேட் வங்கியும் நிலையன்சுமே பொறுப்பு!” என்ற முழக்கத்துடன், மாணவர் லெனின் மரணத்துக்கு நியாயம் கேட்டு, 21.7.2016 அன்று சென்னை - பாரிமுனையிலுள்ள பாரத ஸ்டேட் வங்கி மண்டலத் தலைமையகம் முன்பாக எழுச்சியிடு ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்தியது. தமிழக மாணவர்களும் இளைஞர்களும் நிலையன்சின் உடை, காய்கறி, மளிகை, செல்பேசி, தொலைக்காட்சி என அனைத்தையும் புறக்கணித்து முற்றுமையிட அறைகூவியும், மாணவர்கள் மற்றும் விவசாயிகளின் தற்கொலைகளுக்கு ஊற்றுமூலமாக உள்ள தனியார்மயம் - தாராளமயத்துக்கு எதிராக உழைக்கும் மக்கள் ஓரணியில் திரண்டு போராட அறைகூவியும் நடந்த இந்த ஆர்ப்பாட்டம் பெருந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

- பு.ஜ. செய்தியாளர்கள்.

காஷ்மீர்:

இந்தப் பெண்

தன்னை

இந்தியன் என்று

அழைத்துக்கொள்ள முடியுமா?